

Domoznanski oddelek

35

HAJDINČAN
2002

KNJIZNICA IVANA POTRGA PTUJ

COBISS ◦

352(061)

6005759,2

HAJDINČAN

Leto IV, št. 2, 7. 2002

GLASILO OBČINSKEGA SVETA OBČINE HAJDINA

Z živo kulturo, običaji in kulinariko zavzeli ptujski grad

NA GRAJSKEM DVORIŠČU SO NASTOPILI

Gmajnarice iz Hajdoš, moški pevski zbor PGD Hajdoše, Dušanka Hrga, Uroš Sagadin, Ula Šegula, harmonikarji iz Hajdoš, ljudske pevke iz Skorbe, kvartet 2x2 KD Draženci, moški pevski zbor DU Hajdina, ljudske pevke iz Hajdine, pesnica Olga Vidovič, mažoretke OŠ Hajdina, stare šege in navade je predstavil Ivan Ogrinc iz Skorbe, v skeču so nastopili kulturniki iz Hajdine – pevci pa so družjenje na gradu zaključili s skupno pesmijo **Najlepša je hajdinska fara**. Vse skupaj je z besedo povezala Hajdinčanka Daniela Cartl, ki je predstavila tudi delček zgodovine občine Hajdina, veliko zaslug za dobro predstavitev hajdinske občine pa ima prav gotovo Franc Mlakar, predsednik Zveze kulturnih društev občine Hajdina.

Izvirni v svoji predstavitvi so bili tudi Mautarji iz Skorbe, spremljali smo lahko delo pletarja in kovačev, zanimiv je bil tudi pogled na hajdinski gasilski voz iz leta 1913, na gradu pa so bili ob tej priložnosti zbrani vsi hajdinski kletarji.

Brez kulinarčnih dobrot tudi to pot ni minilo druženje Hajdinčanov in okoličanov. Jedi in pijače iz rimskih časov so pripravile članice Društva žena in deklet občine Hajdina, jedi in pijače izpred 100 let so pripravile članice Društva žensk Hajdoše, jedi in pijače danes je predstavilo Društvo gospodinj Draženci, kulinarčne posebnosti in pijače za jutri pa Društvo žena in deklet Gerečja vas.

Foto: TM, nadaljevanje na strani 11.

Županov uvodnik

Spoštovane bralke, spoštovani bralci, lepo pozdravljeni!

Nekaj dni vročega julija in pol leta je že za nami. Zaključilo se je šolsko leto, učenci in učitelji so na zasluženih počitnicah. Za nekatere je bilo to šolsko leto zadnje v osnovni šoli, zadnje v poklicnih ali srednjih šolah, za nekatere pa celo zadnje na višjih stopnjah izobraževanja. Razen osnovnošolcev so pred nekaterimi še zaključni izpiti, matura, pred študenti redni in drugi izpitni roki, pred usemi pa vroči poletni počitniški dnevi.

Na osnovni šoli Hajdina letos zaključuje prva generacija 9-letnega izobraževanja. Med njimi je letos kar 11 odličnjakov. 2 odličnjakinji pa prihajata iz naselja Zg. Hajdina, ki sta letos končali 8. razred osnovne šole na Bregu.

Za njih in ravnateljca sem pripravil tradicionalni usakoletni sprejem, njihovo pridnost pa nagradil s knjižnimi nagradami. Pa ne mislite, da sem pozabil na ostale, ki takšnega uspeha niste dosegli ali pa ste bili v tem šolskem letu morda celo neuspešni. Vam in vašim staršem zato namenjam naslednja stavka:

Otroci, pred vami je še celo življenje, pred vami so najlepša mladostna leta in kakšen tourstni spodrsrlaj ni vreden velikega stresa, družinskih zdrah ali žalostnega obraza. Potrebno je ponovno ustati in naslednji korak bo trdnjši, človek pa je bogatejši za novo življenjsko spoznanje oziroma izkušnjo.

V sredo, dne 19. 06., je bila na osnovni šoli Hajdina proslava ob zaključku šolskega leta. Ob koncu pozdravnega nagovora sem g. ravnatelju izročil kuverto z ustopnicami za Terme Ptuj, za vsakega učenca osnovne šole po eno karto. Učencem iz naše občine, ki obiskujejo osnovno šolo Breg, pa sem ustopnico za Terme poslal po pošti.

V petek, 21. 06., smo v kulturno prosvetni dvorani na Hajdini pripravili proslavo ob Dnevu državnosti – državnem prazniku. Po proslavi je bila otvoritev razstave slikarja samouka Antona Gojkoviča, našega rojaka iz Sp. Hajdine.

Tega dne je bila tudi otvoritev prenovljene dialize in fizioterapije na Ptuj. Občina Hajdina je donirala en dializni aparat v celoti. Trenutno je na dializi 6 naših občanov. Če imate v bolnico kakšno pot, jih obiščite - veseli vas bodo, njihove težave pa bodo veliko manjše.

V soboto, 22. junija, je bilo v veliki vročini na športnem igrišču v Hajdošah izpeljano 10. tradicionalno mednarodno gasilsko tekmovanje za pokal Hajdoš in tekmovanje za Pokal Gasilske zveze Slovenije. Odlična organizacija je blazila vročino in utrujenost tekmovalcev. Čestitke organizatorju PGD Hajdoše.

V soboto, 29. junija, se je občina Hajdina predstavila na ptujskem gradu s prireditvijo »Ohranjanje in razvijanje kulturne dediščine v občini Hajdina«. Predstavitve od 10. do 14. ure je v okviru prireditve Muzejskih vikendov, ki jih pripravlja Pokrajinski muzej na Ptuj v sodelovanju s posameznimi občinami.

V nedeljo je bila na Hajdini osrednja proslava ob Dnevu gasilca Območne gasilske zveze Ptuj in 90-letnici PGD Hajdina. Namenu je bilo predano tudi novo kombinirano gasilsko vozilo, ki bo usekakor prispevalo k povečanju požarne varnosti v naši občini. Čestitke!

3. julija je bila 27. redna seja občinskega sveta.

Zraven ostalih točk dnevnega reda sta bili osrednji točki Osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgo-

ročnega in srednjeročnega družbenega plana za območje občine Hajdina in Osnutek Odloka o priključitvi naselja Lancova vas pri Ptuj k naselju Draženci. Zvečer tega dne smo v domu vaščanov Draženci sklicali zbor vaščanov za naselje Lancova vas pri Ptuj. Nanj smo povabili celoten občinski svet in vaški odbor Draženci.

Če ste opazili, sem zajel le dogodke zadnjega časa oziroma tiste, katerih aktualnost še ni minila ali bodo v kratkem na programu. Za predstavitev vseh bi porabil preveč prostora. Nekaj jih je bilo opisanih v Ptujskem tedniku, nekaj v Večeru, pa tudi CATV - Gerečja vas se trudi s spremljanjem dogodkov.

Veliko več dela, skrbi in časa pa mi vzamejo zadeve infrastrukturne narave.

Birokracija v državi Slovenija deluje z vso močjo. Centralizirana je v ministrstvih in drugih državnih organih. Je že tako, da se v tej državi nekdo norčuje iz lokalne samouprave – zraven Ustave - največjega dosežka demokracije v Sloveniji.

Za spremembo družbenega plana je potrebno pridobiti:

- kulturnovarstveno mnenje, ki ga poda Ministrstva za kulturo,
- mnenje o ohranjanju narave, soglasje za varstvo okolja, mnenje s področja upravljanja z vodami, ki jih poda Ministrstvo za okolje in prostor - Agencija RS za okolje,
- mnenje Ministrstva za promet,
- mnenje Ministrstva za kmetijstvo,
- mnenje Ministrstva za kmetijstvo za področje gozdov,
- mnenje Ministrstva za obrambo - Sektorja za civilno zaščito,
- mnenje Zavoda za gozdove,
- mnenje Ministrstva za okolje in prostor - Urada za prostorsko planiranje,
- mnenje Slovenskih železnic,
- mnenje Elektra Slovenije,
- mnenje Urada za energetiko.

V naselju Draženci je zaključena CATV. Pripravljamo meritvene in zemljiškoknjižne zamenjave za zemljišče pri avtobusni postaji in za povezovalno cesto proti »Nahbergerju«. Do začetka novega šolskega leta bomo dokončali avtobusno postajo ob cesti Ptuj - Sela. Občina bo sodelovala tudi pri ureditvi vaške gmajne pri kapeli.

V naselju Sp. Hajdina čakamo na rezultate razpisa za arheologijo. V primeru nesofinanciranja s strani Ministrstva za kulturo bomo nadaljevali s kanalizacijo samo v dolžini, ki nam dopušča proračunska postavka. Sklepamo že tudi prve pogodbe o priključitvi na kanalizacijsko omrežje komunalnih in odpadnih voda občine Hajdina.

Občina bo pomagala sofinancirati preplastitev igrišča za mali nogomet, saj je obstoječa prevleka postala nevarna za odvijanje česar koli na tem igrišču.

V naselju Zg. Hajdina bomo v naslednjih mesecih uredili križišče s cesto Ptuj - Kidričevo (trenutno so v izdelavi projekti, nakup zemljišča...), s čimer bomo povečali varnost na tem križišču. Cesta po Zg. Hajdini v smeri občina - cerkev bo tudi pre-

HAJDINČAN je glasilo Občinskega sveta občine Hajdina. Uredništvo: Tatjana Mohorko, Silva Brodnjak, Saška Serec, Silva Hajšek, Metka Vidovič, Valerija Šamprl in Jože Mohorič. Lektoriranje: Silva Hajšek. Tisk: Tercia tisk. Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, telefon: 02 788 30 30, fax: 02 788 30 31. Glasilo občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 1639. Na osnovi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list RS, št. 89/98, je glasilo Hajdinčan uvrščeno med proizvode, od katerih se obračunava in plačuje 8% davek.

Fotografija na naslovnici: Tatjana Mohorko

plastena. V delu Zg. Hajdine preko železniške proge bo še letos urejena avtobusna postaja – prav tako predvidoma do začetka šolskega leta.

V naselju Skorba je prišlo nepričakovano do močnih poškodb mostu na Studenčnici. Prometno nevaren most smo zamenjali z novim. Asfaltirala se bo povezovalna cesta Skorba - Hajdoše oziroma na relaciji Purg - Zajšek. V naseljih Hajdoše in Slovenja vas se bo v mesecu juliju pričela izgradnja javne razsvetljave ob glavni cesti Ptuj-Maribor in to v celoti. Občina bo pomagala tudi pri ureditvi okolice gasilskega doma v Hajdošah. V Slovenji vasi se opravljajo gradbena dela v domu športnega društva. Manjka zaključek pri ekološkem otoku in predstavitev nekaj drogov javne razsvetljave.

V Gerečji vasi se urejujejo lastninske in zemljiškopravne zadeve za postavitev avtobusnega postajališča in ekološkega otoka v »Kaludri«.

V tako imenovanih skupnih investicijah je dokončana elektrika, ometi in uzidano je stavbno pohištvo na zgradbi garaž, civilne zaščite in arhiva. Na pokopališču se nadaljujejo dela tlakovanja na poteh, planiranih za tlakovanje v letošnjem letu.

Kot vidite, je tudi v letošnjem letu pred nami še ogromno dela. Prepričan sem, da bo vse napisano tudi izvedeno najkasneje do občinskega praznika.

Problematiko umestitve avtoceste in hitre ceste v naši občini pa je v posebnem prispevku opisal predsednik Komisije za pogajanja o izbiri najugodnejše variante za traso avtoceste Fram - Hajdina g. Janko Merc.

Vabim vas tudi, da nas s svojimi prispevki, idejami in predlogi obiščete na spletni strani interneta.

Vsem občanom želim lep in varen zaslužen letni dopust, učenecem, dijakom in študentom pa prijetne počitnice. Nasvidenje v naslednji številki - pred Martinovim.

Župan Radoslav SIMONIČ

OBVESTILO

GLEDE PODELITVE PRIZNANJ ZA NAJLEPŠE UREJENO VAŠKO SKUPNOST, NAJLEPŠE UREJENO KMETIJO, VZORNO UREJEN POSLOVNI OBJEKT IN VZORNO UREJENO STANOVANJSKO HIŠO V OBČINI HAJDINA

Občina Hajdina bo tudi v letu 2002 podelila priznanja za najlepše urejeno vaško skupnost, najlepše urejeno kmetijo, vzorno urejen poslovni objekt in vzorno urejeno stanovanjsko hišo. Strokovna komisija bo trikrat letno v vseh vaseh opravila ogled. Priznanja bodo podeljena ob občinskem prazniku.

Naj bo urejena okolica in lepo negovano cvetje ponos vseh in hkrati balzam ne le za oči temveč tudi za dušo.

Občinska uprava

RAZPIS

ZA DODELITEV SREDSTEV ZA FINANČNE INTERVENCIJE ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI HAJDINA ZA LETO 2002

objavljamo na strani 29.

Na podlagi 16. člena Statuta občine Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 2/99 in Uradni list RS, št. 109/99, 12/01) ter 10. člena Odloka o priznanjih (Uradni list RS, št. 84/00, 91/01) Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občine Hajdina objavlja

JAVNI RAZPIS O PRIZNANJH OBČINE HAJDINA

I.

Priznanja občine so: Častni občan, Priznanje občine Hajdina, Zlata plaketa občine Hajdina, Zahvalna listina.

II.

Priznanja občine se lahko podeljujejo občanom, drugim posameznikom, podjetjem, zavodom, društvom in skupinam, združenjem in drugim pravnim osebam za dosežke na področju gospodarstva, šolstva, kulture, znanosti, športa, ekologije, zaščite in reševanja ter na drugih področjih človekove ustvarjalnosti, ki prispevajo k boljšemu, kvalitetnejšemu in popolnejšemu življenju občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine Hajdina.

Listina **ČASTNI OBČAN** se podeli občanu za njegovo življenjsko delo na znanstvenem, ekonomskem, kulturnem, razvojnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem, naravovarstvenem, humanitarnem ali na katerem drugem področju dela, ki imajo trajen pomen za razvoj, ugled in uveljavitev občine Hajdina.

Listina **PRIZNANJE OBČINE HAJDINA** se podeljuje posameznikom ali skupini ljudi, ki so dosegli izjemne uspehe in dosežke na družbenoekonomskem, znanstvenem, tehničnem, kulturnem in drugih področjih ustvarjalnosti dela v večletnem obdobju, ki ima poseben pomen za razvoj in napredek občine Hajdina.

ZLATO PLAKETO OBČINE HAJDINA lahko prejmejo posamezniki, skupine občanov ali pravne osebe za enkratne pomembne dosežke na že zgoraj imenovanih področjih.

ZAHVALNA LISTINA ima pomen priznanja za posebne zasluge in dejanja na vseh področjih dela in življenja v občini.

III.

Pobudniki oziroma predlagatelji za podelitev priznanj občine Hajdina so lahko občani, politične stranke, vaše skupnosti, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

Pobuda za podelitev priznanja mora biti predložena v pisni obliki in mora vsebovati:

- naziv in ime pobudnika,
- ime in priimek predlaganega prejemnika priznanja ter osnovne osebne podatke,
- obrazložitev pobude,
- dokumente, ki potrjujejo dejstva v obrazložitvi.

IV.

O podelitvi priznanj odloča Občinski svet občine Hajdina.

Predloge pošljite na naslov: Občina Hajdina, Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, Zg. Hajdina 45, 2288 HAJDINA, vključno do 13. septembra 2002.

Predsednik Komisije za mandatna vprašanja,
volitve in imenovanja
Janko Merc, l.r.

Zasedanja občinskega sveta

V mesecu marcu se je Občinski svet sestal na **26. redni seji**, ki je bila 28. marca 2002 ob 17. uri v prostorih občine Hajdina.

Na seji je bil sprejet:

- Odlok o zaključnem računu proračuna občine Hajdina za leto 2001

V mesecu juliju se je Občinski svet sestal na **27. redni seji**, ki je bila 3. julija 2002 ob 16. uri v prostorih občine Hajdina.

Na seji so bili sprejeti:

- Odlok o priključitvi naselja Lancova vas pri Ptujju k naselju Draženci

- Pravilnik o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Hajdina, s katerim se določa uvedba ukrepov na področju kmetijske politike, ki temeljijo na nacionalnem programu in aktih Vlade RS skladno z zakonom o kmetijstvu.

- Sprememba pravilnika o subvencioniranju obrestne mere za kreditiranje programov za pospeševanje malega gospodarstva v občini Hajdina

- Sklep o zemljiškoknjižnem predlogu za vpis/izbris zaznambe za oskrbovance iz občine Hajdina, ki so v domovih za ostarele

- Sklep o ukinitvi statusa javnega dobrega v k.o. Draženci

- Sklep o imenovanju Komisije za podelitev priznanj za najlepše urejeno vaško skupnost in za najlepše urejene objekte v občini Hajdina

V komisijo se imenujejo:

1. Branko Burjan, Hajdoše 52a - predsednik
2. Dragica Polajžer, Draženci 36/b - članica
3. Anica Drevenšek, Gerečja vas 39 - članica
4. Anica Žumer, Hajdoše 69 - članica
5. Dragica Meglič, Skorba 23 - članica
6. Angela Mlakar, Slovenja vas 58 - članica
7. Jelka Zupanič, Sp. Hajdina 40 - članica
8. Marta Sitar, Zg. Hajdina 58 - članica

- Sklep o imenovanju pooblaščenega predstavnika v svet konzorcija za realizacijo krovne pogodbe o združevanju finančnih sredstev za realizacijo regionalnega projekta zaščite in kakovosti podtalnice Dravskega in Ptujškega polja; za predstavnika v svet konzorcija se imenuje podžupan Martin Turk. Občinski svet je s potekom tega konzorcija seznanil direktor Komunalnega podjetja Ptuj g. Jožeta Cvetka.

Obravnavani sta bili problematiki v zvezi s Termami Ptuj in Biogradom na morju. Obravnavano je bilo tudi stališče Športnega društva Hajdina.

Po končani seji so člani Občinskega sveta v domu vaščanov Draženci pozdravili nove občane občine Hajdina iz Lancove vasi pri Ptujju.

Občinska uprava

OBČINA HAJDINA IN NOVA KREDITNA BANKA MARIBOR, Podružnica Ptuj

objavljata

RAZPIS

ZA DODELITEV KREDITOV S SUBVENCIONIRANO OBRESTNO MERO ZA POSPEŠITEV GOSPODARSTVA IN KMETIJSTVA

Razpis je objavljen na podlagi pravilnikov o kreditiranju malega gospodarstva in kmetijstva občine Hajdina, ki ju je potrdil Občinski svet občine Hajdina.

I. NAMEN RAZPISA

Občina Hajdina bo subvencionirala obrestno mero za kredite, najete za naslednje namene:

• v malem gospodarstvu za:

- nakup, graditev, prenavo ali adaptacijo prostorov, namenjenih poslovni dejavnosti,

- nakup osnovnih sredstev in opreme,

- odpiranje in zagotavljanje novih delovnih mest in samozaposlovanje.

• v kmetijstvu za:

- graditev, prenavo, adaptacijo gospodarskih objektov kmetije,

- razširitev, posodobitev in pridobivanje novih zmogljivosti za dopolnilne dejavnosti na kmetiji,

- nakup zemlje,

- nakup osnovnih sredstev ter opreme.

ZA SUBVENCIONIRANJE OBRESTNE MERE LAHKO ZAPROSIJO:

• v malem gospodarstvu

- samostojni podjetniki in obrtniki

- samostojni podjetniki po registru

- gospodarske družbe v zasebni lasti

- občani, ki se bodo samozaposlili

Za sredstva lahko zaprosijo tisti prosilci, ki imajo registrirano dejavnost in sedež na območju občine Hajdina. Sredstva se prednostno dodelijo prosilcem, ki bodo zaposlili občane s stalnim prebivališčem v občini Hajdina, kateri svojo dejavnost opravljajo na območju občine Hajdina, imajo sedež dejavnosti izven občine Hajdina, vendar je pogoj,

da je nosilec občan občine Hajdina in zaposluje občane iz občine Hajdina.

• v kmetijstvu:

- fizične in pravne osebe, ki imajo stalno prebivališče in sedež v občini Hajdina in jim je kmetijstvo glavna dejavnost.

II. RAZPISANI ZNESEK: 45.407.000,00 SIT

- v malem gospodarstvu,

- v kmetijstvu.

III. KREDITNI POGOJI

Krediti se bodo dodeljevali pod naslednjimi pogoji:

- obrestna mera: temeljna + 0 %

- znesek kredita: do 50 % predračunske vrednosti,

- rok vračila: 5 let,

- moratorij na glavnico: do enega leta,

- ostali pogoji: v skladu s pravilnikom in akti banke.

Prosilci morajo k vlogi predložiti:

- za drobno gospodarstvo: poslovni načrt oz. investicijski načrt, registracijo dejavnosti, načrt po metodologiji KBM d.d., Podružnica Ptuj in drugo dokumentacijo, ki jo zahteva banka,

- za kmetijstvo: programe Kmetijske gozdarskega zavoda Ptuj, oddelek za kmetijsko svetovanje in drugo dokumentacijo, ki jo zahteva banka,

- vloge (obrazce) za kmetijstvo bo možno dvigniti na Kmetijsko gozdarskem zavodu Ptuj, oddelku za kmetijsko svetovanje ali na sedežu občine Hajdina,

- informacije, ki jih zahteva banka, dobite pri Novi kreditni banki Maribor d.d., Podružnica Ptuj, tel.: 02 787 05 10

- zahtevek za pridobitev sredstev se vložijo v roku 30 dni po objavi tega razpisa na naslov: Občina Hajdina, Zg. Hajdina 45, 2288 HAJDINA s pripisom »za KREDIT-RAZPIS«.

Prosilci dobijo informacije na Občini Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, tel.: 02 788 30 30.

OBČINA HAJDINA:
župan Radoslav SIMONIČ
NOVA KREDITNA BANKA
MARIBOR:

Podružnica Ptuj
direktor Vlado VADLJA

OBVESTILO OBČINSKE UPRAVE

Obveščamo vas, da si lahko od 1.7.2002 dalje ogledate spletno stran Občine Hajdina na naslovu:

<http://www.hajdina.si>

Avtocesta čez občino Hajdina - takoj in za vsako ceno?!

Kronologija dogajanj ali bolje krečeno neenotnosti znotraj projektantskih institucij in pristojnih ministrstev oz. njihovih služb pri aktivnostih načrtovanja avtoceste skozi občino Hajdina se bliža vrelišču.

V občini Hajdina do danes nismo prejeli v presojo nobene modificirane ali kakršnekoli nove variante kot prostorske dokumentacije za odsek avtoceste Fram-Hajdina (Tržec) št. 30-160-3/96 z datumom junij 1999, ki jo je izvajalo podjetje URBIS d.o.o. Maribor. Na to študijo izdelanih variant je občinski svet na 8. seji dne 30. 08. 1999 z večino glasov sprejel za najugodnejšo in edino sprejemljivo varianto »Kidričevo«. Vsa dogajanja do letošnjega leta so bolj ali manj znana, v letošnjem letu pa so se odvijale naslednje aktivnosti:

- 11. 01. 2002 je bil sestanek v prostorih kulturne dvorane Hajdina, na katerem so zraven Odbora za varstvo okolja in urejanje prostora ter članov Odbora za komunalno infrastrukturo bili prisotni tudi predsedniki vaških odborov in predstavniki ljudske iniciative. Zaključek sestanka je bil, da se na vse pristojne službe na ministrskih resorjih ponovno pošlje dopis, v katerem zahtevamo takojšnji sestanek na Hajdini in odgovore na vsa odprta vprašanja;

- 28. 02. 2002 je bil sestanek Komisije za pogajanja o izbiri najugodnejše variante avtoceste v prostorih občine Hajdina. Na sestanku se dogovorimo za ponovno srečanje čez cca. tri tedne, ko bodo pristojna ministrstva posredovala variante poteka avtoceste na območju občine Hajdina, ugotovijo se naj skupni interesi občanov občine Hajdina ter izvede sodelovanje z Mestno občino Ptuj glede priključka hitre ceste;

- dne 05. 03. 2002 se ponovno pisno opozarja Ministrstvo za okolje in prostor ter Urad za prostorsko planiranje Ljubljana o ignoriranju občine Hajdina, saj ni nobenega pisnega poročila oz. namere o reševanju avtocestnega problema;

- dne 17. 03. 2002 prispe na občino Hajdina dopis dr. Bojana Djurića s Filozofske fakultete Ljubljana, v katerem na petih straneh kategorično zavrača možnost poteka daljinskih cest skozi varovano arheološko območje (navaja študijo, ki so jo podpisali M. Ročenovič (BPI MB), M. Novak in N. Žvokelj (DDC LJ) kakor tudi študijo Hidrogeološka analiza vplivov AC na podzemno vodo med Gerečjo vasjo

in Pobrezjem na odseku Fram-Ptuj s podpisom dr. Mihe Brenčiča (Geološki zavod Slovenije) in njeno revizijo, ki jo je opravil Jože Janež. Povzetek študije citiram: »Na zaščitenem (arheološkem) območju Hajdina je potek avtoceste kot najmanj moteč posegel v arheološko dediščino **v celoti neresnična formulacija in izrazito usmerjena v privilegiranje poteka AC po današnji cesti skozi Hajdino (obe varianti Marjeta)«;**

- prvič se srečamo z nazivom variante »**Marjeta modificirana**«, ki je z ozirom na negativno mnenje arheologov končala v »skritih« predalih, kajti kljub posredovanju nismo dobili omenjene študije;

- 19. 03. 2002 se obvesti Komisijo o izbiri najugodnejše variante za traso avtoceste o odgovoru Ministrstva za okolje in prostor z dne 19. 03. 2002, v katerem nam pojasnjujejo (Končno!!!), da poteka trenutno študija različic avtocest (Hajdina - Marjeta in **Marjeta optimizirana**). Nadalje je zapisano, da je iskanje najustreznejše trase avtoceste na območju občine izredno problematično, saj je območje Hajdine eno pomembnejših arheoloških najdišč kakor tudi vodnih virov. V sklopu priprave vrednotenja in primerjave variant poteka avtoceste je DARS naročil gradivo »možnost poteka daljinskih cest skozi varovano arheološko območje«, ki je bilo posredovano Ministrstvu za kulturo - Upravi RS za kulturno dediščino z namenom, da se do gradiva oz. prikazanih možnosti graditve avtoceste opredelijo. Po sprejetem stališču Uprave za kulturno dediščino se bo nadaljevala in zaključila primerjava in vrednotenje že naštetih variant kot osnova za oblikovanje predloga najustreznejše variante trase avtoceste. Takoj ko bo izdelana primerjalna študija variant, nas bo ga. Barbara Radovan, svetovalka vlade RS, z vsebino študije in njenimi rezultati seznanila;

- 23. 04. 2002 seznanimo ministra za okolje in prostor, ministra za promet, Urad za prostorsko planiranje in Biro za projektiranje in inženiring d.o.o. Maribor s strokovnim mnenjem dr. Bojana Djurića;

- dne 05. 06. 2002 ponovno pisno posredujemo vprašanje Uradu za prostorsko planiranje za pisno pojasnilo, kako daleč so izdelane primerjalne študije in kdaj bo obljubljeni sestanek v občini Hajdina.

Navedena kronologija dogodkov je pri posameznikih v občini Hajdina zahtevala veliko energije, tolerantnosti in navsezadnje pogajalske spretnosti, saj nenehni obču-

tek, da se z avtocesto nekdo hoče izmakniti končnemu mnenju ljudi, ki živimo na tem območju, nikakor ne splahni.

Povzetek:

Z izgradnjo avtoceste in hitre ceste skozi občino Hajdina nastajajo štiri novi kvadranti, ki bodo med seboj izjemno težko komunicirali, zato je osnovni cilj, da občani nakazujejo vse probleme, s tem pa preprečijo nepopravljivo razcepljenost med občani. Najbolj kritične točke so prečkanje, prekinitev komunikacij, razkosanost itd.

Osnovni cilj občine Hajdina je normalno komuniciranje, ustvariti pozitivni dialog in najti takšno rešitev, da bodo lahko ljudje v naši občini še naprej lokacijsko (življenjsko čim manj moteče) povezani. Nikakor si ne želimo paralizirati občine s »prometno utopitvijo« naših ljudi, saj se vsi premočno zavedamo in na koncu na svoji koži najbolj občutimo problem zasičenosti s prometom.

Strašno je opazovati na območju obstoječe ceste Hajdina-Maribor, kako težko jo prečkajo predvsem otroci in starejši občani. Skupni interes je sigurno samo eden: avtocesta takoj, vendar za ceno človeku dostojnega bivanja.

Po zadnjih *neformalnih informacijah* je ena od možnih variant na arheološko zaščitenih področjih tako imenovana »traverna« gradnja, pri čemer bi se uporabil način gradnje nad nivojem z nasipom. To pomeni, da za velik del občine Hajdina izgine veduta na sosednjo okolico, da o **okoljskih vplivih na šolo** sploh ne razmišljamo. Druga varianta, ki se preučuje, je gradnja na betonskih stebrih, vendar so to za zdaj neformalno obdelujoče variante.

Nikakor ne smemo dopustiti razcepljenosti mnenj med občani, saj so na pristojnih ministrskih resorjih »pravi strokovnjaki« za dosego svojih ciljev ravno v primerih neenotnosti občanov na določenem teritoriju. V koliko se ne bo vodila skupna strategija celotne občine Hajdina, bodo posledice avtocestne zajede v naš prostor nepopravljiva napaka za nekaj stoletij.

Za konec bi podal samo še ekonomski kriterij, na katerega predvsem prisegajo ministrstva oz. primerjavo investicijskih stroškov iz leta 1999:

- cena variante Marjeta v dolžni trase 21.900 (m) znaša 19.393.946.997 SIT

- cena variante Brunšvik v dolžni trase 21.700 (m) znaša 18.882.407.129 SIT

- cena variante Kidričevo v dolžni trase 21.200 (m) znaša 18.036.332.904 SIT

Če k varianti Marjeta (varianta Brunšvik se zadnje čase sploh ne omenja) prištejemo še cca. 5 milijard arheoloških stroškov (v kolikor bi bila cesta v naseljih podnivojska, si ne znam predstavljati, kaj bi pomenila za naše okolje nasipna oz. nadnivojska gradnja) in izgradnja avtoceste v vodotesni izvedbi na območju varstvenih pasov. Povzamemo lahko, da je **varianta Marjeta cca. 30 % dražja od variante Kidričevo**. Če ima država res toliko odvečnega denarja, bi občini Hajdina cca. 6 milijard dodatnega proračunskega denarja prišlo zelo prav (razlika v ceni med varianto Marjeta in varianto Kidričevo).

Občutek, da nekdo hoče preskočiti voljo ljudi, mi nikakor noče in noče iz glave. Resnično homogeni, iznajdljivi ter predvsem trdi pogajalci bomo morali biti, občanke in občani občine Hajdina. Naj ne postane resničnost izrek: »Človek obrača, bog (država) obrne.«

vodja Komisije za pogajanja o izbiri najugodnejše variante za traso avtoceste Fram – Hajdina
Janko MERC, dipl.inž.stroj.

Racionalizacija postopkov pri pridobivanju podatkov

V letu 2001 je pričel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 57/01, v nadaljevanju ZVOP-A), ki v 3. členu določa, da se zahteva stranke za uvedbo upravnega postopka, izdaja potrdila in druge listine štejejo za pisno privolitev vlagatelja, da državni organ, organ lokalne skupnosti oz. nosilec javnih pooblastil pridobi osebne podatke vlagatelja, ki so v skladu s predpisi potrebni za odločitev o upravni zadevi, izdajo potrdila in druge listine oziroma izvedbo upravne naloge iz uradne evidence, ki jo vodi isti ali drugi državni organ, organ lokalne skupnosti oziroma nosilec javnega pooblastila, razen če stranka tega pisno izrecno ne prepove ali če zakon ne določa drugače.

Racionalizacijo pridobivanja podatkov omogočajo določbe 139. in 175. člena Zakona o splošnem upravnem postopku in z upoštevanjem določb Zakona o osebni

izkaznici (Uradni list RS, št. 75/97), Zakona o potnih listinah državljanov Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 65/00) in Zakona o centralnem registru prebivalstva (Uradni list RS, št. 1/99).

Zakon o osebni izkaznici v 1. členu določa, da je osebna izkaznica javna listina, s katero državljan Republike Slovenije dokazuje svojo istovetnost in državljanstvo. Tudi Zakon o potnih listinah državljanov Republike Slovenije v 1. členu določa, da je potna listina javna listina, ki je namenjena državljanu Republike Slovenije za prehod državne meje ter dokazovanje njegove istovetnosti in državljanstva. Tako osebna izkaznica kot potni list vsebujeta osebne podatke imetnika listine, in sicer priimek in ime, datum rojstva, EMŠO in naslov stalnega prebivališča.

V kolikor torej posameznik, ki je dolžan predložiti potrdilo o državljanstvu, poseduje eno od navedenih listin, z njimi izka-

mora biti vloga z vsemi dokazili vložena v 15 dneh od nastanka oz. prenehanja razloga.

Izjemoma se lahko vloga vloži tudi med letom, če pride v družini kandidata do znižanja dohodka zaradi razlogov, ki so navedeni v razpisu. V tem primeru mora biti vloga vložena v 30 dneh od nastanka razlogov.

Izobraževalni zavodi lahko do enakih rokov predlagajo tudi kandidate za Zoisovo štipendijo, za katere menijo, da izpolnjujejo pogoje intelektualne oz. umetniške nadarjenosti. Intelektualna nadarjenost se preverja s psihološkimi preizkusi sposobnosti.

Učenci, dijaki in vajenci morajo imeti najmanj prav dober uspeh, študenti najmanj povprečno oceno 8.

Vajenci, dijaki in študenti morajo imeti še javno priznan uspeh oz. izjemni dosežek v zadnjih dveh šolskih letih (kaj se šteje za izjemni dosežek, je navedeno v razpisu).

Vse informacije o razpisu, pravilniku o štipendiranju in pogojih lahko najdete na internetnih straneh Zavoda za zaposlovanje: WWW.ESS.GOV.SI, v rubriki AKTUALNO, kjer si lahko ogledate vlogo za republiško štipendijo (jo tudi izpišete), lahko pa naredite tudi **okvirni izračun upravičenosti do republiške štipendije**.

Priporočamo vam, da vloge oddate čimprej, tudi če so nepopolne. S tem boste sebi prihranili čakanje v vrsti za oddajo vloge (kajti v dneh pred potekom roka so dolge čakalne vrste), nam pa omogočili tekoče delo in pravočasno izplačilo štipendij upravičencem.

Manjkajoče priloge (predvsem potrdila o vpisu) lahko pošete tudi po pošti ali oddate v nabiralnik pri vložišču Območne službe Ptuj, Vodnikova ulica 2. Na vsako naknadno vloženo ali poslano prilogo napišite ime in priimek ter datum rojstva kandidata za štipendijo.

OBMOČNA SLUŽBA PTUJ
Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje

Razpis republiških in Zoisovih štipendij za šolsko leto 2002/2003

Razpis republiških in Zoisovih štipendij za šolsko leto 2002/03 je izšel 28.5.2002 v časopisu Delo in Večer. Pravico do republiške štipendije lahko uveljavijo kandidati, ki so državljani Republike Slovenije ali Slovenci brez slovenskega državljanstva in letni bruto dohodek njihove družine v l. 2001 ne presega 704.813 SIT na družinskega člana. Štipendisti, ki so lani prejeli republiško štipendijo, lahko ta znesek presegajo za 10% (775.294 SIT).

Vloge (obr. DZS 1,51- dobijo se v papirnicah in knjigarnah) se že sprejemajo na Uradih za delo (po naslovu stalnega bivališča); za upravno enoto Ptuj: OS Ptuj, Vodnikova ulica 2 (nad novo pošto, v drugem nadstropju), za upravno enoto Ormož: UD Ormož, Ptujška cesta 25. Uradne ure so vsak delovni dan razen četrta od 8.00 do 12.00, v sredo še od 14.00 do 16.00.

Pred izpolnjevanjem natančno preberite navodilo, ki je priloženo obrazcu za vlogo!

Vlogo lahko vložijo redno vpisani dijaki, vajenci ter redno in izredno vpisani študenti, določen je pogoj glede starosti, pogoj glede statusa (zaposlitev, prijavljenost na zavodu za zaposlovanje...) in pogoj glede prejemanja drugih štipendij oz. posojila za študij - glej razpis.

Zadnji rok za oddajo vloge je za vajence in dijake 06. 09. 2002, za študente 04. 10. 2002.

Vloga mora biti vložena do roka. V primeru, da kakšna priloga še manjka, se lahko vloga dopolni tudi po tem roku (v dogovoru z referentom pri sprejemu vloge). Študenti naj s seboj prinesejo indeks na vpogled.

Vloga se ne šteje za zamujeno, če je bila vložena po roku iz opravičljivih razlogov, ki so navedeni v razpisu. V tem primeru

zuje tudi državljanstvo Republike Slovenije in od njega ni potrebno zahtevati dodatno tudi posebnega potrdila o državljanstvu, saj lahko uradna oseba o ugotovljenem dejstvu v spis napravi uradni zaznamek. Dokazilo o državljanstvu je tudi izpisek iz rojstne matične knjige, v kolikor je podatek o državljanstvu vanj vpisan. Izpisek iz matične knjige pa se zahteva le v primeru, da posameznik ne poseduje nobene druge listine.

Če posameznik ne poseduje nobene od gornjih listin, pa mora uradna oseba oziroma organ, ki vodi postopek, v skladu s 139. členom ZUPA pridobiti manjkajoče podatke sam iz obstoječih evidenc oz. računalniških baz podatkov. Enako ravna uradna oseba tudi v primeru, ko potrebuje potrdilo o stalnem prebivališču stranke v postopku. Tako osebna izkaznica kot potni list vsebuje podatke o stalnem prebivališču posameznika na dan, ko je bila listina izdana. V kolikor uradna oseba, ki vodi postopek, podvomi v pravilnost naslova oziroma stranka v vlogi navede drugačen naslov, pravilnost podatka preveri uradna oseba sama pri upravljavcu zbirke teh podatkov.

Zakon o centralnem registru prebivalstva pa določa namen Centralnega registra prebivalstva, ki je v tem, da se osnovni podatki o prebivalstvu zbirajo na enem mestu in posredujejo z enega mesta vsem uporabnikom, to je državnim organom in drugim uporabnikom, ki te podatke potrebujejo za opravljanje predpisanih nalog. Namen Centralnega registra prebivalstva je namreč racionalizacija dela upravljavcev različnih zbirk podatkov, ki za svoje delo potrebujejo osnovne osebne podatke, poleg tega pa tudi razbremenitev občanov pri uresničevanju pravic in obveznosti.

Zakonska podlaga za pridobivanje osebnih podatkov izhaja iz Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu osebnih podatkov in Zakona o splošnem upravnem postopku. Zaradi vsega navedenega prosimo, da občinski upravni organi pri vodenju postopkov in poslovanju s strankami upoštevajo določbe zgoraj citiranih predpisov in od posameznikov ne zahtevajo dodatnih dokazil oziroma le-ta pridobijo sami pri pristojni upravni enoti.

Na občini Hajdina se tega zavedamo, zato se trudimo do strank gojiti spoštljiv odnos in, kadar je to mogoče, prihraniti kakšno minuto. Skušamo jim pomagati, če ne gre drugače vsaj s prijaznostjo in kakšnim napotkom, pri čemer ne pomislimo ali so v tistem trenutku uradne ure ali ne. Menimo, da smo s takim ravnanjem na pravi poti. Zavedamo se namreč, da smo tukaj zaradi občanov - strank in ne obratno.

Valerija Šampri
direktorica Občinske uprave

ZELENI KOTIČEK, junij 2002

- SANACIJA DIVJIH ODLAGALIŠČ

V mesecu maju sta bili sanirani dve divji odlagališči na območju občine Hajdina, in sicer na lokacijah v Skorbi in Gerečji vasi. V Skorbi so lovci LD "Boris Kidrič" Hajdina tudi pogodili sanirano odlagališče.

V mesecu juniju je bila dokončana sanacija divjega odlagališča na lokaciji Zg. Hajdine "Ogrizkova jama".

Žal so se hitro pokazali pozitivni rezultati omenjenih akcij. Vse več neodgovornih in okoljevarstveno neosveščenih ljudi je kmalu odkrilo nove lokacije na območju onstran kanala SD - 1 od Slovenje vasi pa vse do Hajdoš.

Glede na velika finančna sredstva, ki so potrebna za sanacijo divjih odlagališč, bodo inšpekcijske službe poostrele nadzor nad odlaganjem odpadkov v naravnem okolju.

- AKCIJA ODVOZA IZRABLJENIH AVTOMOBILOV

Kakor vsako leto bomo tudi letos organizirali akcijo odvoza izrabljenih avtomobilov v predelavo iz območja občine Hajdina.

V letošnji akciji želimo zraven avtomobilov, ki se nahajajo na neprimernih lokacijah (gozdovi itd.) odpeljati avtomobile, ki jih imate na svojih dvoriščih. Zaradi organiziranja akcije naprošamo občane, ki so zainteresirani za sodelovanje v akciji, da na občinsko upravo sporočijo svoj naslov in število avtomobilov **do 30. julija 2002** na telefonsko št. 02/ 788 30 30.

- AKCIJA ODVOZA KOSOVNIH ODPADKOV

Po informacijah Čistega mesta se bo akcija **odvoza kosovnih odpadkov** pri-

čela v začetku septembra 2002. Točen datum odvoza bo objavljen tudi na položnicah čistega mesta.

- AKCIJA ZBIRANJA NEVARNIH ODPADKOV

O izvedbi akcije **zbiranja nevarnih odpadkov** bomo datum izvajanja sporočili naknadno. Trenutno poteka javni razpis za izbor najugodnejšega ponudnika. Glede na sprejeto zakonodajo se bodo letos morale v to akcijo vključiti obvezno vse občine.

- EKOLOŠKI OTOKI

Kljub uspešni čistilni akciji članov lovske družine "Boris Kidrič" Hajdina (letos so čistili področje za kanalom v Hajdošah) so lovci še naprej aktivni na področju ohranjanja čistega okolja. Trenutno potekajo aktivnosti za postavitve ekološkega otoka pri Lovskem domu na Zg. Hajdini.

- PROBLEMATIKA ODLAGANJA SMETI NA HAJDINSKEM POKOPALIŠČU

Ne glede na to, da so na pokopališču postavljene posode za odlaganje smeti in odpadkov, ki po svojem izvoru izhajajo iz pokopališča, naprošamo obiskovalce pokopališča da:

- sveče odlagajo v za to predvidene vrečke

- ne odlagajo zemlje in odpadnega materiala, ki ostane pri postavljanju spomenikov, v posode za smeti.

NA VSE NEODGOVORNE ODLAGALCE GOSPODINJSKIH ODPADKOV PA APELIRAMO, DA ZA TAKŠNE ODPADKE OBSTAJAJO TIPSKE POSODE, KI SE NAROČIJO PRI PODJETJU ČISTO MESTO IN BI JIH GLEDE NA SPREJETE ODLOKE MORALO IMETI VSAKO GOSPODINJSTO

Občinska uprava

Opravičilo g. Viktorju Markoviču!

V prejšnji številki Hajdinčana sta pri sestavku »Vandalizem in objestnost v naši občini« pomotoma izpadli dve fotografiji, ki jih objavljamo tokrat. Avtorju sestavka se še enkrat opravičujemo!

Uredništvo

Foto: V. Markovič

REFERENDUM ZA PRIKLJUČITEV NASELJA LANCOVA VAS PRI PTUJU K OBČINI HAJDINA USPEL

Nič več videmski občani

Referendum, ki je bil 7. aprila v občini Hajdina in na katerem so volivci lahko oddali svoj glas za priključitev naselja Lancova vas pri Ptujju k občini Hajdina, je po pričakovanju uspel. Referenduma se je udeležilo 921 od 3107 volivcev (29,64 % volilna udeležba); ZA je bilo 871 volivcev, PROTI pa 48.

Pred časom je bila tudi že v Uradnem listu objavljena sprememba Zakona o občinah in določitev njihovih območij, ki zadeva tudi naselje Lancova vas pri Ptujju, v hajdinski občini pa je občinski svet že na julij-ski seji potrdil odlok o priključitvi naselja Lancova vas pri Ptujju k naselju Draženci.

Ivan Brlek, predsednik VO Lancova vas pri Ptujju, vnet pogajalce za priključitev majhnega ravninskega naselja k Dražencem, nam je po referendumu povedal naslednje: »Končno smo tam, kamor spadamo, in to smo si želeli vsa ta leta v lokalni samoupravi. Iz Hajdine in Dražencev smo zmeraj dobivali vso infrastrukturo in vse ostalo, iz Vidma bolj malo, skorajda nič. Tam so kar pozabili na nas, povsod smo imeli težave in to je bilo treba rešiti enkrat za vselej. Dolgo časa sploh nismo vedeli kam spadamo, marsikdaj smo se počutili manj vredne. V prvem občinskem svetu v Vidmu nismo zadeve pripeljali do konca, a so nas podprli in ustanovili smo novo naselje – Lancova vas pri Ptujju, potem je bilo lažje priti do cilja. V drugem občinskem mandatu ni šlo brez težav, nekateri svetniki so naši želji nasprotovali, vendar je končna odločitev občinskega sveta bila

Ivan Brlek: »Končno smo tam, kamor spadamo.« Foto: TM

nam v prid. Iz občine Videm smo le dobili zeleno luč, da se 10 hišnih številka lahko priključi k občini Hajdina in naselju Draženci, še prej pa se o tem odloča na referendumu.

Zmagala je trdna volja naših ljudi. Vesel sem, da smo uspeli. Zdaj bo veliko lažje delati. Hvaležni smo občanom Hajdine, da so nas v tako velikem številu podprli v naših prizadevanjih na referendumu. Zahvalil bi se tudi novinarki Večera Darji Lukman-Žunec in novinarju Tednika Jožetu Bračiču, ki sta nam s prodornimi in odmevnimi članki pomagala, da smo v svojih prizadevanjih resnično uspeli. Nič več ne bomo ujetniki občine Videm, tako kot je bilo med vrsticami zapisano v Tedniku, zdaj bomo občani Hajdine in vaščani Dražencev.«

TM

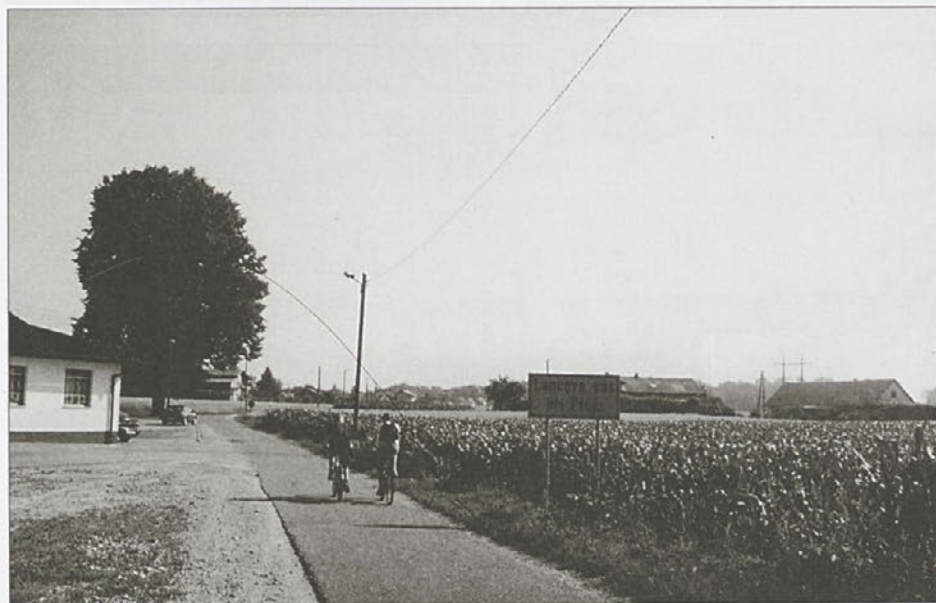

Table z napisom Lancova vas pri Ptujju kmalu ne bo več na tem mestu

Kmalu nova podoba gmajne v Dražencih

Kljub temu, da je že počitniško vzdušje, pa člani vaškega odbora Draženci ne počivajo. Trenutno se ukvarjajo z ureditvijo centra vasi, da bi tudi ta dobil prijaznejšo, idilično in bolj domačo podobo. Predsednik Ivo Rajh pravi, da je cilj vseh vaščanov urejena vas in predvsem povezanost le-te. Sicer pa veliko pozornost posvečajo tudi avtobusnemu postajališču, ki je dokaj neurejeno, nevarno in nepregledno. Nova podoba avtobusnega postajališča je že v pripravi, predsednik pa upa, da bodo tudi domačini občasno pristopili in ponudili kakšno pomoč, ko bo to potrebno.

Saška

Avtobusna postaja in ekološki otok v Slovenji vasi

Avtobusno postajališče za otroke, ki obiskujejo osnovno šolo na Hajdini, je dovolj odmaknjeno s ceste, da lahko mali razgrajaci brez nevarnosti pričakajo avtobus.

Po vseh zapletih stoji tudi ekološki otok v Slovenji vasi. Da smo ga potrebovali, dokazujejo polne posode za ločeno zbiranje odpadkov. Vseh problemov z odpadki in divjimi odlagališči v naši vasi ni rešil, je pa to (upajmo) prvi korak na poti do boljše osveščenosti ljudi in s tem naravi in ljudem prijaznejšega bivalnega okolja.

Foto: TM, jom

V Slovenji vasi spet vroče zaradi antene na vodnem stolpu

Potem, ko je operater mobilne telefonije »Western Wireless International d.o.o.«, bolj poznan pod imenom »Vega« na vodnem stolpu v Slovenji vasi na črno postavil antene za mobilno telefonijo, so se okoliški prebivalci temu početju odločno uprli. Na javni obravnavi, ki je bila 17. januarja letos, so zahtevali, naj se spoštuje odločba urbanističnega inšpektorja, ki je zahteval, da se nelegalno postavljene antene odstranijo, rok za to pa je potekel že konec lanskega leta.

Na obravnavi je predstavnik investitorja WWI sprva trdil, da antene še ne delujejo, na vztrajno povpraševanje pa je poklical v podjetje in priznal, da v resnici delujejo. Prizadeti so obvestili urbanističnega inšpektorja, ta pa je že dva dni pozneje dosegel, da so antenam odklopili – prav tako na črno priključeno – električno. Pred dnevi pa so sosednje parcele, na kateri so postavljene antene, dobili »enotno dovoljenje«, ki bazno postajo naknadno legalizira. Podpisnik, ministrstvo za okolje in prostor, v obrazložitvi ne upošteva nobene od navedb prizadetih prebivalcev. Njihova navedba, da sevanje, ki ga oddajajo antene za mobilno telefonijo, še ni popolnoma raziskano in da je po tej logiki početje investitorja »opravljanje poskusov« na ljudeh, ki pa je po ustavi prepovedano, ni niti omejena.

Ker se stanje do danes še ni spremenilo, je Zvone Kokalj v imenu prizadetih vašča-

nov Slovenje vasi sklical 19. junija srečanje v gasilskem domu Slovenja vas, kjer so govorili o problematiki antene na vodnem stolpu. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki občine Hajdina na čelu z županom Radoslavom Simoničem in generalni tajnik Slovenskega ekološkega gibanja (SEG) Karel Lipič. Uvodno besedo je povzel Zvone Kokalj in opisal dosedanja potek dogodkov, nato pa je g. Lipič opisal podobne primere v Sloveniji in različne načine reševanja le-teh. V primeru Slovenje vasi najbolj bode v oči dejstvo, da je antena postavljena v strnjeno skupino hiš. Ker poznamo več vrst anten, ki imajo različne

sevalne diagrame in so različno usmerjene, so se vsi udeleženci sestanka strinjali, da je potrebno opraviti meritve sevanja in ugotoviti, kakšna je moč antene ter njena dejanska škodljivost. Srečanje se je končalo s pobudo za ustanovitev ekološkega društva, saj se lahko društvo kot pravna oseba lažje kot posameznik obrne na pristojne institucije za reševanje podobnih problemov. Dokler društvo ni ustanovljeno, bo Zvone Kokalj kot predstavnik prizadetih krajanov še naprej vodil aktivnosti v njihovem interesu.

jom

Tudi ob postavitvi majskega drevesa je tekel pot v potokih

Ob prazniku dela, 1. maju, je v Slovenji vasi že tradicionalno postavljanje majskega drevesa. Tudi letošnje leto ni bilo izjema. Ker je bilo tudi vreme za ta letni čas zelo prijetno, se je zbralo kar veliko zabave željnih ljudi. Skoraj vsi moški so radi priskočili na pomoč, ko je bilo treba majske drevo postaviti v navpični položaj, ženski del občinstva pa je dogajanje spremljal iz varne razdalje.

Precej manj obiskano pa je bilo večerno kresovanje, kjer so le redki vztrajali do konca. Zares velik kres (vaščani so pridno vozili skupaj material) je tako bolj ali manj sameval.

Tekst in foto: jom

Sporne antene še stojijo na vodnem stolpu v Slovenji vasi. Foto: TM

JUNIJSKI MUZEJSKI VIKEND NA PTUJSKEM GRADU V ZNAMENJU DEDIŠČINE OBČINE HAJDINA IN KULTURNIH USTVARJALCEV

Z živo kulturo, običaji in kulinariko zavzeli ptujski grad

Pokrajinski muzej Ptuj in občina Hajdina sta na sončno soboto 29. junija na ptujskem gradu – v najbolj obiskanem slovenskem muzeju v letu 2001 - pripravila zanimivo in odmevno prireditev Ohranjanje in razvijanje dediščine v občini Hajdina. Na prireditvi so se z besedo, razstavljenimi predmeti, glasbo, petjem, plesom in domačimi kulinaricnimi dobrotami predstavili občani in občanke hajdinske občine, ki že desetletja z veliko ljubezni in dobre volje ohranjajo, bogatijo in razvijajo kulturno dediščino.

Aleš Arih, direktor Pokrajinskega muzeja, je dejal, da se tako nadaljujejo srečanja in druženja v smislu **Naše sosednje občine na Ptujem se predstavljajo skozi kulturno dediščino**, občini Juršinci pa se je v juniju uspešno pridružila še Hajdinska. Ravno grad je lahko še kako primeren prostor za predstavitev žive kulture in tiste, ki jo hranijo v gradu, je dejal Arih in dodal, da je ohranjanje, obujanje in spodbujanje

kulturne dediščine v našem prostoru velikega pomena.

Župan **Radoslav Simonič** pa je povedal, da so se v občini z veseljem odzvali na povabilo muzeja, da se predstavijo na gradu skozi dediščino, ki jo zadnja štiri leta v občini mnogo bolj obujajo in bogatijo. Kulturna društva, mladi ustvarjalci, društva gospodinj, žena in deklet iz občine ter občani, ki ohranjajo vaške običaje in navade, so tisto, kar občino predstavlja navzven, je dodal Simonič, ob tem pa izrazil upanje, da bo podobnih prireditev, kot je bila junijska, na gradu v prihodnje še več in morda bodo postale tudi tradicionalne. Občina Hajdina in Pokrajinski muzej Ptuj sta ob tej priložnosti sklenila tudi dogovor o sodelovanju glede Prvega mitreja na Hajdini.

Tekst in foto: T. Mohorko

PREGLED KULTURNIH DOGODKOV

Kljub temu, da so pred nami vroči in ležerni dnevi, je prav, da pregledamo, kaj so kulturna društva počela.

SKORBA, april 2002

V tem mesecu so bili pevci in pevke KD Skorba aktivni, in sicer

Ljudske pevke so nastopile na koncertu v Hajdošah,

Moški oktet pa na reviji malih pevskih skupin na Ptuju.

maj 2002

Ljudske pevke so nastopile na srečanju zdravljenih alkoholikov Ptuja in Ormoža in še isti dan v Hajdošah na promociji kasete Gmajnaric.

Moški oktet se je udeležil srečanja pevcev v Majšperku.

junij 2002

Udeležitev Ljudskih pevk in Moškega okteta ob prireditvi občinske predstavitve na ptujskem gradu.

HAJDINA, april 2002

Ljudski pevci in pevke društva upokojencev KPD Hajdina so sodelovali pri otvoritvi Pokrajinskega muzeja v Ptuju,

na prireditvi S pesmijo živimo v Dražencih,

na letni skupščini Zveze kulturnih društev in na otvoritvi bifeja na Hajdini. Povabili so jih tudi v goste na Breg v društvo upokojencev.

maj 2002

Tako pevci kot pevke so povabljeni na občinski praznik v Kidričevo in na predstavitev občine Hajdina na ptujskem gradu

HAJDOŠE, maj 2002

Gmajnarice so se predstavile tudi širši javnosti s promocijo svoje kasete z gosti.

DRAŽENCI, april 2002

V kulturnem društvu Draženci so pripravili že tradicionalni koncert S pesmijo živimo, katerega so se udeležili številni gosti.

junij 2002

Kvartet 2x2 se je udeležil prireditve na ptujskem gradu ob predstavitvi občine Hajdina

LETNA SKUPŠČINA ZVEZE KULTURNIH DRUŠTEV OBČINE HAJDINA

Kulturniki iz vse občine letos v Dražencih

Že dolgo ni bilo tako odmevne prireditve, kot je bila letošnja letna skupščina Zveze kulturnih društev občine Hajdina, ki je bila tokrat prvič v dvorani Doma vaščanov Draženci. Prireditev je bila 12. aprila zelo dobro obiskana, saj so se v vseh društvih odzvali povabilu in pripeljali veliko svojih članov, tako da smo dvorano dodobra napolnili.

PREDSTAVLJENE NOVE SMERNICE V KULTURI

Na začetku je predsednik Kulturne zveze Franc Mlakar prebral dosedanje delovanje in aktivnosti, ki so se zvrstile. Predstavil je celotno delovanje kulturnih društev v občini in pohvalil aktivnosti. Nanje so se začele navezovati tudi profesionalne dejavnosti, kar še dodatno motivira mala društva. Ob koncu nam je podal tudi smer-

nice in želje na področju kulture v prihodnjem letu.

Seveda pa smo vsi komaj čakali zabavni del, na katerem so se predstavile glasbene skupine in posamezniki vseh društev. Pohvalila bi vse, najboljši vtis pa so vsekar naredili mladi harmonikarji iz Hajdoš, ki so dvignili dvorano na noge. Po predstavitvi skupin in pevskih zborov sta za zabavo poskrbela domačina Duo DDV.

Tako gostje kot udeleženci skupščine so prireditev pohvalili, zvezi pa zaželeli še veliko uspešnih let.

Saška Serec

Mladi harmonikarji med nastopom v Dražencih

»S pesmijo živimo«

Niti muhasti april ni mogel pokvariti tradicionalnega koncerta v Dražencih, ki je bil 14. aprila. Vsakoletni koncert nosi ime »S pesmijo živimo« in je dobro obiskan. Tudi tokrat je bilo živahno zaradi različnih gostov, ki so se odzvali povabilu in se udeležili koncerta ter s tem prispevali v zakladnico ljubiteljske kulture. Na tokratni koncert so bili povabljeni :

- Moški pevci društva upokojencev Hajdina
- Ljudski pevci kulturnega društva Bukovci
- Moški oktet kulturnega društva Destnik
- Lovski oktet zveze lovskih družin Ptuj-Ormož
- Kvartet 2x2

Predsednica KD Draženci se strinja z dejstvom, da je po vsakem takem koncertu še eden in sicer v domači gostilni, kjer ob večerji in dobri kapljici skupine zapojejo skupaj in se sprostijo ob prijetnem klepetu. Tako je bilo tudi tokrat.

Saška

ŠE EN USPEŠEN KONCERT MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA PGD HAJDOŠE

V družbi domačih in gostujočih pevcev

V spomin na obletnico ustanovitve moškega pevskega zbora PGD Hajdoše pevci z dirigentom Jožetom Dernikovičem vsako leto priredijo koncert in nanj povabijo domače pevce, muzikante in kulturnike iz drugih koncev. Letošnji pevski večer je bil v aprilu v hajdoški gasilski dvorani, nanj pa so hajdoški pevci povabili tudi domačega župana Radoslava Simoniča, predsednika Zveze kul-

turnih društev občine Hajdina Francija Mlakarja, profesorja Jožeta Gregorca in še mnoge druge, ki radi prisluhnejo prijetnim melodijam. Ob tej priložnosti pa je Franc Zagoranski, član hajdoškega gasilskega zbora, prejel zlato Gallusovo značko za dolgoletno delovanje v ljubiteljski kulturi.

V pozdrav pevskega večeru so se najprej predstavili domači pevci PGD Hajdoše,

Prof. Jože Gregorc v družbi svoje žene, Francija Simeonova (levo) in Anice Žumer

Zlata Gallusova značka Francu Zagorskemu

potem pa so zapeli in zaigrali: družinski trio Gojkošek iz Spodnjih goric, akademski pevski zbor Kluba ptujskih študentov, pevke Gmajnarice in ljudske pevke iz Skorbe, harmonikarka Romana Teskač, v skeču pa sta se predstavili kulturnici iz Hajdine Klavdija Auer in Sanja Muršec.

TM

Javna tribuna Koalicije Slovenija v Hajdini

V organizaciji občinskih odborov SDS in Nova Slovenija Hajdina je v ponedeljek 06.05.2002 potekala javna tribuna Koalicije Slovenija, ki sta se je udeležila predsednik stranke SDS Slovenije Janez Janša in podpredsednik stranke Nove Slovenije Alojz Sok (predsednik stranke dr. Andrej Bajuk se zaradi priprav na izredno sejo državnega zbora tribune ni mogel udeležiti). Kot gostja se je udeležila kandidatka za predsednico države Barbara Brezigar. Javne tribune se je udeležilo kakih 130 ljudi.

Uvodoma sta udeležence pozdravila Štefan Kirbiš, predsednik Občinskega odbora SDS Hajdina in Jože Kmetec, predsednik Občinskega odbora Nove Slovenije Hajdina, zapel pa je moški pevski zbor GD Hajdoše.

Na javni tribuni so govorili o aktualnih političnih in gospodarskih razmerah v Sloveniji v luči približevanja Evropski zvezi in Natu. Nekaj besed je udeležencem tribune tudi namenila kandidatka Koalicije Slovenije za predsednico Barbara Brezigar.

Iz vprašanj udeležencev je bilo zaznati, da si želijo spremembe, hitrejši in enakopravni razvoj v celi državi, prijaznejšo, stabilno in socialno državo.

Javna tribuna se je zaključila s podelitvijo hajdinskih občinskih simbolov gostom, Janez Janša pa je po stažu v stranki najstarejšemu članu stranke SDS v Hajdini Viliju Polajžerju podelil srebrno vrtnico.

Irena Cestnik

POGOVOR Z ANDREJO GLAŽAR, PREDSEDNICO KD HAJDOŠE

Radi bi ustanovili folklorno skupino

Drobna, prepričljiva in umirjena, tako bi jo na kratko opisala jaz. To je Andreja Glažar, predsednica kulturnega društva Hajdoše.

Kako dolgo ste že predsednica kulturnega društva in kako sploh vaše društvo deluje?

»Društvo šteje komaj tri leta, saj smo se takrat šele ustanovili in od takrat sem tudi predsednica. Pobudnice za ustanovitev društva so bile pevke Gmajnarice, ki so se želele nekam priključiti in po napornem iskanju vodstva so naprosili mene. Malo je kriva tudi mama, saj poje pri Gmajnaricah in tako je bilo moje mesto brezkompromisno. V društvu smo precej aktivni, saj imamo kar pet različnih sekcij in sicer pevsko, plesno, likovno, recitatorsko in harmonikarsko. Sicer pa tako kot vsa ostala društva tudi mi sodelujemo z ostalimi društvi v občini in se trudimo ostati vidni. Smo pa pobrateni s Kulturnim društvom Marjan Herceg iz Maribora in imamo pogosta skupna srečanja ter skupne izlete.«

Kaj vam je najbolj všeč pri vodenju kulturnega društva?

»Zelo mi je všeč druženje. V tem hitrem tempu nam čas prehitro mineva, vezani smo v glavnem na avtomobile in na svoje obveznosti. Praktično ne poznamo niti svojih sosedov. V takšnem društvu pa se stkejo nova prijateljstva, ljudje imamo isti cilj in skupaj iščemo nove projekte, razvijamo nove ideje in zamisli. Pomembno je, da vsi dojamajo, da je kultura za ljudi in zaradi ljudi.«

Kje menite, da je največji primanjkljaj na kulturnem področju?

»Predvsem na področju pridobivanja mladine. Danes je veliko stvari odvisnih od financ in tudi mladi ljudje tako gledajo. Sicer pa imajo tudi takšen vzgled, saj je že vsaka prireditev odvisna od finančnih sredstev in kar naprej moraš paziti, koliko boš porabil, da ti bo še nekaj ostalo v denarnici. Sicer pa smo mi mladino kar dobro pritegnili s plesno in harmonikarsko sekcijo. Pomembno je, da si mladi pridobijo neke vrednote in nenazadnje, da čutijo pripadnost neki skupini.«

Kdo je Andreja Glažar, kadar ni predsednica KD Hajdoše?

»Predvsem sem mama in žena. Sem človek brez obstanka in ne maram rutinskega dela. Rada imam raznolikost, rada sem v družbi. Znam pa si tudi poiskati mirne kotičke in se malo odpočiti. Sicer pa ravno v tem času oddajam diplomsko

Andreja Glažar

nalogo in verjetno bom odslej našla še kakšno dodatno urico prostega časa za družino in kulturo.«

V Hajdošah imate veliko mladine. Kako to, da vam nikakor ne uspe pripraviti igre oz. dramske sekcije?

»Res je. Zaenkrat nam ne uspe, čeprav se kažejo interesi za to. Trenutno se bolj ukvarjamo s vprašanjem, kdo nam bo pomagal, kdo režiral in podobno. Imamo pa to v planu in srčno upamo, da nam bo tudi uspelo. Morda pa bo sedaj kdo to prebral in nam ponudil pomoč.«

Ali načrtujete kakšen nov, zanimiv projekt v vašem društvu?

»Trenutno si v društvu prizadevamo in tiho želimo ustanoviti folklorno skupino. Veliko je zainteresiranih za to ne le v sami vasi, ampak tudi v celi občini. Sicer pa mi je všeč, da imamo Zvezo kulturnih društev, ki nam kar precej pomaga in mislim, da pri zanimivih projektih tudi radi priskočijo na pomoč. Z zvezo je tudi povezovanje društev veliko boljše, veliko idej se utrne in ljudje se srečujejo, povezujejo in predvsem družijo.«

Kmalu sva ugotovili, da imava kar nekaj skupnega in se prijetno zaklepetali tudi po najinem pogovoru. Všeč mi je bilo predvsem to, da na vse gleda z dobro mero optimizma in svoje obveze jemlje kot nove izzive. Želim ji še veliko uspešnih let v ljubiteljski kulturi in naj ji nikar ne zmanjka te dobrosrčnosti, ki jo nosi. Pa veliko uspeha pri zagovoru diplome!

Saška Serec

AKCIJA SLOVENSKE KARITAS

KO BOM VELIK ...

Vse več otrok nima enakih možnosti in izpolnjenih pogojev pri pridobivanju izobrazbe. Zaradi materialnih in drugih težav njihovih družin postajajo le-ti med vrstniki vse bolj zapostavljeni in izolirani. Mnogi izmed njih žal ne bodo nikoli uresničili svojih sanj o poklicu.

V lanskem letu so župnijske Karitas po vsej Sloveniji v sodelovanju z osnovnimi šolami, občinami in strokovnimi službami pomagale 3400 osnovnošolcem pri nakupu šolskih potrebščin ter plačilu malice in šole v naravi. Razdeljena pomoč v skupni vrednosti 17 milijonov tolarjev je mogoče visoko zveneča, vendar preprost izračun pokaže, da vsak otrok v povprečju prejme pomoč v vrednosti 5000.- SIT.

V Karitasu so veseli lepega sodelovanja z različnimi ustanovami, kajti samo takšno sodelovanje omogoča, da skupaj odkrijemo najbolj pomoči potrebne otroke in jim pomagamo na najbolj primeren način, ki jih ne bo zaznamoval pred njihovimi sovrstniki.

Na dobre ljudi se obračajo s prošnjo, da pomagajo, da vsaj malo olajšate stiske otrok po vsej Sloveniji.

»Skupaj z Vami, dragi straši, učitelji in vsemi, ki se pri svojem delu srečujete z otroki, nam bo uspelo, da bo v osnovnih šolah ostala najvišja vrednota znanje in zdrava samozavest. Zagotovo si vsi želimo, da bodo osnovne šole tudi v prihodnosti ostale prostor enakih možnosti za vse otroke,« pravijo v Slovenski Karitas.

Podrobnosti o akciji: <http://www.karitas.si>

Podrobnosti o cenazah za prejem pomoči na Štajerskem:
Maribor (tel.:02/252 26 97)

Aktivnosti Društva žena in deklet Gerečja vas

Prvo polovico leta smo članice Društva žena in deklet Gerečja vas preživele pestro in aktivno. Ustanovile smo sekcijo za kulturo, ki deluje v okviru našega društva. Odločile smo se namreč, da obudimo kulturno življenje na vasi. Tako smo se 9.3.2002 predstavile na našem drugem občnem zboru s kratko komedijo »Mali oglasi«. Pod strokovnim vodstvom gospe Jožice Lešnik smo zaigrale še enkrat v domači dvorani, nato pa gostovale še na Hajdini in v Sv. Štefanu na Kozjanskem. Z domačimi s Kozjanskega smo navezali prijateljske stike, tako da se nam že v kratkem obeta obisk njihove folklorne skupine.

In kaj počnemo še poleg tega? V prvih letošnjih mesecih smo pletle in kvačkale. Nato smo slikale na steklo in keramiko. V aprilu smo izdelovale vence, papirnate rože in trakove. Z njimi smo okrasile naše majsko drevo. V najlepšem mesecu v letu smo pekle kekse in drugo slano pecivo v kuhinji našega gasilskega doma. V telovadnici OŠ Hajdina smo pozimi telovadile, v spomladanskih in poletnih mesecih pa bomo s kolesi obiskale bližnjo in daljno okolico. Tako si bomo nabirale moči za osvojitve Triglava v avgustu.

Naša spomladanska srečanja smo zaključile z majskim izletom. 35 naših članic je 18.5.2002 preživelo prelep majski dan na Gorenjskem. Ogledale smo si Vrbo, Bled in Bohinj ter se povzpelle k slapu Savica. Obiskale smo vrtnarijo Reš v Mošnjah, kjer nas je prijazna gospa Ruth na kratko seznanila z umetnostjo vrtnarjenja. Nato smo občudovalle še lepote Vintgarja in z Vogla

s soncem obsijan Triglav. Ustavile smo se tudi v romarski cerkvi na Brezjah. Dan, ki smo ga preživele skupaj, je bil zelo zanimiv in vesel, a žal tudi prekratek.

Vroče poletne dneve si bomo v senci krajšale z mislimi na martinovanje, ki je letos v »gerečkih rokah«.

Društvo žena in deklet Gerečja vas

Prizor iz Malih oglasov (iz arhiva društva)

V župniji Sv. Martina slovesnost svete birme

Ob svečanem trenutku – prejemu zakramenta svete birme v župnijski cerkvi Sv. Martina na Hajdini je zapel tudi moški pevski zbor PGD Hajdoše. Pevci so po končani svečanosti naredili še spominski posnetek s pomožnim škofom Antonom Stresom, domačim župnikom Marjanom Feslom ter patroma Ivanom in Pavlom Puckom.

Foto: Studio 2M

KULTURNI NAPOVEDNIK

SKORBA, avgust 2002

Pevci bodo sodelovali na tradicionalni prireditvi Srečanje malih skupin na Borlu in v istem mesecu načrtujejo še kulturni večer ob 20-letnici doma krajanov Skorba.

HAJDINA, avgust 2002

Pevke in pevci društva upokojencev KPD Stane Petrovič bodo sodelovali na prireditvi Pesem klopotev na Borlu.

HAJDOŠE, julij 2002

člani kulturnega društva Hajdoše načrtujejo izlet z vsemi, ki se jim bodo z veseljem pridružili.

V POČASTITEV DNEVA DRŽAVNOSTI RAZSTAVA SLIK
ANTONA - ZVONETA GOJKOVIČA, ROJAKA IZ SP. HAJDINE

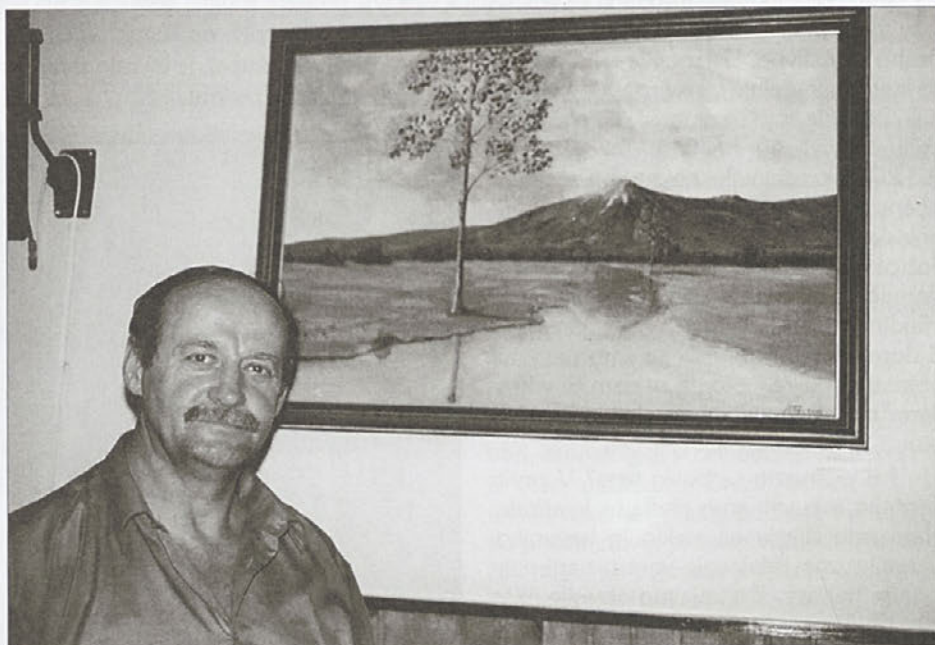
Iz srca na platno

Anton Gojkovič - Zvone, tako ga kličejo domači in prijatelji, je dokaj neznan ljubiteljski slikar na ptujskem območju. Njegove korenine segajo na Spodnjo Hajdino, tod je preživel otroštvo in mladost, zdaj pa je že nekaj let Ptujčan.

Na Hajdino se pogosto vrača, ob letošnjem dnevu državnosti 25. juniju pa ga je na Hajdino popeljala likovna razstava, ki jo je pripravil v hajdinski kulturni dvorani in se tako rojakom Hajdinčanom prvič uradno predstavil. To si je močno želel, svoje želje zaupal županu Radoslavu Simoniču in potem je prišlo povabilo, da pripravi razstavo. Zvone pravi, da ni okleval ali kaj dosti razmišljal, saj si je to navsezadnje že dolgo želel.

Na Hajdini sva se z Zvonetom srečala prvič, pogled na njegove slike, pa je kar hitro dal vedeti, da je umetnik, ki na sliko spravi tisto, kar vidi v naravi, da ima rad pokrajino, zanimiva poslopja ter da mu je še posebej pri srcu zelena barva. Tudi sam v pogovoru to potrdi, ob tem pa pove, da je slikar šele nekaj zadnjih let, prej si je to le močno želel početi, pa nekako ni šlo. Iz osnovne šole je že prinesel veselje do slikanja, a se je potem moral posvetiti drugim opravilom, za boljšim zaslužkom pa je odšel tudi v sosednjo Avstrijo. Slikanje mu je ostalo zapisano v srcu, pravzaprav je bila to njegova skrivnost, ki jo je razodel le redkim ljudem, a po 50. letih se je odločil, da naredi odločilen korak in urešniči svojo veliko željo.

Uspel je, slikanje ga je dobesedno prevzelo in zdaj se ob službi v največji meri posveča le-temu. Zvone pravi, da gre kar dobro, da ga slikanje dobesedno pomirja, na platno spravlja to, kar čuti v srcu, kar vidi v svoji okolici, v naravi, ki slikarju ponuja nešteto motivov, le videti jih mora. Da slikar, četudi

je samo ljubiteljski, za slikanje potrebuje le dobro oko in roko, je Zvone spoznal že zdavnaj, nekaj dobrih nasvetov je pobral še pri bratranču Viktorju Gojkoviču, akademskemu kiparju, vse drugo pa se je naučil s vztrajnostjo skozi slikanje.

RAZSTAVA O HAJDINI ZA HAJDINČANE

Pogosto se Zvone s platno odpravi v naravo, le redko kaj zanimivega zabeleži samo v zvezek, potem pa doma naslika na platno. Slika najraje sam, da ga nihče ne moti. Pravi, da je kot volk samotar, pa tudi na slikarskih kolonijah ga ne boste našli. Od slikanja si ne obeta zaslužka, saj je to le njegov konjiček, a če bo kdo hotel, potem bo Zvone katero do svojih slik z veseljem ponudil na prodaj. Razstava, ki jo je junija pripravil na Hajdini, je bila njegova prva uradna, nekaj svojih slik je sicer že razstavljal v gostišču Perko v Lenartu, zdaj pa upa, da bo prišlo še kakšno povabilo iz okolice.

Zvone, ki je v slikanju našel samega sebe, ima na tej poti še mnogo načrtov. Pravi, da bi se rad še kako izpopolnil, morda slikal več ljudi, pa živali, a še zmeraj želi ostati zvest naravi. Slika, kadar ga je volja, za sliko, pravi, da si vzame resnično čas, ob tem neizmerno uživa, prav poseg s čopičem pa se mu zdi nekaj enkratnega, nekaj neponovljivega. Mladim pa polaga na srce, naj izkoristijo svoj talent, naj se posvetijo slikanju, če si to močno želijo in v naravi poiščejo svoj navdih, nikoli jim ne bo žal, na življenje bodo tudi zaradi tega gledali drugače.

Tekst in foto: TM

POVSOD JE LEPO, A DOMA JE NAJLEPŠE

Na travniku sem se igrala,
oblak sem srečala
in tako sem z njim odšla
na potovanje okrog sveta.

Italija in gondole,
Španija in ples,
v Angliji megla in dež,
povsod prelepo je zares.

Japonska, Kitajska, Koreja,
Antartika in eskimi.
V Keniji so črnci,
levi, tigri in pragozdovi.

Indijski, Atlantski, Tihi
- oceani trije so.
Tam vetrovi močni in valovi,
v njih ladje se potapljaajo.

V Ameriki so kavboji,
v Egiptu piramide.
Kenguruji so v Avstraliji,
svet poln je zanimivosti.

Tedaj domotožje sem dobila,
domov bi rada se vrnila,
zato oblak sem vprašala,
če je blizu že Slovenija.

Zagledam čudovite kraje,
reke, morje in gore,
pšenična polja in gozdove,
hiše in cvetoče travnike.

To domača je dežela,
z oblaka bi jo gledal vsak.
Že začela sva pristajati,
v domači sadovnjak.

Ko na travniku sem stala,
in me je mama poklicala,
stekla sem k njej in ji dejala:
Povsod je lepo, a najlepše je doma.

Polonca Glažar, 3./8, OŠ Hajdina

SPOMINI NA SP. HAJDINO

»Izhajam iz Sp. Hajdine in na to vas imam lepe spomine, še posebej na hajdinsko gmajno, kjer sem tako zelo užival v mladosti. Sp. Hajdina je moja zibelka in zelo se bom potrudil, da se bo tako vas kot gmajna kdaj znašla tudi na mojem platnu. Slikar ne pozablja na rodni kraj, tja se pogosto vrača, pa četudi samo v spominih.«

DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ 2002 NA PTUJU

Zlato priznanje Tereziji Golob

V organizaciji Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije, Mestne občine Ptuj in Kmetijsko gozdarskega zavoda Ptuj je od 19. do 22. aprila potekala že 13. razstava - »Dobrote slovenskih kmetij« v Minoritskem samostanu na Ptuj.

Že večkrat je na tej razstavi sodelovala ga. Terezija Golob - članica Društva gospodinj Draženci, s svojim kruhom. Prav

letos smo ji lahko čestitali za zlato medaljo, ki jo je prejela za mešani kruh. Ga. Terezija ni znana samo po dobrem domačem kruhu (katerega zelo rada ponudi ob vseh priložnostih, naj bodo to srečanja v domači kuhinji, v dvorani ali na ekskurzijah), ampak tudi po zelo dobrih domačih gibanicah.

V sklopu te razstave smo članice Društva gospodinj 20. aprila izkoristile v okviru Poklicne in tehniške šole ogled prostorov na dnevih odprtih vrat v šolskem domu na Grajenščaku (moderno opremljena kuhinja, prenovljena vinska klet, vinogradniški in sadjarski okoliš...), kjer smo se pridružile tečaju z go. Nado Pignar pri pripravi testenin (ravioli, tortelini). Še en popoldan druženja smo izkoristile prijetno s koristnim.

Na kratko bi predstavila še druge aktivnosti, ki smo jih organizirale v spomladanskih dnevih in o načrtovanih srečanjih v poletnih mesecih. Za nami je predavanje Vse o vzgoji in negi balkonskega cvetja, dva planinska izleta, ki se jih naše vestne članice vedno rajši udeležujejo, to je izlet preko planinskega društva Hajdina - pohod na Golico in preko Planinskega društva Ptuj - pohod po haloški poti. Na družabni večer smo povabile dr. medicine Marijo Bojnec, ki nam je povedala nekaj o osteoporozi. Otvarjamo tudi kolesarjenje z ogledom rekreacijskega centra Dravinja na Vidmu, zbiramo prijave za ekskurzijo po Koroški, z veliko odgovornostjo pa se že pripravljamo na razstavo jedi z ostalimi tremi sorodnimi društvi, kjer se pridružujemo prireditvi - predstavitev občine Hajdina na ptujskem gradu 29. junija. Še vnaprej vabimo vse naše članice, naj ne oklevajo in se nam pridružijo in odmaknejo nekaj uric dela in skrbi.

Zdenka Godec

Ročno delo članic Društva žena in deklet občine Hajdina

Društvo žena in deklet je tudi letos v zimskih mesecih organiziralo ročno delo. Dobivale smo se vsak ponedeljek od 17. do 19. ure.

Med našimi članicami sta bili ga. Marjana in ga. Marija z več izkušnjami - se pravi naši mentorici. Pokazali sta nam, kako je treba vzorec lepo našiti na blago ali ga kvačkati s prejico. Vsaka od članic oz. udeleženk pa je dodala še svojo izkušnjo pri izdelavi izdelkov. Izdelki, ki so nastajali izpod naših rok oz. prstov, so raznoliki. Uporabljale smo različne materiale - po željah udeleženk. Nastali so prti in prtiki z raznimi vzorci. Manjkali tudi niso izdelki iz volne, prti s križci ali kvačkani prti in prtiki, ki jih krasijo različne pentlje in rožice. Poizkusile smo se tudi v izdelavi kvačkanih rož, kot so nagelj, vtrnica, narcisa marjetica in sončnica, ki je posebej izrazila svojo lepoto. Nekaj rož, kot mak, narcisa in modriž, je nastalo tudi iz krep papirja. Vse smo pri svojih izdelkih našle zadovoljstvo, saj nam je uspelo izdelke dokončati, pa še splačalo se je.

Na koncu hvala vsem, ki so nam omogočili ročno delo, in sicer našemu društvu, mentoricama, Gasilskemu društvu Hajdina

za dvorano in g. Mirku za vedno topel in dobro osvetljen prostor.

Anica Cafuta

Članice ročnodelskega krožka ob razstavi svojih izdelkov. Foto: Studio 2M

Sporočamo iz devetletne OŠ Hajdina

V petek, 14. 6. 2002, je na hajdinski OŠ strnila svoje osnovnošolsko znanje prva generacija devetošolcev. S predajo »ključa« naslednji generaciji dan prej in z valetom so se poslovili od svojih dosedanjih posrednikov učenosti in se na slavnostni podelitvi zaključnih spričeval 19. 6. 2002 še zadnjič počutili pravi člani hajdinske učilne zidane. Veliko so znali povedati, marsikaj v vseh teh letih zapisati, nekaj tega pa ohraniti tudi kasnejšim rodovom.

SLOVO DEVETLETKARJEV

Že dolgo je tega, ko malčki smo bili in s torbicami v šolo šli.

Ko pa v šoli smo bili, smo učitelje jezili mi, jim sive lase delali.

Minilo je veliko let in zdaj zadnjič tukaj spet stisnimo roko in si povejmo v slovo.

Čao, čao šola ti saj mi bomo odšli, vsem nam je hudo, kakor nam že dolgo ni bilo.

Čao, čao učitelji in vsi šolski delavci, ki ste v dobrem in slabem z nami bili.

Pozdravljajo vas cvetke iz prelepe devetletke.

Lea Dajčbauer, 9.r. /9

BILO JE...

Ko smo vstopili iz osemletnega osnovnošolskega programa v devetletni program, se je marsikaj spremenilo. Začel se je nivojski pouk pri slovenščini, matematiki in nemščini, kjer smo se učenci razdelili v tri nivojske skupine. Na koncu trimestra pa se je lahko vsak učenec, seveda s pomočjo staršev in učiteljev, odločil za drugo skupino.

Delo v posamezni skupini se je kar razlikovalo. V 1. skupini je učitelj zelo pomagal reševati probleme ali pa so probleme nalog reševali skupaj. V 2. skupini jim je pomagal delno vodeno, medtem ko smo učenci v 3. skupini reševali naloge predvsem čim bolj samostojno, učitelj nas je le usmerjal. Učenci smo si med seboj velikokrat pomagali, v skupinah reševali naloge in izvajali razne projekte. Izboljševali in nadgrajevali

smo nadarjenost pri izdelovanju plakatov.

Posebnost predmetov pri nivojskem pouku slovenščine, nemščine in matematike je ocenjevanje s točkami. Točke od 1 do 10 so nam na začetku povzročale majhne preglavice, a smo se zelo hitro navadili na njih.

Med poukom smo velikokrat dobili obisk – spremljavo pouka. Obiskali so nas ravnatelj, svetovalci v vseh treh letih, z nami so izvedli intervju in bili so zadovoljni. Obiskali so nas učitelji dvanajstih šol iz ptujske okolice, spoprijateljili smo se z osnovno šolo iz Tolmina. Z obiski smo bili zadovoljni, in kaže, da so bili zadovoljni tudi oni z nami.

Dnevi v 9. razredu so hitro minevali in napočil je dan, katerega nas je bilo malo strah. Dan nacionalnih preizkusov. Le-ti so potekali zelo dobro, veliko število učencev si je izboljšalo oceno in uspeh.

Mislim, da smo se v devetletki vsi učenci in učitelji dobro počutili. Z učitelji smo veliko sodelovali in se jim za sodelovanje in pomoč zahvaljujemo. Bilo nam je lepo, mnogo lepih utrinkov bo posejanih na naših poteh spomina.

Nuša Bedrač, 9.r. /9

CVETKE 9-LETKE

Pri nivojskem pouku smo se mnogo naučili.

Dejan Veber, 9. /9

Bilo je super! Super učitelji in delo pri nivojskem pouku. Tega ne bom nikoli pozabila.

Lea Dajčbauer, 9. /9

9-letka je zelo dobrodošla. Omogoča lažje učenje, v šoli pridobiš veliko znanja. Lažje pridobiš boljši uspeh, ker so vsi predmeti številčno ocenjeni.

Marko Drevenshek, 9. /9

Z 9-letko sem zadovoljna.

Tadeja Kokot, 9. /9

9-letka mi je všeč zaradi nivojskega pouka.

Tamara Galun, 9. /9

Všeč so mi nivojske skupine.

Gregor Auer, 9. /9

Kratko in jedrnato: "Bilo je v redu."

Gregor Vidovič, 9. /9

Tudi tretji razred naše devetletke je prvo triado zaključil uspešno. Znanje so morali preverjati z nacionalnimi preizkusi in se izkazati v matematič-

nih, slovenskih in še kakšnih zavozlankah. Ob tem so nastajali teksti, ki smo jih zabeležili tudi za Hajdinčana.

Hkrati vam predstavljamo še ostale naše »cvetke«.

Spremni tekst: S.H.

SPOMINI NA PRVI ŠOLSKI DAN

Na prvi šolski dan mi je mama kupila novo šolsko torbo in šolske potrebščine. Potrebščine sem zložila v torbo. Na torbi je bila narisana punčka. Komaj sem čakala, da pridem v šolo. Ko sem prišla vstopila, me je bilo malo strah. V učilnici mi je bilo nerodno, ker nisem nikogar poznala. Čez nekaj časa smo si z Mašo in Tjašo povedale imena in se šle igrat. Ko nas je učiteljica poklicala, da moramo iti na preprogo, me je bilo strah, ker še drugih otrok nisem poznala. Drug drugemu smo se smejali. Ko smo prišli v drugi razred, smo se že skoraj čisto poznali. Šli smo tudi v šolo v naravi na Tri kralje. Tam smo pekli pice, se učili, plesali v pižamah in spoznavali planine. V drugem razredu smo se naučili brati in pisati tiskane črke. Ko pa smo prišli v tretji razred, smo se že dobro poznali. Zdaj si že včasih nagajamo. Ob koncu tretjega razreda moje sošolce in sošolke dobro poznam. Ko bomo prišli v četrti razred, bomo imeli novo učiteljico. Sedaj nas je tri leta učila ista učiteljica.

Tjaša Steiner, 3.a/9

V ŠOLI

Prvi dan v šoli me je bilo malo strah. Najprej sem spoznala Tjašo. Poznala sem že Saro Burjan. Potem sem še spoznala vse druge otroke. Po več dnevih šole smo se že skupaj igrali. Ko smo se igrali, je po nesreči padel kotiček na Nikota. Drugi dan ga ni bilo v šolo. Ko je Niko ozdravel, smo bili vsi veseli. Potem smo z učenci iz B razreda zamenjali in so oni imeli kotiček, mi pa računalnik. Meseci so minevali in minevali in približale so se počitnice. Zdaj se že dobro poznamo in tudi drug drugemu pomagamo in nagajamo. Zdaj smo že veliki otroci. V šoli se počutim zelo lepo.

Ines Petrijan, 3.a/9

SPOROČAMO IZ 3. B RAZREDA

Smo tretja generacija učence, ki že tretje leto obiskujemo devetletno osnovno šolo. Čas nam je hitro minil. V vsakem razredu smo se naučili veliko zanimivega. Pri matematiki zdaj računamo že do tisoč in poštevanke nam ne dela težav. Znamo napisati

vabilo, voščilo, opravičilo... Z našo pisavo je učiteljica zadovoljna. V vseh razredih smo delali zanimive poskuse z zrakom. Opazovali smo gibanje, sonce, senco in spoznali nekatere živali, ki jih ne vabimo v naš dom. Imenovali smo jih mrčes. Izdelovali smo vetromer, mlinček in še marsikaj. Pred nekaj dnevi smo obiskali gospoda Julčija Ošlovnika. Pokazal nam je svojo galerijo in slike.

Zanimivo je še to, da se vsem našim učiteljicam, ki so nas učile, začenjajo imena s črko "D": Dragica, še ena Dragica, Danijela in Danica.

Devetletki ne bi dali niti ene napake.

Nina, Martina, Matic, Gregor,
Veronika, Urška, Matevž, Ino,
Matevž, Karin, Sara, Žan, Rok in Leja

BILI SMO NA IZLETU

V sredo, 29. 5., smo bili na šolskem izletu. Zjutraj ob 8.00 smo odšli na avtobus. Z avtobusom smo se odpeljali v Rogatec in si tam ogledali muzej na prostem. V prvi stavbi smo videli jedilnico s posteljo. V jedilnici je bilo veliko klopi in dve veliki mizi. Sedli smo v klopi in poslušali gospo Jožico. Predstavila nam je vse hiše. Ko smo končali, smo odšli malicat. Potem smo se odpeljali v Celje. V parku smo se zibali, igrali in lovili. Ines, Tjaša in Maša so lovile golobe. Potem smo odšli v otroški muzej, Hermanov brlog. Spoznali smo lisjčka Hermana. Spoznavali smo kolesa. Vsak je pobarval svoj prometni znak. Ko smo pobarvali znake, smo se igrali banko, delali na računalniku in šli v gledališče. Učiteljica nas je odpeljala v trgovino. Tam sem mamici kupila lonček in škatlico. Ko smo odšli, smo šli v Mc Donalds in na sladoled. Počasi smo šli nazaj v šolo. Na koncu smo šoferju zaploskali, ker nas je varno pripeljal domov. Ko smo prišli, sem atiju takoj povedala, kako je bilo.

Tjaša Murko, 3.a/9

POTOVANJE Z RAKETO

Pripravila bom raketo, jo sestavila in polepela na luno. Raketa bo sestavljena iz lesa, plastike in bo zelo velika. Notri je lahko kar šest članov. Povabila bom sošolke Ines, Saro, Katarino, Selmo, Tjašo S. in Mašo. Skupaj smo se odpravile v raketo in se odpeljale na luno. Ko smo prispele, smo stopile iz rakete. Na luni smo našle vesoljce. Z vesoljci smo se lovile, žogale, skrivale in vozile z njihovimi avtomobili. Bil je čas, da smo morale domov in odšle smo spat. Ta dan je bil zabaven.

Anja Ribič, 3.a/9

POČITNIŠKE ŽELJE

Pripravila bom raketo. Z njo bom polepela na luno. Tam srečam vesoljca. Potem vesoljec reče: »Kaj pa ti tu?« »Preizkusila sem raketo, ki je pisana kot travnik s cve-

tlicami. Rada bi bila na Luni, ker bi opazovala Zemljo.« Vesoljec je jezno pogledal in rekel: »Tako j na Zemljo!« »Zakaj?« »Ker na Luno lahko gredo samo vesoljci.«

Ines Petrijan, 3.a/9

POČITNIŠKE ŽELJE

Pripravila bom raketo. Nato bom poiskala lepilo in škarje. Zalepila dele in se z njo poglala v vesolje. Najprej bom šla na Luno. Potem na Jupiter, Mars in vse planete, ki obstajajo. Ta raketa bo zelena. Imela bo pet oken, šest vrat, osem nadstropij, deset postelj, dvajset televizorjev, trideset rož, dvajset polic, petdeset knjig in še bi lahko naštevali. Zelo dobra bo ta raketa. Potem se bom vrnila domov.

Katarina Skrbinšek, 3.a/9

V PRVEM RAZREDU IN ZDAJ

Ko smo bili v prvem razredu, smo bili še čisto mali. Nina je bila kot njen bratec Miha. Gregor se je prvi šolski dan jokal. Spoznali smo se z učiteljico in z učenci. Prvi dan šolskega leta je bilo zelo lepo.

Drugo leto so bili fantje bolj marljivi. Z žogico so se igrali in naenkrat je Rok zabil žogo v vazo. Čez tri ali štiri dni je prišla učiteljica Karmen. Vprašala je, če imamo vazo. Vsi smo postali rdeči in naenkrat planili v smeh. V drugem razredu je bilo lepše, ker smo spoznali veliko več in se nismo več bali šole.

V prvem razredu sem spoznala Roka, Lejo, Urško in Matevža. Takrat sem se največ igrala z Lejo in Urško. Potem sva se z Martinom menili, da bi ona prišla k meni, a se želja še ni uresničila. Poznala sem učiteljico Dragico, saj je njen mož hodil na Kinološko društvo zraven mojega atija.

V tretjem razredu me je najbolj razveselilo, da se vsi poznamo in imamo dobro, prijazno učiteljico.

Veronika Gojkošek, 3.b/9

STAVA

V majhni hiši sta živila stara gospa in gospod. Imela sta konja, denarja pa ne. Nekega dne pa reče gospa: »Stari, zamenjaj konja. Zamenjaj ga za nekaj koristnega.«

Stari se odpravi na pot. Med potjo sreča starca in ga vpraša, če zamenja konja za kravo. Starec vzame konja in mu da kravo. Kravo je zamenjal za ovco. Nato sreča fanta in zamenja ovco za fantovo gosko. Starec nato zamenja gosko za kokoš. Potem gre v gostilno in prosi gostilničarja, naj vzame kokoš. Gostilničar mu da vrečo obtolčenih jabolk. Tam sta bila Angleža in se smejala staremu gospodu in si mislila, kako bo stara gospa žalostna. Stari pa reče: »Ko pridem domov, me bo stara vesela, dobil bom poljub. Angleža sta šla staviti, če starec doma dobi poljub, dobi kup zlata. Stari gospod

pride domov. Stara gospa ga objame in poljubi. Angleža sta bila ob kup zlata. Stari gospod je dobil stavo in kup zlata je bil njegov.

Stari gospod in gospa sta končno srečna in bogata.

Sara Sagadin, 3.b/9

PRI SLIKARJU

Obiskali smo slikarja Julčija Ošlovnika. Stanuje na Poljski cesti. Sprejel nas je v svoj atelje. Pokazal nam je slike, ki jih ima na razstavi. Na slikah ima narisane šopke, ptujski grad, Dominkovo domačijo. Slika s tušem in z oljem. Za slikanje ga je navdušil učitelj Grom. Njegovo najljubšo učiteljico so mu odpeljali Nemci. Hotel je študirati slikanje, a ni bilo možno. Študirat je šel matematiko. Po dolgem času mu je uspelo končati tudi študij slikarstva. Prvo sliko, ki jo je narisal, je risal štirinajst ur. Rekel nam je, da moramo sliko narisati hitro. Danes slika slikar po dve uri. Skoraj vsak dan nariše eno sliko. Preden jo začne slikati, si nariše skico. Mala slika stane 6000.- sit, velika 12000.- sit, ptujski grad pa 15000.- sit.

Ponudil nam je bonbone. Na koncu smo se še podpisali v knjigo obiskovalcev. Zdaj sem še bolj prepričana, da bom slikarka.

Leja Topolovec, 3.b/9

IZKUŠNJA S KONJI

Letos sem se med prvomajskimi počitnicami s starši odpravila na Jelovice. Tja smo prispeli čez pol ure vožnje.

Najprej smo obiskali mojo teto. Ta nam je povedala, da ima v bližini prijazen gospod konje, in da jih lahko jezdimo. Meni so konji zelo všeč in komaj sem čakala, da jih bom videla.

Po uri klepeta s teto smo se odpravili h gospodu.

Ko smo prišli k njemu, nam je pokazal konje. Oba z očetom sva bila navdušena, le mami se jih je bala. Oče je vprašal, če bi jaz lahko jezdila konja in gospod mi je takoj pripeljal lepega in ravno zame pravšnjega konja.

Oče in mami sta šla na sprehod, jaz pa sem sedla v sedlo in jezdila. Naenkrat pa je konja nekaj vznemirilo in začel je hitreje teči. Jaz sem se ustrašila, gospod, ki je jezdil na drugem konju, pa je rekel: »Vajeti močno primi in jih povleci k sebi.« Tako sem storila in konj se je umiril.

Od takrat se konjev malo bojim, a vseeno upam, da bom kmalu obiskala Jelovice in zopet jahala konja.

Mateja Cartl, 7./9

P.S.

Mateji dolgujemo še eno obvezo. Tekst, objavljen v prejšnjem Hajdinčanu, naslovljen »Spoznala sem, kaj je prijateljstvo...«, je tudi njeno avtorstvo.

ZAKLJUČNA ŠOLSKA PRIREDITEV 2001/2002

Čao, čao šola ti ...

Tako je bilo slišati na zaključni prireditvi ob koncu še enega šolskega leta na OŠ Hajdina, kjer je bilo letos še posebej slovesno, saj je šolanje zaključila prva generacija učencev devetletke. Utrinki s poti spomina 9-letkarjev so prijetni, zanimivi in vzpodbudni, še bolj prijetne pa so bile na zaključni prireditvi »cvetke« iz prelepe 9-letke, ki so zbranim povedale marsikatero šolsko prigodo. Prireditve je bila tudi tokrat v šolski telovadnici dobro obiskana, med gosti pa so bili magister Alojz Širec, glavni šolski inšpektor in predstavnik Ministrstva za šolstvo, šport in znanost, Tanja Bežič in mag. Karlo Krivec, predstavnika Zavoda za šolstvo OE Maribor ter župan, ki so v nagovoru pozdravili in čestitali ob uspehih zaključka šolskega leta.

Hajdinski šolarji so se predstavili v kulturnem programu in priložnostni razstavi, navdušili pa s plesom, pesmijo, recitali in prsrčno dramsko uprizoritvijo. Vse to je bila popotnica za poletne počitnice, ko si bodo odpočili, brezskrbno preživljali počitniške dneve in si ob tem nabrali moči za novo šolsko leto, ki bo spet drugačno, polno presenečenj.

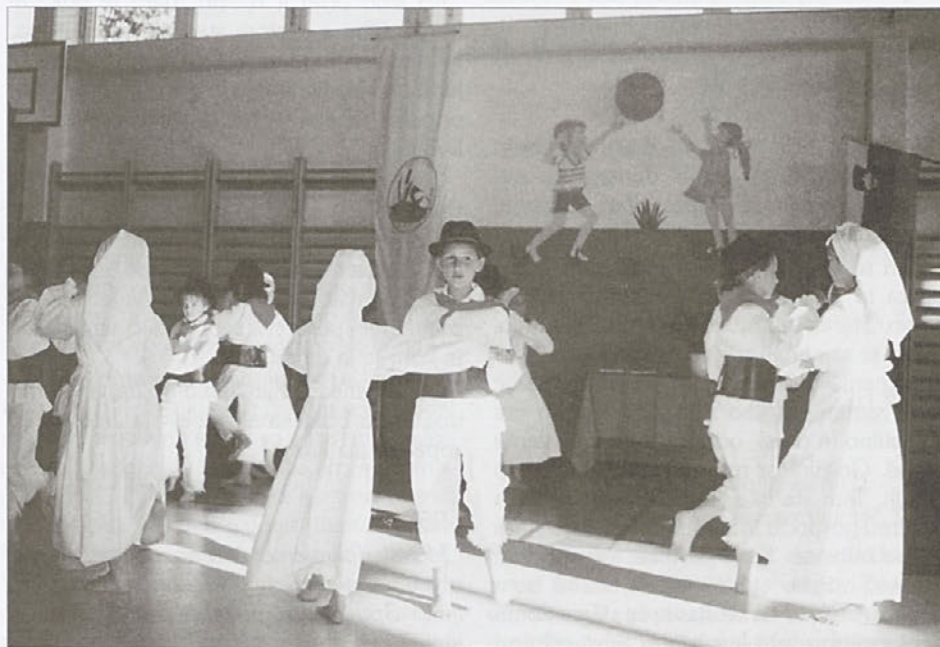
A kaj bi o šoli, zdaj so na vrsti počitnice in šolarji so vse že tako povedali v pesmi Čao, čao šola, čao učitelji... dodamo lahko le, vidimo se jeseni!

Pred slovesno podelitvijo obvestil o uspehu in spričeval, ki so jih prejeli haj-

dinski 9-letkarji (učenci devetega in tretjega razreda 9-letke) pa je ravnatelj **Jože Lah** dejal: »Nekoliko utrujeni smo pričakali konec tega šolskega leta, a to ni bilo navadno leto, saj se je zaključevalo prvo uvaljalno obdobje za generacijo tretjega in devetega razreda. Ob tem se spomnim dogodkov izpred treh let, ko nas je bilo nekoliko strah, kaj bo prinesla 9-letka, ampak zaupali smo sebi, učencem, staršem in stroki. Danes smo lahko zadovoljni prav vsi, še posebej, ker imamo dobre učne rezultate, zastavljeni cilji so doseženi. Naši občutki so dobri, ni nam žal, kajti skupaj smo se veliko naučili, delali timsko in v treh letih pridobili veliko izkušenj, ki jih bomo lahko posredovali. Za nas je to prednost pred tistimi slovenskimi šolami, ki bodo v 9-letko stopile šele v šolskem letu 2003/04, mi smo pogumno že zaorali v to ledino. Pred nami je zaslužen oddih, vsem šolarjem pa želim predvsem varne, prijetne in lepe počitnice.«

Tekst in foto: TM

ŽUPAN RADOSLAV
SIMONIČ PRIPRAVIL
SPREJEM ZA ODLIČNJAKE

Drobna pozornost za pridnost in odličnost

Na prvi počitniški dan, 24. junija se je županu Radoslavu Simoniču ponudila prva prava priložnost, da pripravi sprejem za odlične učence iz občine Hajdina. Srečanje z odličnjaki je bilo v sejni sobi hajdinske občine, na njem pa so z odličnjaki za skupno mizo sedli še podžupan Martin Turk, predsednik odbora za družbene dejavnosti Janko Merc, direktorica občinske uprave Ljerka Šamprl, ravnatelj OŠ Hajdina Jože Lah in učiteljica - razredničarka Branka Gaiser.

Župan se je odličnjakom tudi letos zahvalil za njihov trud v šoli, za petice, ki so zapisane v izkazu in za pridnost, ki je doprinesla k odličnemu uspehu. Ta bo zagotovo dobra naložba pri nadaljevanju šolanja, je poudaril župan **Simonič**, odličnim učencem in učencem pa položil na srce, da naj kar s ponosom povedo, da prihajajo iz občine Hajdina. V znak zahvale za njihov trud je čestitki dodal knjižno darilo - Toporišičevo Enciklopedijo slovenskega jezika, za dobro sodelovanje pa se je zahvalil tudi vsem na hajdinski osnovni šoli in sodelavcem v občini.

Na sprejemu smo imeli priložnost spoznati tako odlične osmošolce kot tudi devetošolce, ravnatelj **Jože Lah** pa je ob tem dodal, da so prav devetošolci generacija, ki se je bodo na šoli radi spominjali.

TRINAJST ODLIČNIH UČENK IN UČENCEV

Odlični vseh osem let na OŠ Hajdina:

Maja Ojsteršek, Nuša Bedrač, Aleksandra Gašljevič, Davor Ules, Jernej Hazimali in Gregor Vidovič.

Odlični v 9. razredu:

Lea Dajčbauer, David Pesek, Marko Drevenšek, Peter Mertelj, Katja Posavec.

Hajdinčanki iz OŠ Breg, ki sta bili vseh osem let odlični:

Katja Markež in Neva Stojadinovič.

TM (fotografija na naslovnici)

PO 30 LETIH SREČANJE NEKDANJIH SOŠOLCEV

Spomini na šolo - nikoli pozabljeni

Ko pridejo skupaj nekdanji sošolci in sošolke, so to prijetni trenutki, tisti ki jih zamudijo, jim je lahko samo žal, mi je pred časom dejal eden od Hajdinčanov. Imela sem namreč to priložnost, da sem se srečala z nekdanjimi učenci hajdinske šole, ki so si šolo izbrali za proslavljanje 30-letnice, toliko časa je namreč preteklo od takrat, ko so zapustili šolske klopi in odšli vsak po svoje. V življenju danes opravljajo različne poklice, a spomini na šolo in prijatelje jih še zmeraj vežejo.

Lahko bi dejali, da jih je šola zopet združila, a samo za en sam prijeten sobotni večer 29. junija, ki so ga preživeli v gostišču Olga

na Hajdini, še prej pa jih je v hajdinski šoli prijazno sprejel ravnatelj Jože Lah.

Letošnje srečanje ob 30-letnici ni bilo prvo zanje po koncu osnovne šole, nazadnje so se nekdanji sošolci dobili skupaj pred desetimi leti, ko so proslavili dve desetletji, letošnji jubilej, 30-letnica, pa je bil znova priložnost, da pridejo skupaj, poklepetajo in si naredijo nepozabno zabavo. To jim je še kako dobro uspelo, med njimi pa sta bila tisti večer tudi člana hajdinskega občinskega sveta Karl Svenšek in Slavko Burjan, seveda kot nekdanja ponosna učenca hajdinske šole.

TM

Najlepši dokaz, da bo hajdinska šola še naprej imela veliko učencev... Foto: MČ

Poskrbimo za zdravo in dobro počutje

Spomladansko vreme se je že poslovilo in visoke temperature napovedujejo vroče poletje, s tem pa tudi težko pričakovane počitnice, vendar s poletnimi dnevi prihajajo razne nevarnosti. Ena najbolj pretečih je zagotovo klop, ki mu ugodna temperatura in vlaga zelo ustrezata. Zelo hitro ga lahko staknete bodisi doma ali na sprehodu. Prenaša zelo nevarni bolezni - meningitis in boreliozo. Posebej vas opozarjam, da ste zelo previdni pri odstranjevanju klopa in predvsem pri opazovanju mesta pika. Če se pojavi naraščajoč rdeč madež ali kolobar, nikar ne čakajte z obiskom pri zdravniku! Bolje pravočasno ukrepati, kot nositi težke posledice vse življenje.

Tudi sonce je izjemno nevarno, še posebno zaradi naraščajoče ozonske luknje. Sevanje je vse večje, opekline pa vse hujše. Strokovnjaki opozarjajo, da so posledice prekomernega sončenja različne oblike kožnega raka. Bodite skrajno previdni, kdaj in koliko boste na soncu!

Verjetno tudi sami ugotavljate, da so nevihte pri nas vedno hujše, nalivi zelo siloviti in toča skoraj nepogrešljiva. Predlagam vam, da se težkih, prihajajočih oblakov, ki prav pretijo, raje izognete, ostanete doma in predvsem varno skrijete svojega jeklenega konjička (še posebej, če ni zavarovan proti toči). Če vas torej ne bo zares zmočilo, ste varni pred prehladom, pa še odvečnih skrbi ne bo!

Nekaj besed pa želim nameniti vašim vrtovom. V tem času se bohotijo barvite in močno dišeče vrtnice, ki so nepogrešljive na vsakem vrtu. Cvetovi so različnih barv, oblik in vonjev. Vrtnica je cvet, ki ga lahko podarite ob vsaki priložnosti in prav vsakomur. Barve več niso tako pomembne, kot so bile včasih, saj so se pravila naših babic že zdavnaj spremenila. Še posebej ne velja več, da je rumena barva ljubosumja. Za tiste ustvarjalne pa še preprost nasvet - manjše cvetove vrtnic posušite med časopisnim papirjem, saj jih tako lahko marsikje uporabite. Pustite domišljiji prosto pot.

Sprostite se in uživajte v poletnih dneh!

Saška Serec

HAJDOŠANKA MARIJA REPEC SLAVILA 90. ROJSTNI DAN

Stroga mama, a dobra vzgojiteljica

Marija Repec, v Hajdošah jo po domače kličejo Kovačova Micka, je 17. maja praznovala svoj že 90. rojstni dan. Domači so ji pripravili manjše prese-nečenje in se na praznični dan na domu zbrali v velikem številu; njej v veselje in vsem skupaj v družinski spomin. Mama Marija je ob prazniku dobila številne čestitke in voščila iz srca, bila je nasmejana, polna energije in vesela poljubov najmlajših v družini.

Devetdesetletna Marija ima za sabo že dolgo, a bogato življenjsko pot. Delo jo je vsa leta krepilo, nam je zaupala ob obisku, z možem sta si ustvarila družino in v zakonu so se jima rodili trije sinovi: Ivan, Anton in Franc, zadnji najmlajši je ostal na domačiji v Hajdošah, kjer s svojo družino danes skrbi za mamo. Sinovi ne skrivajo, da je bila mama stroga, a dobra vzgojiteljica, saj jih je vse tri dobro pripravila na življenjske preizkušnje, radi pa se spominjajo trenutkov otroštva, ko jim je ob očetu dajala veliko ljubezni in topline.

Danes je družina Repec, ki jo daleč naokrog poznajo tudi kot družino gasilcev, saj se ta tradicija prenaša iz roda v rod, bogatejša za kar nekaj novi članov; tri vnuke

Slavljenka Marija je v družbi sester, Tončke in Rozalije kar naprej klepetala ...

in vnukinjo, pet pravnukov in pravnukinji. Vse je mama Marija imela ob sebi na praznični dan, ki je bil vesel, sončen in lep, tak, da bo vsem lahko ostal v zares prijetnem

spominu.

Zdravih in veselih dni gospe Mariji Repec želimo tudi iz uredništva Hajdinčana.

TM

Za mamin praznik še družinski posnetek. Foto: TM

Ste jih prepoznali?

Pred dnevi so se pod našo lipo v Skorbi ustavili gostje, ki so prišli na kavo in so prosili, da v njihovem imenu lepo pozdravimo vse tiste, ki so bili 7. nov. 1998 na prireditvi »Iz mošta vino – pridi na Hajdino!«, pa tudi tiste, ki so jih prišli pričakat dan poprej pred Hotel Roškar v Hajdoše. Zapeli so nekaj pesmi, pomahali v slovo in se odpeljali morju naproti. Prav ste uganili. Pozdravljajo vas Šavrinske pupe en ragaconi, nekoliko pomlajeni, a vedno boljši. Letos bodo slavili deseto obletnico delovanja in v portoroškem Avditoriju bodo oktobra svečano počastili svoj okrogli jubilej.

Ps.: Šavrinka Rožana pa še posebej lepo pozdravlja vse udeleženske z vlaka prijateljstva, s katerimi se je skupaj z gospo Štefko Kučan srečala na kosilu v Restavraciji pod gradom (S.B.)

Poleti je lepo tudi ob Kolpi

»Prej pa ne gremo dam, da se bo delal dan...« smo zapele, ko smo po celodnevem odkrivanju lepote dežele belih brez izstopile v Damlju v najjužnejšem delu domovine. Za bralce Hajdinčana je nastal ta posnetek, s katerim vam želimo sporočiti, da je poleti lepo tudi ob Kolpi. Kaj smo doživele? Pod strokovnim vodstvom gospe Nade Barič smo si ogledale Belokrajnski muzej v Metliki, zapele pri Treh farah, obiskale Adlešiče in pri Cvitkovičevih izvedele vse, kar nas je zanimalo o gojenju lanu in o njegovi predelavi v platno, učile smo se z voskom poslikavati pisanice, sprehodile smo se po krajinskem parku Lahinja, ogledale smo si stari mlin

in žago, izvedele marsikaj zanimivega o življenju in delu Otona Župančiča v Vinici in ves dan prepevale, klepetale ter se od srca nasmejale. Tonija Gašperšiča sicer nismo srečale, pa ga tudi nismo pogrešale, saj smo imele s seboj svojo teto Maro, ki nam je bila v vročini in naporih tega dne za vzgled, kako je potrebno premagovati popotniške težave. Napolnile smo baterije in se psihično pripravile na vse to, kar je danes tudi že pretekli čas – na predstavitev našega dela na ptujskem gradu in na pogostitev gostov ob 90-letnici PGD Hajdina. Predsednica Marta je namreč večerjo na Turistični kmetiji Žagar izkoristila tudi za kratek sestanek in nam razdelila naloge. Kako smo jih opravile, pa ocenite vi, dragi bralci. (S.B.)

Metličarjev za dva vagona

Ko sem jih hotela spraviti na eno fotko, je bilo kar precej težav. Lažje bi jih z vlakom odpeljala v Ljubljano, kot pa sem vso mladež in tiste v rosnih srednjih ter zrelih letih spravila iz hladne sence pri Lovskem domu v Zg. Hajdini na sonce. Kar naprej smo se spoznavali in ugotavljali kdo je s kom v sorodu, kdo je bil komu sošolec in kdo prijatelj.

Prvič jih je od vseh povabljenih prišla slaba polovica. Kako jih bom spravila na sliko naslednje leto, ko pridejo še tisti, ki prvič niso mogli priti na odslej tradicionalno srečanje potomcev rodbine Metličar iz Gerečje vasi, pa sploh ne vem. Če bo Zlatko napekel dovolj kruha in Angela napisala vsa vabila in jih odposlala, bom tudi jaz rešila problem. Naredili bomo fotomontažo. Nasvidenje v letu 2003! (S.B.)

Koruza, da te kap

Vsem tistim, ki ne vedo, kaj pomeni občasno druženje Hajdinčank na občinski njivi pod cerkvijo, sporočamo, da ženske pod »komando« Sitarjeve Marte skrbimo za to, da bomo imeli jeseni svoj pridelek koruze za že tretje kožuhanje, pa tudi za zimsko luščenje bučnic in fižole se moramo pravočasno založiti s svojim pridelkom. Da nam tu in tam našo njivo zalijejo tudi z višjega nivoja, si moramo zapeti (»ženske na kupu, jutri bo dež,« pravijo!). Ker pa prazna vreča ne stoji pokonci, moramo tudi malicati, da potem motike polavtomatsko lažje opravijo svojo nalogo. Našim delovnim sponzorkam, ki poleg okapanja poskrbijo tudi za »kile gor«, se priporočamo tudi v bodoče. (S.B.)

Nogometno dogajanje v občini Hajdina

Nogometna sezona 2001/2002 je končana, pričakovanja ljudi, ki so z nogometom v hajdinski občini povezani, pa so tudi bolj ali manj uresničena. Prvenstva v vseh ligah so bila zelo zanimiva, seveda pa nas je najbolj zanimalo tekmovanje v tretji ligi – severna skupina, kjer sta nastopala oba »naša« tretjeligaša Hajdina in Gerečja vas. Izhodiščna položaja pred pričetkom spomladanskega dela prvenstva sta bila v obeh taborih zelo različna, saj so nogometaši Hajdine po jesenskem delu prvenstva zavzemali solidno 7. mesto, medtem ko so nogometaši Gerečje vasi pristali na za njih skromnem 12. mestu v konkurenci 14-ih ekip. Napovedi »kvazi« nogometnih strokovnjakov pred nadaljevanjem prvenstva so bile zelo različne, prav pa so imeli tisti, ki so »stavili« na Hajdino. Ekipa Hajdine je namreč na koncu presenetljivo, a po prikazanih igrah popolnoma zaslužno osvojila 3. mesto, kar je velik uspeh, ki ga bo zelo težko ponoviti. Seveda so v prvi vrsti za ta uspeh zaslužni prav vsi igralci, trener in uprava, ki jo vodi »neutrudljivi volonter« Branko Kokol, pa tudi vsi ostali ljudje, ki po svojih najboljših močeh pomagajo v klubu. Za ta uspeh so zaslužni tudi številni sponzorji in donatorji kluba, ki jih je vedno težje privabiti v klub, so pa nujno potrebni za normalno delovanje in obstoj kluba.

Povsem drugače se je zgodba končala v Gerečji vasi. Po celotni zamenjavi uprave, zamenjavi na »vroči« trenerski klopi in prihodu nekaterih (kvalitetnih) igralcev so bile napovedi v njihovem taboru dokaj optimistične. Vendar se žal z obstankom v tretjeligaški konkurenci ni izšlo in ekipa Gerečje vasi se po štirih bolj ali manj uspešnih sezo-

Člani Hajdina – 3. mesto v 3. SNL – severna skupina

nah v 3. SNL seli v 1. MNL Ptuj. Vzroke za neuspeh bodo odgovorni v klubu poiskali sami, dejstvo pa je, da se je takšen razplet nakazoval že dalj časa.

V 1. MNL Ptuj sta ekipi Skorbe in Slovenje vasi dosegli solidno 5. in 7. mesto, kar pa je seveda pod njunimi pričakovanji. Ekipi sta namreč že dokazali, da sta lahko uvrščeni mnogo višje, saj je ekipa Skorbe že lani nastopala v končnici tekmovanja, ekipa Slovenje vasi pa je v lanski sezoni prepričljivo osvojila jesenski del prvenstva. Ob povratku ekipe Gerečje vasi v »A ligo« ptujskega nogometa se seveda zopet obetajo napeti lokalni derbiji med temi tremi ekipami, ki so že od nekaj privabljali veliko število obiskovalcev.

V 2. MNL Ptuj je ekipa Hajdoš po zelo slabem jesenskem delu na koncu pristala na solidnem 5. mestu, vendar se je ta rezultat že napovedoval ob prihodu »gol-

geterja« Kaučeviča (Hajdošani so v spomladanskem delu prvenstva tako le enkrat izgubili).

V konkurenci mlajših selekcij prevladujejo ekipe Hajdine, kar je posledica dobrega dela z mladimi ob izpolnjenem prepotrebem pogoju množičnosti. V vseh drugih klubih se namreč ubadajo z velikimi težavami prav glede tega in ustrezni temu so zato tudi njihovi rezultati. Tako so mladinci Hajdine prepričljivo osvojili prvo mesto (v svojih vrstah so imeli tudi najboljšega strelca lige – Damira Krajnca), v konkurenci kadetov in starejših dečkov so najboljši iz občine tudi mladi Hajdinci, v konkurenci mlajših dečkov (U-12) je najboljša ekipa iz Gerečje vasi, medtem ko je trenutno v ligi cicibanov (U-10) iz občine Hajdina nastopala le ekipa iz Slovenje vasi.

Naj na koncu omenim še odlične igre veteranske ekipe občine Hajdina (igralci, starejši od 35 let), ki jo sestavljajo trenutno najboljši igralci iz občine in so neporaženi že več kot leto dni. Ustrezna temu je seveda tudi njihova (pre)velika samozavest, ki se izraža predvsem v raznih napovedih rezultata prijateljske tekme med ekipo veteranov občine in A - ligaško ekipo iz občine. Ta tekma se bo v naslednjih mesecih zagotovo odigrala in prav zanimivo bo videti razplet te tekme, ki je za veterane iz občine baje večjega pomena kot tekmovalje v sami veteranski ligi, ki so jo ti veterani po kvaliteti prav gotovo »prerasli«.

Športna zveza Hajdina bo v prihodnjem mesecu (sredina meseca julija 2002) organizirala tudi dve poletni šoli, in sicer Poletno šolo nogometa in Poletno šolo tenisa. Nadaljnje informacije so na voljo pri sekretarju Športne zveze, že sedaj pa vabim vse otroke do dvanajstega leta starosti, da se

Mladinci Hajdina – 1. mesto MNL Ptuj

teh prireditev udeležijo v čim večjem številu.

Končne lestvice lig z nogometnimi ekipami iz občine Hajdina:

3. SNL - severna skupina (14 ekip)

1. KRŠKO POSAVJE	67 točk
...	
3. HAJDINA	41
...	
13. GEREČJA VAS	26

1. MNL Ptuj (12 ekip)

1. SREDIŠČE	12 Play off
2. HOLERMOUS ORMOŽ	12 Play off
...	
5. SKORBA	37
...	
7. SLOVENJA VAS	29

2. MNL Ptuj (12 ekip)

1. ZAVRČ	49
...	
5. HAJDOŠE	36

Mladina MNL Ptuj (11 ekip)

1. HAJDINA	48
...	
10. SLOVENJA VAS (-1)	8
11. GEREČJA VAS (-7)	8

Kadeti MNL Ptuj (10 ekip)

1. PODLEHNIK	46
...	
6. HAJDINA	23
7. SLOVENJA VAS	20
8. SKORBA	18
9. GEREČJA VAS (-3)	8

Starejši dečki »A« MNL Ptuj (10 ekip)

1. DECO PETROL	52
...	
4. HAJDINA	35

Starejši dečki »B« MNL Ptuj (10 ekip)

1. STOJNCI - BUKOVCI	44
...	
9. HAJDOŠE	8

Mlajši dečki - zahod MNL Ptuj (6 ekip)

1. ALUMINIJ	84
...	
3. GEREČJA VAS	58
...	
5. SKORBA	52

Sekretar Športne zveze Hajdina
Sandi MERTELJ

Veteranska ekipa občine Hajdina – neporaženi že več kot leto dni

PLANINSKI KOTIČEK

Priprave za pohod na Triglav

Planinsko društvo Hajdina že organizira kondicijske ture v smislu priprav za pohod občanov na naš najvišji vrh TRIGLAV. Celotna akcija poteka po dogovoru na občnem zboru Planinskega društva Hajdina in po dogovoru na občnem zboru Društva žena in deklet občine Hajdina. Do sedaj sta bila organizirana dva kondicijska pohoda, in sicer pohod skozi BISTRISKI VINDGARD do Treh kraljev, Črnega jezera, Osankarice in nazaj ter pohod na GOLICO.

Na prvem pohodu je bila udeležba precej skromna. Ob dobri organizaciji in lepem vremenu se je sedem planincev veselo podalo na pot ob Bistriškem Vindgardu po čudoviti mehki gozdni poti ob šumenju potoka Bistrice z čudovitimi brzicami in slapovi. Nekaj časa nas je pot vodila precej strmo navzgor, nato strmina preide v čudovito položno pot. Po takšni poti smo hodili vse do Močivnika, kjer smo imeli kratek počitek z malico iz nahrptnika. Mimogrede smo opazovali, kako si vrli Pohorci pripravljajo drva za naslednjo zimo. Po kratkem odmoru smo nadaljevali naš pohod prati Trem kraljem, kjer smo imeli malo daljši počitek. Od tu smo se podali po pohorskih gozdovih do črnega jezera in dalje do Osankarice. Po temeljitem počitku smo se odpravili po obratni poti proti domu. Na tem pohodu smo porabili sedem ur aktivne hoje in premagali 1193 m nadmorske višine.

Na drugem pohodu na Golico je bila udeležba presenetljivo dobra. Na zbirnem mestu se nas je zbralo 40 pohodnikov. Z avtobusom smo se odpeljali do Doma pod

Golico. Tu smo vzeli vsak svoj nahrptnik in se odpravili do prvega kmečkega turizma, kjer smo se namalicali in v rahlem deževnem vremenu podali po strmi, dobro markirani poti navzgor. Do kočice na Golici je 2,5 ure hoje. Mi smo prišli v dobrih dveh urah, kar pomeni, da imajo naši pohodniki, kar dobro kondicijo. Na koči nas je presenetila neverjetna množica planincev, tako da ni bilo mogoče priti do šanka, še manj pa do kakšnega prostora za mizo v sobi. V koči je bilo zelo veselo, saj je igrala kar dobra skupina iz Malečnika pri Mariboru. Koča na Golici stoji na nadmorski višini 1582 m. Od tu smo se podali na vrh Golice 1836 m, kar pomeni še dodatne pol ure hoda. Vreme je bilo rahlo deževno in vetrovno, kar pa ni nikogar motilo, da ne bi šel gor. Po isti poti smo se vrnili do avtobusa in domov. Izlet v prelepo naravo smo zaključili v prvem mraku na Hajdini.

Na obeh pohodih smo doživljali čudovito lepoto naših gora, naše prelepe Slovenije. Še poseben čar je pogled na narcise na Golici, oziroma ključavnice kot jim pravijo domačini. V oči pa pade tudi prelep opozorilni napis **»Ne ruvaj mi korenin, ker moje korenine v tuji zemlji ječijo«**.

Na kraju pa še obvestilo vsem, ki imajo radi gore in lepote narave, da se ob naslednjem razpisu pravočasno prijavijo za pohod, da bomo lažje organizirali ustrezen prevoz. Vsem tistim, ki se nameravajo udeležiti pohoda na Triglav, pa priporočamo, da se udeležujejo vseh načrtovanih pohodov.

LEP PLANINSKI POZDRAV IZ VIŠAV

Za PD Hajdina: Karl Fridl

GASILSKE ENOTE IZ OBČINE HAJDINA NA DRŽAVNEM GASILSKEM TEKMOVANJU ZA MEMORIAL MATEVŽA HACETA

Uspeh naših, o katerem bomo še dolgo govorili

Da je gasilska organizacija najštevilčnejša prostovoljna organizacija v državi, je bilo znova dokazano tudi na državnem tekmovanju za memorial Matevža Haceta za članice, člane, veterane in veteranke v Moravskih Toplicah, saj je na tekmovanju sodelovalo skupaj 156 članskih enot in 59 enot veteranov. Lepo število, ni kaj, so povedali tudi v vodstvu Gasilske zveze Slovenije.

Disciplina pri enotah in vestni sodniki so pripomogli, da je tekmovanje minilo brez zamud. Tekmovali so najboljši med najboljšimi, zato so bile ekipe zelo izenačene. O zmagovalcih so odločali trenutki, v katere ni bila vtkana le pripravljenost enot, pač pa

tudi obilica športne sreče. Ekipe so pokazale svoje znanje. Hkrati pa je bilo državno tekmovanje tudi priložnost za prijetno druženje in za širjenje prijateljstva, kar je že dolga leta največje bogastvo gasilske organizacije.

25. maja 2002 je potekalo državno tekmovanje za memorial Matevža Haceta za članice, člane, veterane in veteranke v Moravskih Toplicah. Iz naše občine so na tekmovanju sodelovale štiri ekipe: članice A iz PGD Hajdoše, člani B iz PGD Hajdoše ter veterani iz PGD Hajdoše in PGD Gerečja vas.

Tekmovanje za memorial Matevža Haceta

poteka za članice in člane v treh različnih kategorijah: v hitri mokri vaji, vaji raznoterosti in vaji razvrščanja. Članice A iz PGD Hajdoše so v svoji konkurenci, kjer je tekmovalo 39 enot iz vse Slovenije, dosegle prvo mesto in s tem osvojile naslov državnih prvakinj, člani B iz PGD Hajdoše so tekmovali z 42 enotami in dosegli odlično peto mesto. Prav posebej pa so se izkazali veterani, saj so kar iz dveh društev naše občine sodelovali na tako velikem tekmovanju. PGD Hajdoše je zasedlo drugo mesto, PGD Gerečja vas pa osmo mesto, vse enote pa so se odlično odrezale.

Metka Vidovič

OBMOČNA GZ PTUJ PRIPRAVILA SVEČAN SPREJEM ZA USPEŠNE GASILSKE ENOTE

V Ločici ob Savinji in v Moravskih Toplicah je bilo letošnje državno gasilsko tekmovanje, ki ga sicer vsaki dve leti organizira Gasilska zveza Slovenije, na tekmovanju pa so sodelovale tudi ekipe iz občine Hajdina in dosegle odlične rezultate. Zanje in še za nekatere druge s Ptujškega je vodstvo Območne gasilske zveze Ptuj v začetku junija pripravilo svečan sprejem, katerega so se poleg predsednika in poveljnika zveze Francija Vogrinca in Janeza Liponika udeležili še podžupan občine Hajdina Viktor Markovič, podžupan občine Markovci Franc Kostanjevec in magister Janez Merc kot predstavnik mestne občine Ptuj.

Svečan sprejem je bil v prostorih ptujškega gasilskega doma, kjer je zbrane najprej nagovoril Zvonko Glažar, podpoveljnik na območni zvezi, potem pa se mu je pridružil tudi predsednik OGZ Ptuj Franci Vogrinec, ki je pohvalil prizadevanja ter odlične uvrstitve gasilk in gasilcev na državnem tekmovanju. Posebej je izpostavil člansko žensko desetino iz Hajdoš – aktualne olimpijske prvakinje s Finske, ki je na tekmovanju znova dokazala, da je v odlični formi, po besedah Vogrinca pa sta se izkazali tudi obe

ekipi veteranov, ki jih sicer nismo tako zelo pogosto vajeni na tekmovanjih, a tokrat so veterani dosegli zares dober rezultat.

Hajdinski podžupan Viktor Markovič je dejal, da je s tem pokazano dobro delo, da pa se po rezultatih ekip iz občine Hajdina vidi, da v tej občini na področju gasilstva dobro in uspešno delajo. »Mladim je treba dati vzpodbude v gasilstvu in veliko delati z njim, potem bodo tudi rezultati,« je še dodal Markovič.

Na državnem tekmovanju so se letos izkazali člani in članice iz Hajdoš in Gerečje vasi. Članice A PGD Hajdoše z mentorjema Ivanom Brodnjakom in Francijem Zupaničem so se na koncu veselile prvega mesta in zlata, člani B PGD Hajdoše - mentor ekipe je Janko Žumer – so dosegli 5. mesto, veterani PGD Gerečja vas z mentorjema Francem in Martinom Kaisersbergerjem so dosegli 8. mesto, veterani PGD Hajdoše z mentorjem Stankom Glažarjem st. pa so osvojili prav tako odlično 2. mesto.

Vsem iskrene čestitke z željo, da bi bilo dobrih rezultatov še mnogo.

TM

Veterani PGD Gerečja vas ob sprejemu čestitk in spominskega darila

Hajdoški veterani so na državnem tekmovanju osvojili 2. mesto.

Člani skupine B iz Hajdoš so z mentorjem Jankom Žumrom dokazali, da so še zmeraj v odlični formi.

Dvakratnim olimpijskim prvakinjam iz Hajdoš prvo mesto tudi tokrat ni ušlo iz rok. Foto: TM

Tekmovali tudi gasilci iz Češke in Hrvaške

V soboto, 22. junija, je na nogometnem igrišču v Hajdošah potekalo deseto tradicionalno gasilsko tekmovanje za pokal Hajdoš. V vročem sobotnem popoldnevu je nastopalo 31 ekip iz Slovenije in tujine: 8 ženskih, 17 moških skupin A, 3 moške skupine B in 3 desetine iz tujine. Borba za najvišja mesta je bila torej velika in zmagali so resnično najboljši tako po opravljeni vaji CTIF kot tudi po štafetnem teku.

Pri članicah so slavile domačinke, druge so bile gasilke iz Šinkovega Turna in tretje članice PGD Petrova vas. Pri članih v skupini A je zmagala ekipa iz Steklarne Rogaska, druga je bila desetina iz PGD Triglav Korovci in tretja skupina iz PGD Študa. V moški skupini B je zmagala desetina PGD Srednja vas, drugi so bili gasilci iz Štrekljevca, tretje mesto je osvojilo PGD Krka. Tekmovanja pa sta se udeležili tudi dve ekipi iz Hrvaške in ekipa iz Češke (Rozmital pod Tremsinom).

Najboljše desetine so na krajši slovesnosti ob zaključku tekmovanja, ki se ga je udeležil tudi župan občine Hajdina Radoslav Simonič, prejele pokale in medalje z grbom PGD Hajdoše, prvo uvrščeni v posameznih skupinah tudi prehodne pokal, vse ekipe pa so dobile spominska priznanja za sodelovanje na tekmovanju v Hajdošah.

Tekmovanje v Hajdošah pa šteje tudi za točke pokala Gasilske zveze Slovenije, kjer trenutno pri članicah A vodi desetina iz Hajdoš, pri članih A pa so najvišje na lestvici člani PGD Triglav Korovci.

MV

Sv. Florijan – zavetnik gasilcev

1. nedeljo v maju smo se gasilci v organizaciji Občinskega poveljstva Občine Hajdina že dvanajstič zbrali v farni cerkvi, da z nedeljsko mašo proslavimo god svojega stanovskega zavetnika sv. Florijana.

Florijan še ne velja tako dolgo za zavetnika proti požaru; vse do 15. stoletja sta bila to Lovrencij in Agata. Verjetno so Florijana izbrali zato, ker je našel smrt v vodi in ker z vodo gasimo ogenj. V današnjem času pa je Florijan, »človek z vedrom, polnim vode«, glavni zavetnik proti nevarnosti požara. K Florijanu kot zavetniku se zateka še mnogo drugih, vendar ne spada med štirinajst klasičnih priprošnjikov v stiski.

Da Florijana kličejo na pomoč tudi pri nevarnosti požara v prenesenem pomenu, kaže napis na neki hiši v Avstriji: »O sv. Florijan, danes gori na vseh koncih in krajih. Ti si pravi človek, ki lahko odvrneš takšno nesrečo.«

Sv. Florijan je pogosto upodobljen z mlinskim kamnom, ki opozarja na njegovo mučeništvo. Tudi orel, ki naj bi po legendi varoval njegovo truplo, je našel pot v upodabljajočo umetnost.

Sv. Florijan goduje 4. maja. V ta namen smo gasilci Občinskega poveljstva Hajdina ob taktih godbe na pihalu Talum Kidričevo prikorakali v našo farno cerkev. Ob petju moškega pevskega zbora PGD Hajdoše smo prisostvovali daritvi svete maše.

Ob tej priliki je bilo (skupaj z moškim pevskim zborom PGD Hajdoše) prisotnih 108 gasilcev.

Poveljnik Občinskega poveljstva Občine Hajdina
Janko Merc

Foto: Studio 2M

OBČINA HAJDINA OBJAVLJA

na podlagi 7. člena Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Hajdina (Uradni list RS, št. 61/02)

RAZPIS

ZA DODELITEV SREDSTEV ZA FINANČNE INTERVEN- CIJE ZA OHRANJANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI HAJDINA ZA LETO 2002

I. SPLOŠNI POGOJI

1.

Po 5. členu Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Hajdina (Uradni list RS, št. 61/02) lahko za dodelitev sredstev zaprosijo pravne ali fizične osebe – državljani RS, ki se ukvarjajo s proizvodnjo hrane in imajo stalno prebivališče in sedež v občini Hajdina ter bodo sredstva investirali v občini Hajdina.

2.

Navodila in informacije v zvezi z razpisom lahko dobijo prosilci na upravi občine ali pri terenskem svetovalcu Kmetijsko svetovalne službe.

3.

Zahtevke za dodelitev sredstev za finančne intervencije po tem razpisu naslovijo vlagatelji na **Občino Hajdina**.

Vlagatelj s svojim podpisom jamči za pravičnost v zahtevku navedenih podatkov.

II. VSEBINA RAZPISA

Razpisana sredstva za ohranjanje in razvoj kmetijstva v občini Hajdina se zagotovijo v proračunu občine Hajdina za leto 2002 v obliki sofinanciranja, regresov in premij.

III. NAMEN IN POGOJI ZA PRIDOBITEV SREDSTEV

A. ŽIVINOREJA GOVEDOREJA

Osemenjevanje:
NAMEN UKREPA:

1. Izboljšanje genetskega potenciala goveda s semenom kvalitetnih bikov. **Višina regresa znaša do 3.000,00 SIT za vsako prvo osemenitev.**

POGOJ: Zahtevke vloga Kmetijska svetovalna služba, ki pripravi seznam upravičenec na osnovi seznama selekcijske službe.

PRAŠIČEREJA

NAMEN: Izboljšanje genetskega potenci-

ala prašičev

Regresira se do 50 % stroškov osemenitev.

POGOJ: Potrebno je predložiti račun o osemenitvi. Regresira se največ 50 osemenitev na kmetijo.

KONJI

Regresiranje vzdrževanja plemenske črede

Regresira se osemenitev do 10.000,00 SIT po plemenski kobili.

POGOJ: Zahtevku je potrebno priložiti potrdilo o brejosti kobile. Regresira se največ 5 kobil na kmetijo.

ZDRAVSTVENO VARSTVO ŽIVALI

NAMEN:

1. Zatiranje glodalcev

Subvencionira se zatiranje glodalcev v vrednosti do 50 % in stroškov deratizacije do 50 %.

2. Preventivno cepljenje prašičev proti parazitom

Subvencionira se do 50 % vrednosti računa.

POGOJ: potrebno je priložiti račun pooblaščenice organizacije.

PREHRANA ŽIVALI

NAMEN: Izboljšanje skladnosti krmnih obrokov za živali

Regresira se do 70 % analize krme.

POGOJ: Zahtevke vloga Kmetijska svetovalna služba, ki priloži račun seznam korištnikov ter številko vzorcev. Regresira se največ do 5 analiz na kmetijo.

B. RASTLINSKA PROIZVODNJA

OZELENITEV KMETIJSKIH POVRŠIN

NAMEN:

- preprečevanje izpiranja hranil v nižje sloje

- varovanje podtalnice in izboljšanje rodovitnosti zemljišč.

1. Regresira se do 20 % cene semena strnega žita.

POGOJ: Zahtevke je potrebno vložiti na posebnem obrazcu ob predložitvi računa za strna žita. Na zahtevku mora biti razvidna parc. št., K.O. in velikost parcele.

Seje se lahko največ 300 kg semena na ha, regresira se lahko največ do 5 ha.

2. Regresira se do 80 % vrednosti semena strniščnega posevka.

POGOJ: Vloga se odda na posebnem obrazcu s priloženim računom za seme. Na zahtevku mora biti razvidna parc. št., K.O. in velikost parcel.

Regresira se:

- mnogocvetna julka 45 kg/ha

- oljna ogrščica 10 kg/ha

- oljna redkev 25 kg/ha

- črna detelja 8 kg/ha

- facelija 14 kg/ha

- koleraba 8 kg/ha

- repa 8 kg/ha

- ajda 120 kg/ha

Največja površina strniščnih posevkov je 5 ha na kmetijo.

ANALIZA ZEMLJE

NAMEN: Zmanjšati stroške pridelovanja in zmanjšati onesnaževanje okolja s pravilno uporabo manjkajočih hranil.

Višina regresa znaša do 70 % od stroška analize, specialne za tržno pridelavo vrtnin pa največ 50 %.

POGOJ: Vloga se odda na posebnem obrazcu s priloženim računom.

SOFINACIRANJE TESTIRANJA KMETIJSKIH STROJEV

NAMEN: Zmanjšanje onesnaževanja okolja in optimalna raba škropiv

Regresira se testiranje kmetijskih strojev (škropilnic, pršilnikov, in sejalic) v višini do največ 80 %.

POGOJ: Zahtevke vloga organizator testiranja na osnovi poročila o opravljenem testiranju.

NAMAKANJE

NAMEN: Preprečevanje posledic suše in povečanje ekonomičnosti proizvodnje

Subvencionira se do 30 % stroškov nabave namakalnega sistema.

POGOJ: Projekt namakanja in mnenje Kmetijske svetovalne službe

C. UREJANJE KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ NIŽINSKE AGROMELIORACIJE

NAMEN: Sofinanciranje manjših zemeljskih del v smislu povečanja proizvodne zmogljivosti in zaokroževanja površin od 0,3 do 4 ha na lastnika, pri čemer je potrebno upoštevati pogoje varovanja okolja. **Financira se do 30 % vrednosti ureditve zemljišča.**

POGOJ: Zahtevke pripravi Kmetijska svetovalna služba z opisom del ter vrisom posegov na mapni kopiji ter programa urejanja zemljišč s finančno konstrukcijo, ki jo pripravi Kmetijska svetovalna služba.

SPODBUJANJE VRTNARSKE PROIZVODNJE

Regresira se:

- spodbujanje k intenzivnejši vrtnarski proizvodnji na manjših kmetijah,

- povečanje pridelave tržno zanimivih vrtnin,

- povečanje površin pod okrasnimi rastlinami,
- povečanje površin pod plastenjaki in stekljenjaki,
tako da se regresira nakup plastenjakov od 150 – 500 m²,
stekljenjakov od 50 m² naprej, nakup nizkih tunelov in nakup
oz. ureditev manjših hladilnic do 100 m² v višini do največ
20% od predračunske vrednosti.

Pogoj: Predložitev potrdila o plačilu

APNENJE TAL

NAMEN: Izboljšanje rodovitnosti tal z meliorativnim gnojenjem s kalcijem, povečanje dostopnosti hranil zaradi zvišanja PH vrednosti

Regresira se do 100 % cene karbonatcijskega mulja (Tovarna sladkorja Ormož) brez prevoza ali do 7,00 SIT za kg apnenčeve moke.

POGOJI: Analiza tal v enem od pooblaščenih kemičnih laboratorijev. Največ 10.000 kg karbonatcijskega mulja ali največ 3.000 kg apnenčeve moke na ha. Letno je mogoče apniti največ 5 ha zemljišč na kmetijo. Na zahtevku mora biti razvidna parc. št., K.O. in velikost parcel ter priložen račun.

D. IZOBRAŽEVANJE KMETOV IN GOSPODINJ

NAMEN: Vzpodbujanje dodatnega izobraževanja kmetov ali gospodinj na predavanjih, tečajih in strokovnih ekskurzijah

Financira se:

- delovanje društev podeželskih žena in podeželske mladine v občini Hajdina po 1.000,00 SIT po članici oz. članu,
- stroški predavanja do 100.000,00 SIT po društvu žena in deklet,

- prevoz za ekskurzije po 1.000,00 SIT na leto po članici po predhodno predloženem računu in seznamu udeleženk.

POGOJI: Zahtevke vlaga organizator s predložitvijo računa in programa s seznamom udeležencev in seznamom o plačani članarini.

STROKOVNA LITERATURA

Financira se nabava strokovne literature v vrednosti 100 % po predhodni odobritvi odbora za gospodarstvo in kmetijstvo.

E. POSPEŠEVANJE RAZVOJA DOPOLNILNIH DEJAVNOSTI IN SAMOZAPOŠLOVANJA NA KMETIJI.

NAMEN: Ustvarjanje družinskih kmetij kot gospodarsko stabilnih enot z možnostjo dopolnilne dejavnosti ali samozaposlitve na kmetiji

Sofinancira se največ do 30% predračunske vrednosti razvojnega programa kmetije.

Pogoj: Individualno predloženi projekti, iz katerih je razviden namen in cilj projekta, predračunska vrednost in viri financiranja ter pričakovan efekt realiziranega programa; ob samozaposlitvi še ustrezno dokazilo in dokazilo o plačilu.

IV. ROK ZA PREDLOŽITEV ZAHTEVKOV

Rok za predložitev zahtevkov je do 15. 11. 2002.

V. ODOBRITEV SREDSTEV

Obravnavane bodo le popolne in pravočasno prispеле vloge.

Namensko porabo sredstev pri koristnikih spremlja pristojni organ občine Hajdina, ki ga imenuje župan na predlog Odbora za gospodarstvo in kmetijstvo.

Občina Hajdina

110 LET SLOVENSKE LJUDSKE STRANKE

Leto 1892 se je pisalo, ko je na politični zemljevid tedanje Kranjske vstopila nova politična sila – Katoliška narodna stranka, ki se je kmalu preobrazila v široko Slovensko ljudsko stranko, temelječo na krščansko socialnem nauku. Ravno zato, ker je bila blizu ljudem, ker je razumela narodovo socialno stisko in bila hkrati gospodarsko naravnana, je bila močna in uspešna. Zato je uspela dati slovenski družbi takšnega časa velikane kot sta dr. Anton Korošec in dr. Janez E. Krek.

Med drugo svetovno vojno in leta po njej se je razvoj demokracije zavrl ali v celoti zaustavil, da duha svobode tudi temnejša leta niso mogla ubiti. V Sloveniji kot delu tedanje Jugoslavije nismo smeti biti politično organizirani, dovoljena in zapovedana je bila le komunistična partija, v ljudeh pa nikoli ni ugasnil spomin na Slovensko ljudsko stranko in demokracijo. Stranka je še vedno živela med našimi izseljenci, predvsem v ZDA in Argentini, in zavedati se moramo, da se je ta SLS v izgnanstvu prva že pred desetletji izrekla za pravico slovenskega naroda do svoje države.

Preteklost je pomembna zaradi sedanjosti in prihodnosti. Prihodnost pa pripada le pogumnim, ki si upajo, znajo in razumejo sporočila časa, ki se zmorejo učiti na lastnih napakah, ki napak ne ponavljajo. Vrata naše stranke so odprta za vse mlade, sveže obraze. 21. stoletje naj bi bilo stoletje miru, stoletje duha in spoštovanja človekovih pravic. Tega ne bo izustvarjanja klim, ki izhajajo iz družbe vrednot. SLS želi prispevati k tej spremembi načina razmišljanja.

Slovenstvo ob vstopanju v mednarodne povezave, predvsem v EU, postaja nova vrednota, naš jezik in kultura pa se bosta znašla pred preizkušnjami. Mladini je potrebno vcepiti, da so slovenska beseda, pesem in kultura vrednote, ki niso primerljive z nobenim kapitalom.

SLS, občinski odbor Hajdina

V hvaležen spomin

UMRLI OD 21. 03. 2002

1. Jozef Botos Sandor, Sp. Hajdina 69, roj. 14. 08. 1925, umrl 21. 03. 2002
2. Anton Filipaja, Skorba 47, roj. 29. 05. 1938, umrl 01. 04. 2002
3. Marija Intihar, Gerečja vas 12, roj. 15. 11. 1944, umrla 21. 04. 2002
4. Neža Kostanjevec, Draženci 26, roj. 17. 04. 1917, umrla 21. 04. 2002
5. Stanislav Meglič, Skorba 36/b, roj. 30. 08. 1921, umrl 24. 04. 2002
6. Štefka Mesarec, Hajdoše 71, roj. 26. 11. 1962, umrla 17. 05. 2002
7. Marija Steiner, Gerečja vas 89, nazadnje stanujoča Dom upokojencev Ptuj, roj. 02. 09. 1920, umrla 23. 05. 2002
8. Karl Tement, Slovenja vaš 17, roj. 03. 11. 1931, umrl 05. 06. 2002
9. Antonija Kiseljak, Gerečja vas 59, roj. 27. 04. 1919, umrla 13. 06. 2002
10. Marija Vidovič, Hajdoše 71, roj. 4.5.1932, umrla 19.6.2002
11. Genovefa Vogrinec, Zg. Hajdina 66, 1.1.1923, umrla 25.6.2002
12. Marija Emeršič, Zg. Hajdina 131, roj. 20.08.1914, umrla 27. 06. 2002

SPODNJEHAJDINČAN

Od hajdinske šole - čez gmajno - na »ves«

Zgornjo in Spodnjo Hajdino bi lahko združili že zaradi podobnosti in mnogih skupnih objektov, a tega ne bomo storili, kajti vsaka ima nekaj svojega, nekaj posebnega. V Hajdinčanu bo tokrat dolga zgodba o Spodnji Hajdini, o tisti Hajdini, ki je spodaj, na levi strani magistralne ceste Hajdina - Macelj, in prav cesta je pred leti močno zarezala v hajdinska polja in travnike. Obe Hajdini imata pestro zgodovino, Hajdina pa je bila že leta 1145 omenjena z imenom Chendingen, malo kasneje, leta 1202, pa pisni viri omenjajo Zgornjo in Spodnjo Hajdino.

OSEBNA IZKAZNICA KRAJA

Na Spodnji Hajdini živi 251 prebivalcev. Vas ima 156 gospodinjstev.

Izgradnja kanalizacijskega sistema je največji razvojni projekt na Sp. Hajdini v zadnjih letih.

Spodnja Hajdina je danes s cestnimi kraki razpeta na vse strani; od hajdinske šole, tistemu koncu pravijo tudi Bermudski trikotnik, potem je vmes hajdinska gmajna in šele nato »ves« – središče s strnjanim delom in gostejšo naseljenostjo. Vas ima bolj vaško kot primestno podobo, nekaj urejenih kmetijskih poslopij, tudi s cvetjem lepo urejenih hiš, vrtnarijo, žago, trgovino, manjša gostinska lokala, nekaj uspešnih podjetnikov in seveda šolsko poslopje, nogometno igrišče ter gasilski dom.

PRVE OMEMBE KRAJA ŽE OKROG LETA 1145

Spodnja Hajdina leži na Dravsko – Ptujem polju, oklepa se Ptuja in njegove zgodovine, leži na nadmorski višini 229 metrov na robu terase, ki je najbližja reki Dravi. Prebivalci Sp. Hajdine – teh je po zadnjih podatkih 1028 – pa so Hajdinčani, krajevno tudi Spodnjehajdinci. Kraj se prvič omenja že okrog leta 1145. Tod je v preteklosti vodila antična cesta Celje – Šikole – Ptuj in tod mimo je potekal rimski

V KRAJEVNEM LEKSIKONU JE O SP. HAJDINI ZAPISANO TAKOLE...

»Sp. Hajdina je primestno naselje v jugovzhodnem delu ptujskega polja, zasnovano kot obcestno naselje na terasi na desnem bregu Drave ob cesti Ptuj – Maribor, ob krajevni cesti s Ptuja proti Lovrencu na Dravskem polju in ob krajevni cesti, ki teče vzporedno z glavno cesto Maribor-Krapina. Ob železniški progi Pragersko-Ptuj je nastal novejši del naselja, kjer živi nekmečko prebivalstvo. Leta 1977 se je del naselja vzhodno od Poljske ceste priključil k Ptujju. V ptujsko obmestje se je vključil tudi del naselja med cesto Ptuj-Maribor in potokom Studenčnica.«

vodovod Fram – Poetovio. Pri prehodu čez Dravo je najprej stalo ilirsko – keltsko naselje.

I. MITREJ NA SP. HAJDINI, NEKDAJ TUDI DVOR

Zelo pomembni najdbi sta dva templja, posvečena bogu Mitri. Izstopa kip boga Mitre z ubitim bikom na plečih. Hajdinski gospodje se omenjajo že leta 1137, zgodovinski viri pa beležijo, da je na Sp. Hajdini bil nekdanji dvor, ki pa je kmalu propadel. V vasi najdemo še obnovljeno kapelo, kužno znamenje in vaško lipo na »kuglču« v zelo prometnem križišču, ki so jo Hajdinčani posadili v čast slovenske samostojnosti.

O SPODNJI HAJDINI SE JE VELIKO PISALO TUDI V PTUJSKEM TEDNIKU

V **Tedniku 20. septembra 1990** sta bili pod drobnogled novinarjev Marije Samec in Jožeta Bračiča vzeti **Dve lepi vasi z grdima smetiščema** – tak je bil tudi naslov sestavka. Spodnjo Hajdino sta označila za delno mestno delno vaško naselje, v nadaljevanju pa je pisalo: Kljub lepo urejenim hišam je sredi vasi neugledno odlagališče smeti. Delno je gramoznica zaraščena z grmovjem, ki preprečuje preveliko svobodo vetrovom pri raznašanju smeti. Tudi na Sp. Hajdini niso preveč vestni pri košenju trave. Ob cesti od nogometnega igrišča proti cerkvi sv. Roka je nekaj predelov

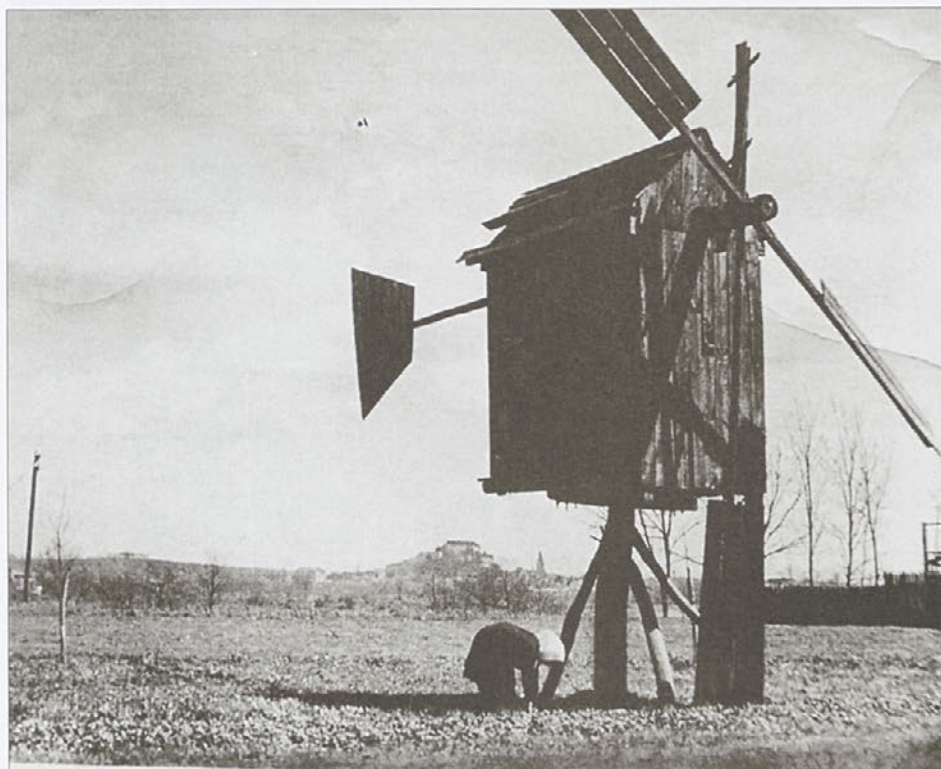

z visokim plevelom ...» Obe Hajdini skupaj sta ocenila z oceno 6,2.

Osem let kasneje, natančneje **4. junija 1998** sta v **Tedniku** o Hajdini obširneje pisala Jože Bračič in Tatjana Mohorko. Takrat sta se podala še v bodočo občino Hajdina. Naslov sestavka je bil **Dve, s**

PO DOMAČE JIM PRAVIJO ...

Pintarjevi - ARNUŠ
Smukovi - KRAJNC
Lovretovi - KLANEČEK
Zdočovi - ZUPANIČ (Janez)
Zezmanovi - GEREČNIK
Krajni - ZUPANIČ (Franc)
Senekovič - GOJKOŠEK
Vrbonovi - ROZMAN
Kolarovi - GOJKOVIČ
Tjožetovi - METLIČAR
Korenovi - ROZMAN (Avguštin)
Joštovi - ZUPANIČ (Vlado)
Gulčovi - KANCLER
Kekečvi - RUDOLF
Sitarovi - LESJAK
Štolčovi - GOJČIČ
Mihetovi - ZUPANIČ (Stanislav)
Galunovi - SIMONIČ
Lašičevi - CESTNIK
Žumrovi - ZUPANIČ (Katarina)
Jurgečovi - STREHAR
Kondratovi - PAHOLE

Mlina na veter – ena od nekdanjih posebnosti Sp. Hajdine. V vasi naj bi bila postavljena dva ...

cesto ločeni Hajdini, slika »bodoče« občine pa že precej drugačna, lepša, obe Hajdini sta bili tudi mnogo bolj urejeni. Zapisano je bilo, da Sp. Hajdini v njeni urejenosti ni mogoče kaj posebnega zameriti. Končna ocena je bila že višja - 7,20 s pripisom, da avtorja sestavka verjameta, da bo že čez nekaj let pogled v center občine in obe Hajdini veliko obetavnejši in ocena višja.

Naš pripis k temu: če je drugače, bodo spet presodili drugi, a Sp. Hajdina je nekaj sprememb v razvoju in splošni urejenosti zagotovo doživela. Ocena? Zdaj je ne bomo dajali, na novo čakamo zopet v **Tedniku**.

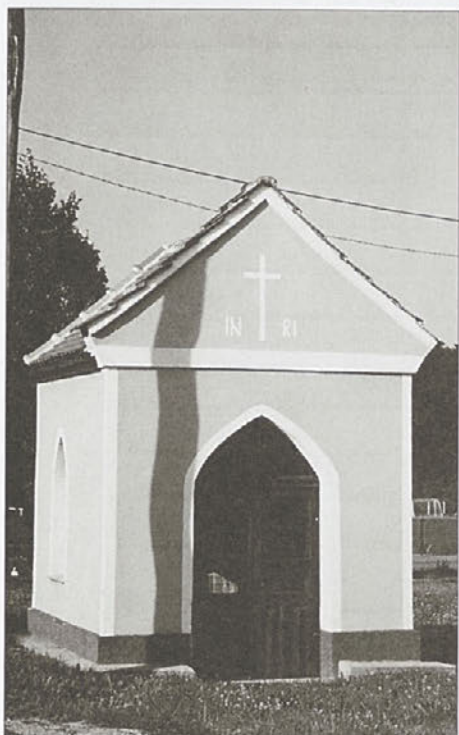

VAŠKI ODBOR SPODNJA HAJDINA

Vaški odbor Spodnja Hajdina bo kmalu zaokrožil 4-letno obdobje delovanja, a na žalost odbor več ne deluje kot celota, nekaj članov je že odstopilo. Člani VO Sp. Hajdina so: Rado Auer (podpredsednik), Ivan Ambrož in Vlado Šampri, Edi Dobnik in Ivo Pahole pa sta v tem času na občino že podala pisni odpovedi.

Med problemi v vasi, ki jih navaja vaški odbor, je v ospredju telekomunikacijsko omrežje, ki na žalost še ni v zemlji, četudi so jim to obljubljali že pred leti. Drug problem je neurejenost ob Mariborski cesti, kjer manjkata pločnik in cestna razsvetljava, pa tudi kanalizacijski sistem še ni dokončno napeljan na Sp. Hajdini. Eden od vaških svetnikov je dodal, da bi urejenost Sp. Hajdine morala biti mnogo boljša, manjkajo označbe kraja ob vpadnicah, mesta za plakatiranje, med pridobitvami pa je omenil ekološki otok v vasi. Spet drugi član VO je menil, da je na Sp. Hajdini vse preveč starih in zapuščenih hiš, nekateri slabo skrbijo za splošni vaški vtis, pogrešajo več druženja med krajanji. Kraj je preveč razdeljen po zaselkih in »razkosan«, tudi zato se ljudje premalo dobivajo skupaj, le ob 1. maju, ko v vasi postavljajo majsko drevo in to je tudi edina prava krajevna zabava na Sp. Hajdini.

VAŠKA DRUŽENJA PRI KAPELI IN LIPI

Lepe spomine imajo na dogodek v času osamosvajanja, ko so na Sp. Hajdini zasadili vaško lipo pod vodstvom Janka Streharja. Lipa je v desetih letih že zrasla v mogočno drevo, pravi Rado Auer, vaški odbor pa se je potem še odločil, da pod lipo postavi klopi in mizo. Tam se krajanji občasno dobivajo, prostor pa je namenjen prav vsem, ki se tam ustavijo in posedijo. Tudi z vaško kapelo so imeli kar nekaj težav; najprej so se trudili, da bi jo predstavili na primernejše mesto, da bi lahko razširili križišče, pa se je zataknilo že pri pridobivanju papirjev. Kapela je ostala na svojem prvotnem mestu, križišče ni razširjeno in je slabo pregledno, kapela pa je obnovljena in v ponos kraja.

EDINA HAJDINSKA VAS BREZ SVETNIKA

Za občinsko vodstvo v VO Sp. Hajdina pravijo, da je veliko naredilo, dosti vlagalo v vas, a še zmeraj premalo, saj nekaterih investicij ni uspelo izpeljati do konca. Prav to jim ne gre šteti v dobro. VO na odločitve nima nobenega vpliva, pravijo vaški svetniki, sestavi le spisek želja in ga posreduje občinskemu svetu, vse skupaj pa je še toliko bolj žalostno, saj Sp. Hajdina v tem 4-letnem obdobju v občinskem svetu sploh nima svojega predstavnika. Nove volitve so pred vrati, menijo v VO, že zdaj je potrebno razmišljati o tem.

T. Mohorko

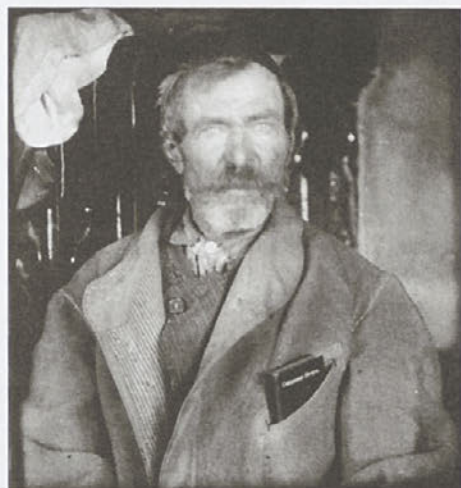

Zanimivosti iz arheološke zgodovine Spodnje Hajdine

Različna ljudstva so vtisnila pečat v arheološko zgodovino pokrajine med Halozami in Slovenskimi goricami. Starodavne ostaline so privlačevale ljubitelje in pozneje strokovnjake, ki so raziskovali našo davno preteklost. Zbiranje le teh so pospešili predvsem spomeniki rimskega časa, ko je bil na tem območju velik ager kolonije **COLONIA ULPIA TRAIANA POETOVIO**. O tem nam pričajo dokumenti iz začetka 19. stoletja. To je bil čas, ko so poklanjali naključno najdene arheološke ostaline Deželnemu muzeju Joanneum v Gradcu. Prva poročila o najdbah s Hajdine so že iz leta 1827.

Deželni muzej je izkopaval v letih 1891 do 1894 rimsko grobišče na Hajdinskem polju. Nekaj časa je imel nadzor nad izkopavanji A. v. Premerstein, vodja antičnega kabineta Joanneuma. Med najdbami naj omenimo najzanimivejše: srebrno žlico z dolgim držajem, nekaj bronastih ključev s ključavnicami in okovjem, verižice iz bronu in srebra, prstane, fibule ter igle. Najdeni predmeti so bili tudi iz železa, bronu, svinca, srebra in zlata, alabastra, jantarja ter kosti; odkriti so bili steklene žare, kozarci in ostali predmeti iz stekla. Veliko je bilo keramičnih izdelkov in novcev iz različnih kovin, najdeni pa so bili še kamniti spomeniki. Nekaj predmetov lahko vidimo v Deželnem muzeju Joanneum v Gradcu, kjer krajsijo arheološko zbirko.

Poznavanje rimskega mesta Petovione je pritegnilo k arheološkim raziskavam tudi graškega profesorja zgodovine Franza Ferka, ki je raziskoval rimsko cestno mrežo, nato pa se je posvetil izkopavanju grobišč

Martin Vnuk (1845-1930), arheološki kopač in čuvaj mitreja – 16. januarja 1921

na Hajdini. Na njegovo pobudo so leta 1893 ustanovili Muzejsko društvo z namenom, da bi arheološke najdbe ostale v lastnem muzeju.

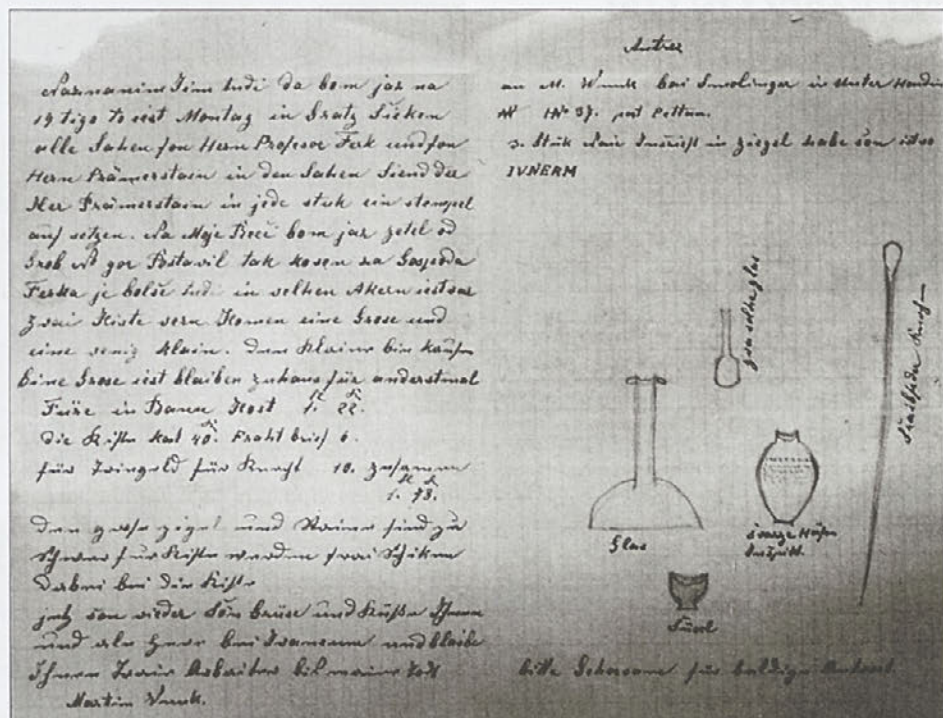
Zanimive najdbe z izkopavanj so pritegnile pozornost domačinov, med njimi je najbolj znan Martin Vnuk, ki je v teh letih začel svoje dolgoletno delo arheološkega kopača in največ je sodeloval s prof. Ferkom.

Martin Vnuk je bil rojen 29. oktobra 1845 v Dražencih. Celu polovico stoletja je deloval pri arheoloških raziskavah starega rimskega mesta Poetovio na čelu večine domačih in tujih starinarskih krogov kot najbolj znan kopač in lahko bi rekli, da je izkopal večino takratnih najdb v našem muzeju, kot mnoge v Mariboru in Gradcu. Vnuk je imel za v zemlji ležeče starine naravnost čudežni občutek, tudi se ga je zmeraj držala sreča pri njegovem raziskovanju. Graški muzej ima v Ferkovi zapuščini tudi dnevnik, kamor je zapisoval Vnuk podatke o najdbah, pa tudi o opravljenih urah pri izkopavanjih. Ohranjena so njegova pisma, s katerimi je redno obveščal prof. Ferka o svojih najdbah, pa tudi načrti, na katerih je vestno beležil položaje izkopanih grobov. Iz njegovih pism lahko tudi razberemo, da se je pogosto selil, saj je v njih prosil Ferka za odgovor oziroma denar

za opravljeno delo vsakič na drugi naslov na Spodnji Hajdini. Njegova pisma so zelo zanimiva, saj je pisal v narečju in v nemščini, včasih je uporabljal tudi gotico. Je pa Vnuk sodeloval z mnogimi arheologi, nazadnje s prof. Walterjem Schmidom, k izkopavanjem je pritegnil še druge domačine, pomagal mu je tudi sin. Martin Vnuk, izkopavalec arheoloških ostalin in varuh mitreja, je umrl v nedeljo, 16. novembra 1930, pred polnočjo v svoji čuvajnici pri mitreju v 86. letu starosti.

V letu 1896 so združili lokalni in Ferkov muzej. Takrat so zaposlili kopača Martina Vnuka za arheološko delo v muzeju s pogodbo. Muzejsko društvo si je pridobilo pravice za izkopavanja na Spodnji in Zgornji Hajdini, ki bi jih naj vodil graški profesor dr. Wilhelm Gurlitt s pogojem, da ostanejo vse najdbe Muzejskemu društvu in ne gredo v Deželni muzej.

Naslednja leta so raziskovali svetiščno petovionsko četrt (**VICUS FORTUNAE**) na Spodnji Hajdini. Dr. Wilhelm Gurlitt je odkril mitrej na Spodnji Hajdini. Dopoldne, 12. oktobra 1898, je naletel na tlak, obdan z zidovi, ki so bili podobni mitreju, istega dne popoldne pa je njegovo izto potrdilo odkritje oltarja z napisom **INVICTO MITHRAE**. Do 16. ali 18. oktobra, ko je prekinil izkopavanja, je odkril v prostoru mitreja šest oltarjev, med katerimi je eden stal še in

Pismo Martina Vnuka z opisom najdb, ki ga je poslal prof. Ferku. Pismo je iz zapuščine Franza Ferka, ki jo hrani Deželni muzej Joanneum v Gradcu.

Mitrej na Spodnji Hajdini danes

situ, na mestu najdbe. Z izkopavanjem je nadaljeval 1. maja ter z večkratnimi prekinitvami končal odkrivanje 23. julija 1899. Približno 7 x 7 m velik in v tri dele razdeljen prostor, katerega srednji del je poglobljen, je bil obdan verjetno z lesenimi stenami. Zaradi posnemanja naravne votline je bila notranjščina obokana z vrbovim prepletom. Na vogalih sta stala najbrž dva lesena stebra, ki sta držala lahko stropno konstrukcijo. Tla so bila iz zbite ilovice, le pri vходу in v notranjosti pred oltarjem so bila tlakovana. Gurlitt je odkril dvanajst spomenikov, med njimi v polovici naravne velikosti izklesan kip, posvečen Mitrovemu rojstvu iz skale, in stebrast podstavek, na katerem je približno v tretjini naravne velikosti upodobljen Mitra bikonosec, posvečen svetemu »prehodu« (transitus), ki je zelo redko upodobljen, hkrati pa omenja popravilo mitreja. Spomenike so postavili verniki, ki so bili posvečeni v različne stopnje mitraične vere. Večino posvetil so postavili uslužbenci carinske uprave v Petovionii. Po napisih lahko sklepamo, da so postavili mitrej okoli l. 157 in je bil prvi v Panoniji ter eden manjših, toda najstarejših. Pri izkopavanju delov glavnega oltarja, ki je moral biti nameščen v zahodni steni, niso našli. Zelo verjetna bi bila domneva, da so ga prenesli v nekaj metrov oddaljeni mlajši drugi mitrej. Med drobnimi najdbami je prav gotovo najpomembnejša bronasta statueta krokarja, najdena pa je bila še različna keramika. Gradbene ostaline mitreja so bile ohranjene zelo dobro, zato so ga ohranili na mestu izkopa, **in situ**. Zaščitno stavbo so zgradili jeseni 1899. Leta 1910 so jo zamenjali z novo, primernejšo stavbo, ki se je lepo vklopila v okolico. Njegov čuvaj je postal arheološki

kopač Martin Vnuk. Dr. Gurlitt je nadaljeval izkopavanja tudi l. 1901 na Spodnji Hajdini. Začel je 10. oktobra in že po nekaj urah odkril v bližini I. mitreja, približno 20 m južno od njega, II. mitrej. Približno 14 x 8 m velik, na tri dele razdeljen prostor je imel v poglobljenem delu na sredini sveti vrelc (**fons perennis**), ograjen s štirimi ploščami iz barbarskega marmorja v obliki kvadratnega vodnjaka; voda je odtekala po zidanem, s ploščami pokritem kanalu. Pri vходу je ležal steber, ki je pod napisom z omembo carinske postaje Trojane (**Atrans**) okrašen s kantarosom med dvema panterjema, iz katerega se dviga vinska trta. Najdeno je bilo še več marmornih kosov posvetilnih spomenikov, med njimi še popolnoma ohranjen relief z zakolom bika. Tudi II. mitrej so postavili večinoma uslužbenci ilirske carine, najdbe pa kažejo na to, da je deloval od približno petdeset let pozneje kot prvi odkriti mitrej do sredine 4. stoletja, na kar kažejo v vodnjaku najdeni novci. Izkopavanja je Gurlitt končal 29. oktobra 1901. Rekonstrukcija tega mit-

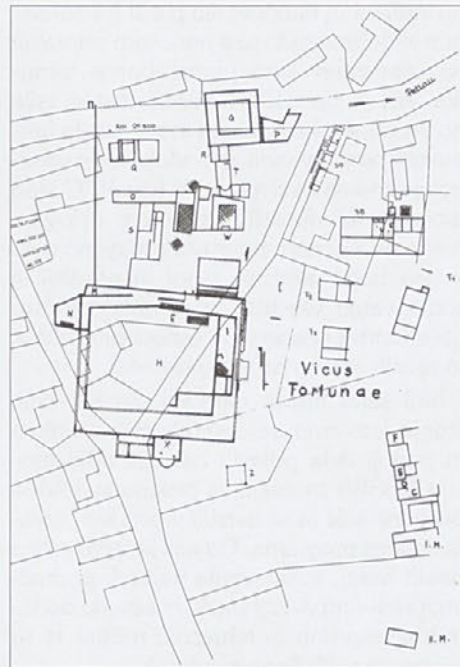

»Arheološka« gostilna Graher na Spodnji Hajdini, kamor je zahajal tudi Martin Vnuk (1845-1930) s svojim dnevnikom. Dnevnik hrani Deželni muzej Joanneum v Gradcu (Steiermärkisches Landesmuseum Joanneum Graz).

reja je postavljena v lapidariju ptujskega muzeja.

Bogato arheološko dediščino so popostrile najdbe iz leta 1907 odkritega staroslovanskega grobišča, ki se je nekoč raztezalo pri današnjem igrišču na Spodnji Hajdini.

Izkopavanja na Spodnji Hajdini so se vrstila vsako leto pod vodstvom mnogih arheologov. Na dan so prihajale različne najdbe, med katerimi je pomembna najdba svetišča svetih dojlj Nutrices Augustae leta 1917, pozneje pa še Jupitrovo svetišče. Po letu 1919 je glavna izkopavanja na Haj-

Načrt Schmidovih izkopavanj na hajdinskem trikotniku.

dini vodil prof. Walter Schmid, ki je v nekaj letih izkopal velik stavbni in svetiščni kompleks na hajdinskem trikotniku; tam je tudi odkril temelje starokrščanske bazilike škofa Viktorina. Že med obema vojnama je z njim začel sodelovati domačin s Spodnje Hajdine Janez Gojkovič, preparator ptujskega muzeja in čuvaj mitrejev. Sodeloval je z mnogimi arheologi po vsej Sloveniji in za svoje delo je prejel leta 1973 najvišje muzejsko priznanje Valvazorjevo nagrado.

Tudi po II. svetovni vojni so nadaljevali izkopavanja na Spodnji Hajdini. Pri zadrgi je bilo ob mnogih rimskih stavbah najdeno tudi keltsko naselje z ostalinami peči za žganje keramike. Najdbe s teh raziskovanj so shranjene v Pokrajinskem muzeju Ptuj, mnoge med njimi so na ogled v zbirkah arheološkega muzeja.

Hajdinska zemlja pa skriva še mnogo neodkritih ostalin iz vseh obdobij, ki bodo nekoč dale popolnejšo zgodovinsko in arheološko podobo Spodnje Hajdine.

Mojca Vomer Gojkovič

Naša šola - Osnovna šola Hajdina skozi čas

So trenutki, ko se sredi vsakdanjika, izpolnjenega z delom, načrti in cilji, usmerjenimi v danes in jutri ustavimo in ozremo na včeraj, je zapisal ravnatelj šole Jože Lah v uvodniku k Zborniku ob 100-letnici šole in otvoritvi novega šolskega prizidka s telovadnico.

V tem šolskem letu smo z veseljem sprejemali sleherno novo idejo, saj smo od razmišljanja in načrtovanja prešli h konkretnim zadolžitvam in se s ponosom pripravili na proslavitev tako pomembnega trenutka, kot je uresničitev večdesetletne želje po enozmenskem pouku in realizacija normalnih pogojev vseh za pridobivanje osnovnega znanja za življenje. V letu 1997 smo jubilej želeli obeležiti predvsem delovno, zato smo z učenci pripravili projektno delo – zelo bogat arhivski tabor in povabili k sodelovanju vse tiste, ki so tako ali drugače tvorno prispevali k osnovanju šolstva in njenih reform na tem področju.

Tudi sami nismo mirovali. Že kar naslednje leto smo se opremljeni z znanjem in pogoji dela prijavi na republiški projekt MŠRS za uvajanje programa 9-letne osnovne šole in se uvrstili v prvi krog izvajanja tega programa. Od nas je terjal veliko novih znanj, sodelovanja na vseh področjih, predvsem delu s starši, in seveda dodatnih prostorskih in tehničnih rešitev, ki so zahtevale velik finančni vložek.

Če nam je takratna Mestna občina Ptuj pomagala pri dograditvi šole s prizidkom, pa smo v novi občini Hajdina, ki je prevzela ustanoviteljstvo zavoda, našli posluh za uvajanje programov v 9-letni osnovni šoli. Zavedamo se, da je prizadevanje za

prijazno šolo, v kateri se bodo dobro počutili tako učenci in njihovi starši, kakor tudi učitelji, še tako pomembna naša skupna želja in cilj, ki vodi k odličnosti, kvaliteti in strokovnosti, je še zapisal ravnatelj šole.

Če posežemo še nekoliko v zgodovino šolstva na Hajdini, najdemo v šolskih kronikah, da sega prva omemba šole v leto 1705, a začetki redne šole v leto 1808, ko je bil obisk pouka še prostovoljen in se je odvijal v privatni hiši in kasneje v mežnariji, učitelji pa so bili »šolmoštri« in organizirani hkrati.

20. aprila 1897 je bila otvoritev nove šole na Sp. Hajdini, kjer stoji še danes in v 100 letih ni spremenila zunanje podobe.

Seveda pa je v vseh teh letih doživela kar nekaj kakovostnih premikov. Tako se je 1910 leta z odločbo deželnega šolskega sveta v Gradcu razširila v šestrazrednico, l. 1923/24 so na novo določili šolske počitnice od 28. junija do 1. septembra (prej od 1. sept. do 31. okt.), 1927/28 pa je bila šola razširjena v sedemrazrednico. V letu 1938 je bila v občino Hajdina napeljana električna in razsvetlila tudi šola.

Ob tem je treba omeniti, da je bila v tej šoli kmetijska in gospodinjstva nadaljevalna šola, da je tukaj deloval številni pevski zbor, v Društvenem domu, kjer je bila tudi knjižnica, pa so osnovali Gasilsko društvo, Bralno društvo in Hranilnico

Spomini na preteklost: osnovna šola, kot so jo na Hajdini poznali 100 let.

100-letnico šole smo proslavili z novim prizidkom in telovadnico. Foto: Kosi

in posojilnico.

V času vojne se je pouk ravno tako izvajal, vendar po programu okupatorja le v nemškem jeziku in s tujimi učitelji.

Po končani drugi svetovni vojni se učenci spet razporedijo v sedem razredov državne šole na Hajdini. Prva velika sprememba nastane v letu 1952/53, ko uspejo tukaj pridobiti soglasje za ustanovitev nižje gimnazije od 5. razreda naprej. S tem pridobijo nova predmetna področja, hkrati pa se tudi podaljša učna obveznost učencev, ki se v letu 1957/58 spet združijo v osemrazrednico. Naslednje leto je ustanovljen Pionirski odred Staneta Petroviča s sledočimi krožki: dramski, tamburaški, lutkovni, modelarski, ročnodelski, prometni, šahovski, strelski, angleški in krožki, vezani na predmetna področja. Pomemben mejnik je bil tudi oktober 1959, ko je uredniški odbor pod vodstvom učiteljice slov. j. Jožice Iglar začel izdajati šolsko glasilo Najdihojca iz

Hajdine, ki z manjšimi presledki izhaja še sedaj. Veliko tega se je še nabralo, od tekmovanja za Bralno značko, Veselo šolo; v organizaciji RK, pri planinskem krožku, šolski hranilnici in drugod pa so s predavanji in udeležbo na raznih tekmovanjih merili moči v znanju s sovrstniki. Ob pomembnih šolskih prireditvah so nas obiskali slovenski literati, predstavniki društev in organizacij.

Centralna kurjava l.1973 je v marsičem olajšala delo in tako se je začela I. etapa dolgo načrtovane adaptacije (šol. kuhinja, sanitarije, teh. delavnica...). V šoli se je 1975 leta prvič uvedlo podaljšano bivanje, ki so ga starši z odobravanjem sprejeli. Že naslednje leto pa se prične II. faza adaptacije in s tem možnosti uvedbe kabinetnega pouka, ki ga v posodobljeni obliki gradimo tudi danes. Ob izvajanju projektnih dnevov, v katere smo vključili zunanje sodelavce, plavalnih tečajev, smučarskih tečajev v zimskih počitnicah in prireditvah ob pomembnih praznikih in sprejemih prvošolčkov smo to nadgrajevali. V letu 1991 smo prvič odpeljali učence v letno šolo v naravi v Simonov zaliv. Danes pa skušamo omogočiti vsaki generaciji devetletkarjev udeležbo na 3 – 5 dnevem taboru ali šoli v naravi, seveda v okviru finančnih zmožnosti.

Leto 1993/94 je pomemben mejnik v elektronski opremljenosti – naša šola pridobi s pomočjo sponzorjev računalniško učilnico in s tem sedanje možnosti sodelovanja internetne povezave na vseh ravneh.

Šolska knjižnica, ki je od l. 1966 delovala v majhnem kabinetu, je imela pomembno

nalogo tudi pri formiranju učbeniškega sklada, ki je danes prerasel v vseslovensko akcijo. Ob izgradnji prizidka pa ji je bil namenjen osrednji prostor v šoli, saj je knjižničnoinformacijska bralnost in pismenost danes računalniško podkrepljena, podprta z internetom in ostalim knjižnim in neknjižnim gradivom, ki je namenjeno tako učencem, učiteljem kot tudi ostalim sodelavcem in staršem.

V letu 1997, ko smo ob 100-letnici dočkali prizidek s telovadnico, se je marsikaj premaknilo. Že naslednje leto smo uspešno kandidirali na republiškem projektu prenove osnovne šole in se kot prvi na ptujskem področju uvrstili med 17 šol v Sloveniji, ki so začele izvajati devetletni program v prvem in sedmem razredu. Nivojski pouk, izbirni predmeti, timsko delo, sodelovanje pri pripravi programov, letnih delo-

Na okrogli mizi o 9-letki z desne proti levi sedijo prof. PF Maribor Anton Velikonja, župan občine Hajdina Radoslav Simonič, prodekanka PF Maribor dr. Majda Pšunder ob ravnatelju šole Jožetu Lahu, direktor Svetovalnega centra Herman Vernik, podžupan Viktor Markovič, starši, delavci šole in ostali vabljeni gostje. Foto: A. Novak

Ob 100-letnici šole je bil med vabljenimi gosti tudi olimpijonec Leon Štukelj, ki ga vidimo ob srečanju z županom Mestne občine Ptuj dr. Miroslavom Lucijem, državni sekretarki Teji Valenčič in ravnatelju šole Jožetu Lahu. Foto: P. Brodnjak

vni načrtov... so bile stvari, za katere je bilo potrebno veliko poguma in vztrajnosti.

V času priprav na 9-letko smo bili veseli obiskov iz MŠŠRS. Takratni minister Slavko Gaber je na naši šoli vodil enega prvih posvetov za to področje. Nato pa so se vrstili še kot vabljeni gostje na naših okroglih mizah strokovni delavci Zavoda za šolstvo in Pedagoške fakultete iz Maribora.

In danes? Ko zaključujemo kot prva generacija program 9-letke, se s ponosom obračamo na prehojeno pot, ki so nam jo pomagali premostiti naši starši, sodelavci na ZŠ Maribor in MŠŠRS, saj smo z njimi in z našimi učenci uspeli primakniti kamenček v mozaiku šolske systemske, predvsem pa učne strategije. Upamo, da smo na plodna tla naše kulturne sfere prenesli tista znanja in zmožnosti, ki bodo obrodila sadove generacijam, ki se v sistemu nivojskega pouka in izbirnih predmetov lahko osredotočijo na znanja, ki jih bodo v življenje informacijske tehnologije in elektronike popeljala do ciljev, ki si jih bodo zastavili.

Po šolski kroniki povzela S.H.

ZGODOVINA PGD HAJDINA 1912 - 2002

"Iz majhne iskre vstane velik ogenj"

Tako pravi eden izmed slovenskih pregovorov o ognju in nas opozori na to, da je ogenj prav zanimiva stvar. Na eni strani si ne moremo zamišljati življenja brez njega, predstavlja nam nekaj tako brezmejno prijetnega. Toda gorje, če se preveč razplamti, če se razbohoti do take mere, da ga ne moremo več obvladovati! Takrat se spreobrne v eno največjih grozot na svetu. To dvojno plat ognja so seveda spoznali že v davnih, davnih časih. In proti tistemu groznemu uničujočemu obrazu ognja so se poskušali čim bolj uspešno bojevati z ustanavljanjem POŽARNIH BRAMB. "Rdeči petelin" je tudi po naših vaseh večkrat dirjal. Skupina krajanov je že takrat doumela, da požarna varnost na terenu pomeni bistveno spremembo miselnosti naših krajanov. Katastrofe oziroma požarne nevarnosti niso bile tista osnova, ki bi krajane opozarjala na rdečega petelina, ampak je bila zavest krajanov tista, ki je narekovala, da je potrebno v tem kraju to grozo zaježiti oziroma ji onemogočiti njen nadaljnji pohod.

Na pobudo župana Janeza Graharja je bil leta 1912 sklican zbor zanesljivih in vnetih mož Zgornje in Spodnje Hajdine. Po predhodnem medsebojnem dogovoru o prevzemu posameznih funkcij se je ustanovni odbor Požarne brambe Hajdina sestel v gostilni Grahar in so ga sestavljali:

1. **Franjo Školiber** (trgovca) - načelnik
2. **Janez Špoljar** (kovač) - podnačelnik
3. **Anton Svenšek** (kmet) - tajnik
4. **Janez Grahar** (gostilničar) - blagajnik
5. **Janez Hostnik** (kmet) - odbornik
6. **Matevž Zupanič** (kmet) - odbornik
7. **Franc Pinterič** (kmet) - odbornik
8. **Valentin Vogrinec** (kmet) - odbornik

3. maja 1914 - na nedeljo pred sv. Florijanom, zaščitnikom gasilstva - so blagoslovili brizgalno in skladišče. Botra je bila gospa Graharjeva. V času 1. svetovne vojne (1914 - 1918) se je marsikaj spremenilo.

Ob 10. obletnici delovanja so gasilci pripravili veliko brizgalno vajo v Slovenji vasi, Gerečji vasi in na Hajdini ter veselico v gostilni Ogrizek. Člani brambe se niso ukvarjali samo s požarno brambo, ampak so se začeli tudi kulturno udeleževati.

V času 2. svetovne vojne (1941 - 1945) je okupator prevzel gasilstvo v svojo policijsko požarno službo ter imenoval svoje članstvo. V tem času ni zabeleženih nobenih posebnosti glede požarnih nevarnosti

Članstvo ob 15. obletnici

in ukrepov ob njih. Po končani vojni morji so si člani prizadevali, da v svoje vrste privabijo čim več mladine - tudi ženske, zato so v izvršilne odbore volili tudi mladino in ženske.

Ob 35. obletnici obstoja je bil ustanovljen ženski vod, prvi na ptujskem območju. članice so prikazale prvo mokro vajo.

Leta 1948 je bila ustanovna skupščina gasilskega društva Hajdina, na kateri so

Leto 1934 je v kroniki zaznamovano kot leto požarov v Hajdini, saj je v eni noči zgorelo kar sedem zgradb

bile dane smernice za bodoče delo.

Leta 1953 se je oglasila električna sirena na gasilskem orodišču. V društvu so ustanovili sekcijo moškega pevskega zbor, ki je pripravil koncert kot dokaz, da gasilci niso samo za gašenje požarov, ampak tudi aktivno delujejo na področju ohranjanja lepe slovenske pesmi.

Leta 1960 je bila kupljena stavba, ki so jo pozneje preuredili v gasilski dom. Društvo je imenovalo iniciativni odbor, ki je bil pobudnik in organizator dela pri izgradnji gasilskega doma. Glavno organizacijo je vodil zidar Jožef Pišek.

Ob 50-letnici je gasilsko društvo ustanovilo prvo pionirsko desetino (ponos društva), kupili so rabljen avtobus, ki so ga opremili z avtosireno ter ga uporabljali za prevoz gasilcev in opreme.

Ob 60. obletnici uradnega delovanja gasilskega društva, je bil razvit nov društveni prapor, s katerim je članstvo ponovno obljubilo, da bo svoje prostovoljno poslanstvo še naprej opravljalo po željah vaščanov in si utrdilo zaupanje v gasilsko delo in dejavnosti. Boter praporu je bil Ivan Auer.

V letu 1973 je bil za hajdinske gasilce najpomembnejši dogodek ustanovitev Gasilskega centra Hajdina, v katerega so bila vključena naslednja gasilska društva: Hajdina, Turnišče, Hajdoše, Slovenja vas, Gerečja vas ter enota Kungota.

V letu 1980 so zabeleženi dobri tekmovalni rezultati, saj so na republiški ravni dosegli prvo mesto. Pri tem je bila izredno

40. obletnica društva leta 1952

uspešna tudi tekmovalna trojka in član te trojke Alojz Auer je bil proglašen za republiškega prvaka posameznika. Pomemben dogodek v tem letu je tudi prejem plakete občine Ptuj. Na Osnovni šoli Hajdina je bilo ustanovljeno pionirsko društvo "Mladi gasilec".

V letu 1982 je društvo obhajalo 70. obletnico delovanja. V društvu je bilo 120 aktivnih članov, ki so v veliki meri pripomogli, da so v jubilejnim letu predali svojemu namenu nove garažne prostore. To leto so

mladi gasilci iz OŠ Hajdina bili najboljši v Sloveniji.

V letu 1987 je zabeležen katastrofalen požar na gradu Turnišče ter izvedba velike gasilske vaje v Spodnji in Zgornji Hajdini.

V letu 1999 - na občnem zboru - je društvo razvilo novi društveni prapor, za katerega je 23 vaščanov prispevalo kar precejšnjo vsoto denarja.

V letu 2001 je bilo operativno članstvo aktivno pri gašenju požarov na svojem požarnem okolišču in tudi izven njega, opravilo pregled hidrantnega omrežja ter se izobraževalo in organiziralo taktično gasilsko vajo občinskega poveljstva v Zgornji Hajdini.

Izredna pridobitev za društvo je bilo sodobno vozilo MAN 18 254, katerega nadgradnjo je naredil VARKAR Maribor. To vozilo je bilo svečano predano svojemu namenu letos, ko PGD Hajdina praznuje 90. obletnico aktivnega delovanja.

Dobro se zavedamo, da brez članstva, brez intuziastov, brez naših krajanov ter njihove vsestranske pomoči ne bi moglo društvo toliko let tako aktivno delovati. Vsekakor pa so ogromno organizacijsko breme nosili predvsem načelniki, predsedniki in poveljniki društva, ki so s svojim pristopom in pa predvsem z osebnim zalaganjem bili tista gonilna sila v društvu, na osnovi katere so se skozi vsa desetletja kazali uspehi v razvoju društva. Njim naj velja naša posebna zahvala!

Anica VIDOVIČ

Milena GOJKOVIČ

Jože PAVLINEK

(Povzeto po publikaciji ob 90-letnici PGD Hajdina)

Akcija ob požaru na gradu Turnišče leta 1987

ŠPORTNO DRUŠTVO HAJDINA

Uspešnih, z nogometom obarvanih dobrih 50 let

Tako kot ostala društva, ki delujejo na Hajdini, tudi Športno društvo Hajdina združuje obe vasi - Zgornjo in Spodnjo Hajdino. V kronološkem pregledu ob 50-letnici ŠD Hajdina je zapisano, da je večja skupina nogometno zagnanih fantov iz obeh Hajdin in okolice začela z rednimi treningi in igranjem prijateljskih tekem že davnega leta 1946. Takrat se je igralo na Zg. Hajdini. Okrog leta 1957 se je našla lokacija za nogometno igrišče na »veliki gmajni« na Sp. Hajdini pod Senekarjevimi. Ta teren ni bil za igro nič kaj prijazen, ker zaradi močvirja ni bil utrjen, bil pa je tudi posejan z bodičastimi grmi.

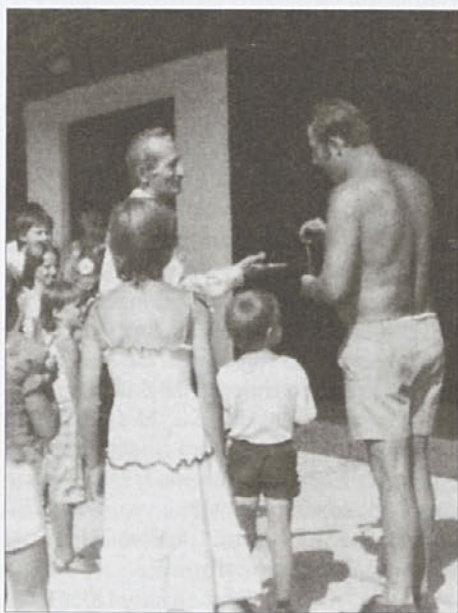
Okrog leta 1968 je Gozdno gospodarstvo Maribor veliko gmajno zasadilo s topoli. Nogometne gole so morali spet prestaviti na novi del velike gmajne, pod osnovno šolo Hajdina. Leta 1970 so se igralci Skorbe odločili, da ustanovijo svoj nogometni klub. Do leta 1977 sta oba kluba igrala na istem igrišču pod šolo. NK Hajdina je med tem časom spet iskal primerno lokacijo, skupaj z OŠ Hajdina. Prva možnost je bila v gramoznici pri vodovodu, druga pa na zaščitem pasu pod vodovodom. Obe lokaciji je prepovedala sanitarna inšpekcija zaradi neposredne bližine centralnega občinskega črpališča vode. Iskanja še ni bilo konec.

Ekipo, ki je v letih od 1957 do 1960 igrala nogomet na veliki gmajni so predstavljali: Franc Vogrinec, Rudi Pen, Franc Artenjak, Drago Vobič, Janko Streher, Jože Stričič, Zlatko Špoljar, Boris Gornik, Franjo Gerečnik, Maks Metličar, Mirko Špoljar in Ivan Artenjak

V soglasju s Perutnino Ptuj oziroma takratnim obratom kooperacije je klub začel urejati igrišče na spodnjehajdinski gmajni pod Fridlovimi. Ker je bil teren močno

zamočvirjen in valovit, je bilo potrebnih veliko zemeljskih del, da je nastala nova vrhnja plast iz navoza, ki se je privažal iz gramoznice na Zg. Hajdini.

Predsednik ŠD Hajdina Karel Robinščak svečano predaja ključke klubskih prostorov gospodarju Hermanu Svenšku (leta 1989)

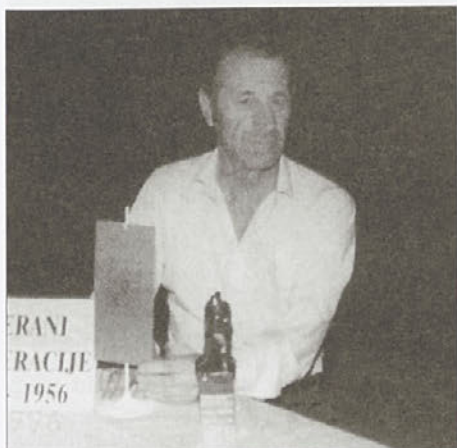
Medobčinski prvaki leta 1980: Dušan Šprah, Milan Brodnjak, Danilo Murko, Branko Kokol, Zvonko Kajič, Vlado Plajnšek, Ivan Sagadin, Marjan Plajnšek, Ivan Auer, Ignac Plajnšek, Alojz Korenjak, Franc Fridl, Maks Brodnjak

Po treh letih je bilo leta 1977 igrišče sposobno za prvo nogometno srečanje. Igrišče se je moralo zaradi posedanja v kasnejših letih še trikrat sanirati. V teh letih se je začel pravi razcvet okoli nogometnega igrišča. Največja pridobitev je bila izgradnja objekta ob igrišču, v katerem smo po dolgih letih pridobili svoj klubski prostor in za takrat sodobno urejene slačilnice.

Z doseženim nikoli nismo bili zadovoljni in daleč največ zaslug, da je na našem prostoru vsako leto nekaj novega, pa ima naš dolgoletni predsednik **Branko Kokol**, ki z dušo in telesom, ob podpori cele družine, živi za naše društvo.

Med prejemniki kipca Mitre je bil na jubilejnim srečanju tudi veteran in dolgoletni trener NK Hajdina, **Janko Streher**.

ZADNJA PRIDOBITEV - NOVO POMOŽNO IGRIŠČE

Tudi iz tekmovalnih rezultatov vidimo, da se na Hajdini dobro dela, saj dosegajo naše ekipe zavidljive rezultate. Moštvo članov pa je v tem letu doseglo vrhunec z uvrstitvijo na končno tretje mesto v tretji slovenski ligi. Vsi v vodstvu kluba se zavedamo, da le z dobrimi pogoji treninga in tekme lahko pričakujemo tudi uspehe, zato smo se lotili ureditve pomožnega igrišča, ki bo služilo za treninge in tekme mlajših selekcij. Pričakujemo, da bo uporabno že v tem letu.

Prepričan sem, da se premalo zavedamo, kaj se je doseglo in naredilo v Športnem društvu Hajdina. Zato upam na večjo podporo in pomoč naše občine, ker le tako bomo lahko nadaljevali tudi v naslednjih letih s podobnimi rezultati, kar mislim, da ni interes samo športnega društva, ampak še koga drugega.

Ivan Ambrož

(Podatki in fotografije povzete iz Biltena ŠD Hajdina ob 50. obletnici obstoja)

NA SPODNJI HAJDINI JE SEDEŽ PERUTNINARSKÉ ZADRUGE PTUJ

Ob 10-letnici 208 kooperantov

Iz nekdanje temeljne kooperacije kooperantov v perutninarstvu je leta 1992 nastala dobro poznana in uspešna Perutninarska zadruga Ptuj. Sedež zadruge, ki je specializirana za rejo brojlerskih piščancev in dela izključno za Perutnino Ptuj, je ostal na Sp. Hajdini 17. Zadruga danes združuje 208 članov - kooperantov v perutninarski proizvodnji, sedem jih je iz občine Hajdina. Zadruga zaposluje 13 ljudi, direktor zadruge pa je danes **Andrej Tkalec**, prav tako Hajdinčan, doma iz Zg. Hajdine.

V pogovoru z direktorjem **Andrejem Tkalcem** je o zadrugi in združništvu v uspešnih 10 letih slišati marsikatero zanimivost, tudi tole, da »ptujske« piščance redijo kar v 34 občinah; od Ormoža pa tja do Slovenj Gradca, da letno vzredijo od 27 do 28 milijonov kilogramov žive teže piščancev, na mesec pa ta številka znaša blizu 2,5 milijonov kilogramov. Zanimivi podatki, ni kaj, tem pa direktor **Tkalec** dodaja, da ima zadruga tudi svojo lastno farmo na Hajskem pri Podčetrtku, kjer vzredijo v povprečju 100 tisoč živali na turnus, letno blizu milijon in delajo z že sodobno tehnologijo.

BOGATEJŠI ZA ISO 9001/2000

»Smo zelo uspešna perutninarska zadruga v Sloveniji, tega ne skrivamo, kar pa potrjujejo tudi naši poslovni rezultati v zadnjih letih. 10-letnico perutninarske zadruge smo letos že proslavili, in sicer kar na občnem zboru, lahko pa se tudi pohvalimo, da nam je pred dobrim mesecem uspelo pridobiti certifikat kakovosti

Zadružna hiša na Spodnji Hajdini

Logotip Perutninarske zadruge Ptuj

ISO 9001/2000. S tem je opravljeno kar zahtevno delo, v zadrugo ne prinaša bistvenih sprememb, lažje pa bo s certifikatom kakovosti zagotovo v odnosu do poslovnih partnerjev na tržišču in prav to nam je bilo glavno vodilo.

Zaenkrat o širjenju v okviru zadruge ne razmišljamo, kajti sedanje kapacitete so več kot dovolj za potrebe Perutnine Ptuj. Vendar pa bomo v prihodnjih petih ali verjetno kar desetih letih morali veliko postoriti na posodabljanju obstoječih farm, saj imajo te naši rejci stare tudi 25 in več let, posodobitve so torej več kot nujno potrebne. Načrtov imamo kar nekaj in radi povemo, da smo kot zadruga tudi 35,6 odstotni lastniki Perutnine Ptuj.«

Ker pa je Perutninarska zadruga Ptuj locirana na Hajdini v prijetnem okolju in tod ostaja v bodoče, so vodilni možje iz zadruge v zadnjih letih dobre stike navezali tudi z občino Hajdina, vzorno in dobro pa je sodelovanje s hajdinskimi društvi. Doprinos k dobremu sodelovanju je tudi gasilska taktična vaja, ki so jo pripravili hajdinski gasilci ob nedavnem jubileju, ta pa je potekala ravno na objektih zadruge na Sp. Hajdini.

Perutninarski zadrugi Ptuj in vodstvu na čelu z direktorjem Andrejem Tkalcem želimo še dosti poslovnih uspehov in predvsem dobrega »počutja« na Sp. Hajdini.

Tekst in foto: TM

Društvo žena in deklet občine Hajdina

Društvo žena in deklet občine Hajdina je bilo ustanovljeno leta 1999. Od prvih začetkov društva pa vse do danes je število članic iz leta v leto raslo. Letos se je članstvo ustavilo pri številu 148. Upamo in verjamemo, da bomo s svojimi rezultati dela v naslednjih letih v društvo pritegnile še večje število članic. Kljub temu da v naši občini obstajajo štiri društva, lahko s ponosom povemo, da naše društvo tvorijo članice iz skoraj vseh zaselkov in vasi v občini, prav tako pa tudi iz področja bivše skupne občine Ptuj.

Ljudje se vključujejo v društva iz različnih razlogov. Med najpomembnejšimi so zagotovo druženje, aktivno preživljanje prostega časa, občutek identitete, možnost dodatnega izobraževanja idr. V našem društvu se trudimo, da vsaka članica najde nekaj za »svojo dušo«. Tako smo se v zimskem času srečevale ob ročnih delih, v telovadnici OŠ Hajdina je potekala organizirana telovadba, prav tako pa smo se lahko izpopolnjevale v znanju nemškega jezika. Zavedamo se, da imamo ljudje različne potrebe in cilje. Članice društva smo duhovno lakotni potešile z obiskom ptujskega gledališča, kjer smo si ogledale znamenito predstavo Marjetka, str. 89, v poletnih mesecih smo kolesarile in malo potovale po naši raznoliki Sloveniji. Udeleževale smo se predavanj in tečajev na različne teme: vzgoja in nega okrasnih rastlin, priprava različnih solat, peka okrasnega peciva...

Kljub različni generacijski pripadnosti vlada med nami harmonično sožitje. Medsebojna povezanost članic prihaja do izraza pri raznih prireditvah in praznovanjih, na katerih sodelujemo. Med seboj se razlikujemo tako po starosti kot tudi nazorih, okusih in navadah, povezuje pa nas predvsem dejstvo, da živimo v isti soseki – isti občini. Članice društva smo zato lani aktivno sodelovale pri nekaterih pomembnejših dogodkih v naši občini. Naj omenim le srečanje »oldtimerjev« in svečane prireditve ob praznovanju 100. obletnice odkritja II. mitreja na Spodnji Hajdini.

Tradicija je sestavni del vsake kulture. V našem društvu se aktivno trudimo za ohranjanje tradicije, predvsem za obujanje starih kmečkih običajev, ki so ponekod že zamrli. Lani smo zato priredile pravo kmečko »kožuhanje« pri Sitarjevih na Zgornji Hajdini, kjer so nam velikodušno odstopili prostor. V začetku letošnjega leta pa smo organizirale luščenje bučnic in orehov v Gasilskem domu Hajdina. Tudi v bodoče bomo s tovrstnimi aktivnostmi nadaljevale.

Nekateri ljudje dobro vedo, kaj hočejo, imajo pred sabo cilj, ki ga želijo doseči. Imeti cilj in vedeti, kaj hočeš, je naše osnovno vodilo. V vsakem človeku so neslutene sposobnosti, ki jih moramo le uporabiti, seveda pa jih je potrebno najprej odkriti. Tega se zavedamo, dobro pa se zavedamo tudi dejstva, da so za uspešno izvedbo projektov ob dobri volji in požrtvovalnosti potrebna tudi določena finančna sredstva. Ob domačih sponzorjih in donatorjih nam je letos pomagalo tudi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Prijavile smo se na njihov razpis in za delovanje društva

prejele nepovratna sredstva.

Ob vseh vlogah, ki jih imamo v življenju: biti žena, mati, gospodinja, skrbeti za dom in družino, udeleževati se na poklicnem področju, naše članice najdejo čas tudi za delo in aktivnosti v društvu. Vsaka izmed nas prispeva svoj delček v skupni mozaik, kar nas notranje bogati in nas navdaja z zadovoljstvom. Zavedamo se, da nobena pot ni brez ovir, majhni vsakodnevni dosežki pa nam dajejo energijo za nadaljnje delo.

Dobrodošle tudi nove članice!

Dragica Drevenšek

Agrarna skupnost Sp. Hajdina

Že leta 1880 je vpisano zemljišče vlož. št. 162 k.o. Hajdina in vlož. št. 64 k.o. Skorba v skupni površini 46.37.70 ha pri Okrajnem sodišču v Ptujju na ime Agrarna skupnost Sp. Hajdina. To zemljišče je dodeljeno posestnikom določenih hišnih števil, torej vsakemu posestniku, ki bo živel in stanoval na določeni hišni številki.

Skupno zemljišče je razdeljeno na deleže: 46.37.70 ha. 62 deležev = 1/62 delež – v osnovni. Večja posestva so dobila 4 deleže, manjša pa po tri, dva in enega. 62 deležev je razdeljenih na 26 posestnikov izključno iz Sp. Hajdine. Solastniško zemljo upravlja vaška komisija za agrarne operacije oziroma vaški odbor skupnosti. Poslovalo in gospodarilo je skupno zemljišče v interesu članov – solastnikov na podlagi sprejetih pravil.

Člani so se sporazumeli, da bi agrarno zemljo razdelili med seboj po deležih, vendar je delitev zemlje predstavljala nesoglasje, ker je agrarna zemlja na določenih delih bila mužavna, gramozna ali dobro rodovitna zemlja. Gmajna je bila razdeljena oz. poimenovana po posameznih delih: velika in mala gmajna ter gmajna pod vasjo.

Mala gmajna je bila razdeljena na solastnike po deležih.

Komisar za agrarne operacije v Ljubljani dr. Maršič je v maju 1931 poslal Agrarni skupnosti izvid in mnenje skupnemu svetu Hajdina - predlog delitve, za katerega so prosili udeleženci agrarne, ki je vseboval: imenik neposrednih udeležencev – posestnikov, statut za upravljanje in uživanje skupnega premoženja upravičencev (zemljiške

zajednice) v Hajdini in register posestnega stanu za ozemeljske agrarne operacije Hajdina. Vsi ti dokumenti so bili razgrnjeni v občinski pisarni od 26. 5. 1931 do 11. 6. 1931, ne da bi bili usklajeni z dejanskim stanjem.

Od leta 1880 do 1931 se je marsikaj spremenilo (dedovanje, kupoprodajne pogodbe in drugo). Tudi zemljiška knjiga je ali ni vnašala spremembe. Od leta 1948 pri razdelitvi agrarne zemlje ni bilo sprememb. Tako je na podlagi odločbe Okrajnega LO zemljišče prešlo v SLP (splošno ljudsko pre-

vasjo v izmeri 2,49 ha.

Golf Invest je potem zgradil obširen športno-rekreacijski objekt »Golf igrišče«, ki je danes v ponos Hajdini, pa tudi Športno društvo Hajdina je zgradilo prelep športno-rekreacijski objekt.

Z obema pogodbenikoma so sklenjene najemne pogodbe, ki jih je sestavil in potopel v celoti vodil gospod Branko Resnik, odvetnik s Ptujja.

Veliko delo je opravil upravni odbor agrarne skupnosti – njegova predsednika:

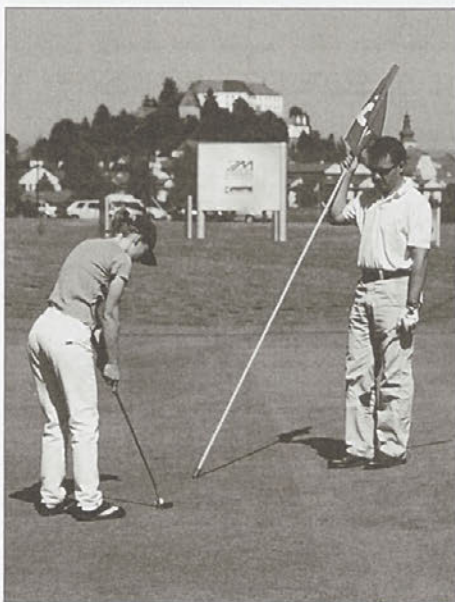

Foto: Črtomir Goznik

moženje) in bilo dodeljeno raznim koristnikom. Nazadnje so agrarno zemljo koristili: Kmetijski kombinat Ptuj, Gozdno gospodarstvo Ptuj in Perutnina Ptuj.

V letu 1933 sta vaška skupnost in krajevna skupnost Hajdina vložili zahtevo za vrnitev zemljišča na podlagi zakona o denacionalizaciji in v letu 1955 ali 59 na podlagi zakona o ponovni vzpostavitvi agrarnih skupnosti in za vrnitev njihovega premoženja. Medtem sta se pojavila dva interesenta, ki bi želela imeti v najemu agrarno zemljišče:

1. Golf Invest d.o.o. Ptuj, ki ga je zastopal takratni direktor Jože Matjašič iz Zg. Hajdine 135 a. Zainteresirani so bili za veliko in malo gmajno, ki skupaj merita 36 ha.

2. Športno društvo Hajdina, ki ga je zastopal Branko Kokol iz Gerečje vasi 20 c, ti pa so bili zainteresirani za gmajno pod

zdaj že pokojni Jože Zupanič in sedanji Vlado Zupanič s tajnikom.

V pomoč jim je bil njihov pooblaščenec Maks Kampl, ki je skupaj z gospo Marijo Medik, prav. referentko na upravni enoti Ptuj Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS opravil največ dela. Pri vračilu zemljišča Agrarne skupnosti kot pri izgradnji golf igrišča je bilo nekaj nasprotnikov. V časopisih so se pojavljali razni negativni članki, na primer *Le ukup, le ukup, uboga gmajna* in drugi. Prijave so šle celo do Ljubljane, vendar je danes zelo lep videz teh objektov, še posebej iz zraka. Narava ni okrnjena, temveč je lepša!

Člani Agrarne skupnosti pa so zadovoljni, ker ni prišlo do delitve – razdelitve zemljišča. Nastala bi nesoglasja, jeza in celo sovražstvo med člani.

Maks Kampl

MOGOČNA HAJDINSKA ZGRADBA Z ZANIMIVO ARHITEKTURO

V hiši, kjer so se izmenjali trgovci, peki in gostilničarji

Natančnega podatka o tem, iz katerega leta je mogočna zgradba na Sp. Hajdini, nismo našli. Predvidevanja in ugibanja nekaterih starejših krajanov so zelo različna, nekateri pravijo, da je bila hiša grajena že konec 19. stoletja, drugi, da v začetku prejšnjega, na tem mestu so našli tudi neke temelje, po katerih bi lahko sklepali, da je morda na tem mestu stal hajdinski dvor, a vse to je do danes še neraziskano.

Hišo je dal zgraditi znani trgovec Cvikl, ki se je ukvarjal z žitom, potem pa sta jo

skovala česarkoli v zvezi z našo družinsko hišo. Že pred leti smo jo prodali krajevni skupnosti, pa vendar mi kdaj kdo od starejših Hajdinčanov v povezavi s hišo pove kakšen podatek in zgodbo. Sosedova Marica je zmeraj pravila, da je bilo v naši gostilni veselo, da so se tam pogosto zbirali mladi, ki so prepevali, igrali. Oče je bil sicer Primorec, mama pa iz Prlekije, nekaj časa smo živeli tudi v Središču ob Dravi, od tam pa so starši prinesli tudi ljubezen do glasbe. Cela družina: moji straši, tete in strici so igrala na tamburice in te je bilo velikokrat

kupila zakonca Jožef in Justina Antonič tam okrog leta 1930. V hiši so Antoničevi imeli gostilno, oče je izdeloval bičevnike, to je bila v tistih časih prav posebna obrt, v času stare Jugoslavije pa so imel del hiše v najem še Ritonjevi, ki so imeli pekarno. Nasledili so jih Bugnarjevi, ki so prej imeli pekarno pri hajdinski cerkvi. Vse te podatke nam je zaupala Cvetka Žerak, hčerka družine Antonič, ki ima na hišo - v kateri je tudi sama preživela otroštvo in mladost (danes je to bolj poslovni objekt) - lepe, nepozabne spomine.

»Spomini so ostali. Imeli smo velike sobe, v katerih pa je bilo pozimi zelo mrzlo. Spomnim se tudi mogočne lipe pred hišo, pod katero smo se zbirali tako otroci kot tudi starejši, ko pa so jo podrli, je bila žalost kar precejšnja. Sama nisem nikoli posebej razi-

lišati v naši gostilni, tudi to so prijetni spomini.«

Antoniceva hiša je z leti bila prepuščena propadanju, da pa ne bi povsem klonila zobu časa, sta se Antoniceva Cvetka in njen brat odločila hišo prodati hajdinski krajevni skupnosti, ki jo je vsaj malo prenovila in ji dala tudi neko vsebino. V hiši, ki ima sicer prijetno zunanjo podobo, se je zamenjalo že nekaj trgovcev in gostincev, najbolj pa se je hiše prijelo ime Šparovček... Današnja podoba prav gotovo najlepše in najmogočnejše zgradbe na Sp. Hajdini je lahko v ponos kraju in domačini si želijo, da bi taka tudi ostala in bi v njej bilo zmeraj življenje.

TM

(Fotografija iz družinskega albuma Cvetke Žerak)

USPEŠNA, VZORNO UREJENA HAJDINSKA IN SLOVENSKA KMETIJA GOJKOŠEK

Zlati priznanji za vzrejno prašičerejsko središče

Kmetijo Gojkošek, po domače jih kličejo tudi Senekarjevi, smo obiskali z namenom, da bolje spoznamo družino, pa seveda posestvo, ki je v tem okolju nekaj posebnega. Za dobre rezultate in pridnost so si Gojkoškovi prislužili kar dve prestižni zlati priznanji Republiške komisije za ocenjevanje in odbiro v selekcijskih središčih, in to je bil zares izreden uspeh. Na tretje zlato zdaj samo upajo, čeprav se zavedajo, da bo zelo težko, a trudili se bodo še naprej. Na kmetiji Gojkošek dela cela družina: oče Martin, ki pridno skrbi za vse stroje na kmetiji, mama Nada in hčerki Daniela ter Nada, pa tudi stari oče je še v veliko pomoč.

Gojkoškovi so s kmetijo in s tem, s čimer se zadnja leta uspešno ukvarjajo, zares posebnost v Spodnji Hajdini, so dejali nekateri domačini, pa jih dajte predstaviti še v Hajdinčanu. Prva prava priložnost se nam ponuja ravno ob predstavitvi vasi, na kmetiji pa sva se junijskega sončnega popoldneva oglasili Metka in Tatjana, ki sva bili precej radovedni v pogovoru z mamo Nado in Danielo, ki je kljub mladosti že prava mojstrica pri svojem delu na kmetiji.

Začeli smo z leti, ko so Gojkoškovi sploh uvajali prašičerejo ...

»S prašičerejo se ukvarjamo od leta 1997,

Mama Nada (desno) in hčerka Daniela Gojkošek. Foto: TM

prej smo redili tudi govedo. Potem pa smo se odločili, da bomo delali s prašiči, saj eno panogo v kmetijstvu lažje obvladaš in si lahko uspešnejši. Po drugi strani pa za govedo nismo imeli dovolj pašnikov, saj kot vidite, nas z vseh strani obdaja cesta in je to tudi ena izmed velikih ovir.«

Kako je potekala preobrazba kmetije?

»Eno leto smo bili v postopku pridobitve za vzrejno središče. Vse je potekalo in še poteka pod budnim očesom Biotehnične in Veterinarske fakultete v Ljubljani. Vsak mesec namreč pošiljamo podrobna poročila na Biotehnično fakulteto v Ljubljano, in tako si lahko mislite, koliko natančnosti in sprotnege dela nas čaka iz dneva v dan.«

Torej imate veliko dela s papirji ...

"Brez teh ne gre, podrobneje jih vodi Daniela. Priznati pa moram, da je pri tem zelo pridna in vestna," nam je povedala mama Nada.

Kako se razlikuje vaša kmetija, ki je hkrati vzrejno središče, od ostalih kmetij, ki se prav tako ukvarjajo s prašičerejo?

»Pri nas veljajo strogi predpisi predvsem zaradi bolezni, ki se pojavlja tudi pri prašičih. Na primer po hlevu se ne hodi in razgleduje kar tako, če to že dovolimo, potem brez zaščitne obutve ne gre. Mnogi verjetno vedo, da se prav skozi obutev prenaša največ bolezni. Imamo tudi redni nadzor s strani veterine.«

Koliko vzrejnih središč je v Sloveniji?

»V Sloveniji jih je 50 in v to skupino spadamo tudi mi na Ptujskem.«

Kako poteka prodaja na vaši kmetiji?

»Prodaja je prosta, kupce imamo iz cele Slovenije. Za plemenske svinje in pujske pa imamo rednega odjemalca že nekaj let.«

Zlato priznanje za vzrejno središče:

*leta 1999 - podeljeno 30.8.2000 v Gornji Radgoni

*leta 2000 - podeljeno 29.8.2001 v Gornji Radgoni

Podelila Republiška komisija za ocenjevanje in odbiro v selekcijskih središčih.

Nosilka priznanj je Daniela Gojkošek.

Kje dobite hrano za vzrejo?

»Pri vzreji potrebujemo veliko hrane, nekaj je pridelamo na svojih poljih, predvsem koruzo. Pripravljamo tudi travnato silažo. Vso ostalo hrano, kot so soja in otrobi, pa kupimo. Prašiče hranimo 2-3 krat dnevno, in to ročno, če pa ste v času hranjenja pri nas na kmetiji, potem lahko slišite, kako so lačni pujski precej glasni. O računalniško vodenem prehranjevanju ne razmišljamo, ker smo premajhna kmetija za to, pa tudi cenovno bi bil to za nas velik strošek.«

Ali vam pri vzreji kdo pomaga?

»Zelo nam pomaga svetovalna služba iz Ptuja. Tedensko prihajajo k nam, tako da lahko vprašamo za nasvet. Vključeni smo tudi v Združenje prašičerejev.«

Metka Vidovič

ANA IN LOVRENC KRAJNC STA NAJSTAREJŠI ZAKONSKI PAR V VASI

Ljubezen na prvi pogled

Tako se ponavadi začenja zgodba o ljubezni dveh, ki se srečata, zagledata drug v drugega in iz ljubezni vzameta. Takih zgodb je polno v našem življenju, vsaka je malo drugačna, pravimo pa, da so to zgodbe, ki jih piše življenje in o katerih se radi pogovarjamo ter ob njih obujamo spomine. Ko pa je človek že nekoliko v letih, so ti spomini še toliko lepši. Radi slišimo, ko dva pravita,

Ana in Lovrenc Krajnc ob zlati poroki

da se tudi po dolgih letih zakonskega življenja še zmeraj ljubita, ampak malo drugače. Da, to je ljubezen, tista ta-prava in iskrena ljubezen med dvema, ki sem ju imela priložnost srečati pred kratkim na Spodnji Hajdini. Ob iskanju najstarejšega zakonskega para v vasi smo med letnicami rojstev našli Ano in Lovrenca Krajnc, ki sta lani slavila že zlato poroko.

Z velikim veseljem se podaš med ljudi, ki ti že po telefonu rečejo, da kar pridi, se bomo že kaj pomenili, pa tudi kakšna starejša fotografija se bo našla v albumu. In tako je tudi bilo. O marsičem smo se pogovarjali, obujali spomine med brskanjem fotografij - kdaj pa kdaj sem bila kar malo preveč radovedna, onadva pa iskrena in prepričljiva v odgovorih.

Njuna zgodba ljubezni se začenja takole ...

Srečala sta se pred več kot 50 leti povsem po naključju v Svenškovi gostilni na Selah, od takrat so bila njuna srečanja vse pogostejša, Lovrenc pa se je rad oglasil na Sp. Hajdini. In potem sta se vzela iz ljubezni, dočakala zlato poroko in še danes se imata rada, le da je njuna ljubezen zdaj precej drugačna od tiste v mladih letih. Ana ima na poroko lepe spomine. Nosila je dolgo belo obleko, v rokah pa velik poročni »pušeljc« iz majhnih cvetov in zimzelena in obraz je sijal od sreče. Poročila sta se 30.

in si želi, da bi bilo drugače, da bi bile grozote vojne za zmeraj pozabljene.

Svojih 38 delovnih let je zapisal Pošti; najprej je začel delati v Mariboru, nato kot telefonist na ptujski pošti, začel pa je ravno v tistih časih, ko se je telefonija pri nas šele razvijala. S kolesom je naredil mnogo kilometrov, nikoli jih ni uspel sešteti, poznal je vse konce in kraje na Štajerskem in še dlje, leta 1984 pa dočakal upokojitev.

Ana je bila doma, gospodinjala in skrbela

Poročna slika iz leta 1951

septembra 1951 v cerkvi sv. Martina na Hajdini, v nevestini fari, v katero se je priženil ženin Lovrenc iz Pobrežja pri Vidmu. Z Lovrencem je Ana preživela najlepša leta svojega življenja, nam zaupa v pogovoru, nikoli ni pomislila, da ni pravi zanjo, pa četudi je dobrih šest let starejša od nje.

»LJUBEZEN TE GOR DRŽI«

»Leta niso nobena ovira,« doda Lovrenc, »pri Ani na to nisem nikoli pomislil, zelo dobro sva se ujela. Ljubezen te gor drži, brez ljubezni in medsebojnega zaupanja ter spoštovanja v zakonu sploh ne gre. Teh nekaj najinih skupnih let je tako zelo hitro minilo, da skoraj verjeti ne morem. Zdaj pravim, da bolj ko sva stara bolj sva neumna, kajti še zmeraj delava, garava, pa čeprav nisva več mlada in sposobna za delo. Delo pa nas starejše krepi, ob njem pozabljamo na bolezen, žalost.«

Lovrenc je del svoje mladosti pustil v vojski. S 17 leti je že moral v nemško vojsko, spomini na vojno pa mu niso ostali v prav lepem spominu, pove v pogovoru. A človek se potem posveti družini pa poklicu

je za vsak košček zemlje pri hiši, ko pa sta prišla na svet hčerka Marija in sin Franc, je imela dela in skrbi še več. Družina je postala bogatejša še za tri vnuke, vnuk Lovrenc zdaj živi z dedkom in babico na Sp. Hajdini, zlata zakonca pa si po tihem že želita pravnukov, da bi bilo veselja v hiši še več. Da je kak na poti, pa tudi še nista dobila na uho.

DVAKRAT POROČENA

Lani sta proslavljala zlato poroko, dogodek, ki ga bosta pomnila, v šali pa Ana in Lovrenc pravita, da sta zdaj že dvakrat poročena. Njuna zveza je s tem še bolj trdna, nihče ne more vmes, in tako bo do smrti, zatrjmeta. Rada bi še uživala skupaj, bila v oporo drug drugemu in se na stara leta imela lepo. Samo zdravja si želita, pa da bi bila še naprej vesela in pogumna. Da bo pa zares tako, bosta mislila le na dobro.

Še se bomo srečali, poklepetali, obljubim ob odhodu, v Hajdinčanu pa bo nekaj tudi zapisanega. Vso srečo zlata Hajdinčana in dneve polne ljubezni vama želim!

T. Mohorko

OBISKALI SMO ZUPANIČEVE NA SP. HAJDINI – TAM, KJER JE VRTNARIJA

Že tretja generacija se ukvarja z vzgojo cvetlic

Le kdo ne pozna Zupaničevih na Spodnji Hajdini, bolje bi bilo dejati, le kdo ne pozna njihovih rož, ki krasijo marsikateri grob na pokopališču, prenekateri balkon se bohota v cvetju tudi z njihovo pomočjo in mesta, kjer so posajene rožice iz vrtnarije Zupanič, so marsikje prepoznavna. Ko že pišemo o Sp. Hajdini, potem mimo vrtnarije in Zupaničevih seveda ne moremo, prijazno so nas povabili na obisk in nastal je kratek zapis, več o njihovem delu in pridnosti pa prav gotovo povedo fotografije.

Začela je mama Katarina, ki se je najprej ukvarjala z vzgojo »flanc« in pri tem uspela, sedaj pa na njenih gredah rastejo pretežno jagode, tem se tudi največ posveča. Pri njenih 80-ih letih še vedno skrbi za svoje gredice in rože na oknih svoje hiše, na katerih cvetje je še posebej ponosna. Ko smo jo obiskali, nam je zaupala, da ima najraje visoke pelargonije, tiste stare rože z velikimi rdečimi cvetovi.

In če se boste vozili kje po Spodnji Hajdini in boste v bližini Zupaničevih (na vrtnarstvo opozori že tabla ob cesti), potem le pogledjte na njihovo dvorišče, kjer se bo pred vami odprl prekrasen pogled na nešteto rož in drugega rastlinja, ki je ravno v tem času v polnem razcvetu.

Z Zupaničevo Katarino sva se kar zaklepetali. V pogovoru je dejala, da so bili vsi njeni otroci pridni. Danilo, ki je ostal na domačiji, pa je že kot otrok rad poprijel za kmečka opravila. Pot ga je vodila na vrtnarsko šolo, a v tistih časih skorajda ni pomislil, da se bo tudi sam kdaj tako intenzivno ukvarjal z vzgojo rož. Z vrtnarstvom so se doma pri Zupaničevih ukvarjali že od leta 1975, samostojni podjetnik je postal leta 1992 - takrat je dokončno tudi spoznal, da s polovičnim delom na kmetiji ne bo uspeha, zato se je odločil, da bo najbolje začeti z vzgojo rož.

V rastlinjakih pri Zupaničevih, te so zadnja

Angela in Danilo Zupanič. Foto: TM

leta dogradili in modernizirali, lahko najdemo različne rožice za različne namene. Rožice pa so različne tudi glede na obdobje v letu in pri Zupaničevih lahko izbiramo med pisano paletu balkonskega cvetja, potem so zelo dobro zastopane cvetlice za gredice in grobove, predvsem pa jih veliko občanov občine Hajdina pozna po prvo-novemberskih aranžmajih. Svoje izdelke prodajajo sami na domačem dvorišču, skorajda pa ne mine dan, da ne bi kdo potikal na domača vrta, pravi Danilo in s tem potrdi, da je povpraševanja po cvetlicah zadnja leta izredno dosti, zato mora biti tudi ponudba v rastlinjakih bogata, pestra in obogatena z novimi sortami cvetlic.

»ROŽE MI VELIKO POMENIJO, TO JE NEKO POSEBNO VESELJE,« PRAVI DANILO ZUPANIČ

Dela jim nikoli ne zmanjka, saj vzgoja rož terja veliko skrbi in nege. Pri delu sodeluje cela družina; Danilu pomagajo žena Angelca, hčerka Mojca in sin Daniel. Starša

povesta, da bosta otroka nadaljevala družinsko tradicijo, saj sta oba končala vrtnarsko šolo, slišati pa je bilo tudi, da sta pri svojem delu zelo pridna, tako da se ni bati, da bi se tradicija vrtnarstva pri Zupaničevih končala kar tako. Med drugim je oče Danilo še dejal, da jih čaka v prihodnje še dosti dela. O razširitvi rastlinjakov trenutno ne razmišlja, rad pa bi posodobil že zgrajene, vendar bo zato potrebnega veliko denarja, a pri Zupaničevih verjamejo, da bodo tudi to zmogli. Čeprav je Danilo zmeraj mislil, da bo kmetoval, pa se sedaj posveča vzgoji rož. In te mu veliko pomenijo, saj pravi, da če ne bi imel veselja, potem se z rožami tudi ne bi mogel ukvarjati.

HAJDINSKA OBČINA SI ZASLUŽI VEČ UREJENOSTI

Na koncu smo Zupaničeve povprašali, kaj neki menijo o urejenosti v občini Hajdina ...

Danilo in mama Katarina sta si bila edina, da bi si občina zaslužila boljšo urejenost. Povedala sta, da za to ni potrebno veliko denarja, včasih je dovolj le dobra volja občanov. Tudi sam je pripravljen pomagati pri urejanju domače občine, ker že dolgo sodeluje pri urejanju v sosednjih občinah in ima že nekaj izkušenj na tem področju.

V občini Hajdina bi si želeli še več takih ljudi, kot so Zupaničevi iz Sp. Hajdine, kajti potem bi naša občina cvetela v rožah, kot še nikoli doslej.

Metka Vidovič

Na obisku pri Joštovih na Sp. Hajdini

Zupaničeve, po hajdinsko so to Joštovi, smo obiskali v dneh, ko smo vneto pripravljali prilogo Spodnjehajdinčan. Na Sp. Hajdini in nasploh v hajdinski fari so ljudem dobro poznani, glas o njihovi veliki kmetiji (danes se je obseg dela malo zmanjšal), predvsem pa po delavnosti in pridnosti pa prav gotovo seže še mnogo dlje. Družina Jelke in Vlada Zupaniča se kljub obilici dela rada zbere skupaj, še posebej živahno in veselo pa je pri hiši zadnja leta, ko sta Zupaničeva že ponosna dedek in babica. Gospod Vlado je vnet lovec, vinogradnik, tudi zato mu je pred leti pripadla vinogradniška lenta in ga je z njo pogosto videti v družbi ostalih hajdinskih kletarjev, naša sogovornica – gospa Jelka pa ima v življenju druge ljubezni; najprej so to vnučki, potem lepote narave, še posebej pri srcu so ji rože, in še Mirtrej na Sp. Hajdini in prav zanj so ji pred leti zaupali ključe. V Mitrej pogosto zapelje turiste, in to ji je v veliko čast, pravi, pri hiši pa, saj veste – »podpira tri vogale«.

Na Spodnjo Hajdino se je priženila iz sosednjih Turnišč. Z veseljem se spominja zakoncev Gojkovič, ki sta ji bila v veliko oporo in družbo, na čase ju zelo pogreša. Še zmeraj pa ji je uspelo ohraniti dobre prijateljske vezi z Tatjano Pečnik, s katero se družiti in klepetati že od svojih osnovnošolskih let. O kakšnih posebnih druženjih na Spodnji Hajdini, pravi, da ne more govoriti, ker teh skorajda ni, vzrok za to pa je po njenem mogoče iskati tudi v preveč različnih generacij, ki sedaj živijo na Sp. Hajdini.

Težko se odpravi od svojega doma, saj ima vedno veliko dela, vendar je vključena v aktiv ženo in deklet na Hajdini, kjer rada pomaga in je skupaj s Hajdinčankami. Veliko časa ji vzamejo njeni štirje srčki – vnuki **Tjaša, Tamara, Amadeja in Jan**. O njih govori s posebnim žarom v očeh, tako zelo jo razveseljujejo v življenju in pravi, da so vnuki tudi najlepše darilo, ki sta ji ga lahko dala sinova Stanko in Davorin.

Veliko ji pomenijo tudi rože, s katerimi se ne more več tako intenzivno ukvarjati kot pred leti, saj ji že precej nagaja hrbtnica, vendar navkljub vsemu je Joštova hiša vsa v rožah, pa še razgled po okolici pove, da za vse skupaj skrbi pridna roka. Joštova Jelka je tudi spretna kuharica (s Tatjano sva ob obisku poskusile njeno slastno orehovo potico in bila je odlična!), pripraviti zna marsikaj, tudi nekaj tistih jedi, ki so že skorajda pozabljene.

Pri Joštovih najdete tudi ključke od Mitreja, zanje je zadolžena gospa Jelka. Pove-

Gospa Jelka v objemu svojih treh vnučkov (manjka le Amadeja). Foto: TM

dala nam je, da so obiskovalci resnično navdušeni nad tem, kar vidijo in dodala: »Domačini seveda nimamo takega mnenja, saj tistega, kar imamo na domačem dvorišču skorajda ne opazimo, premalo znamo to ceniti, če pa že, potem samo kritiziramo. Želim, da bi se to mnenje spremenilo ...«

Gospod Vlado je že od nekdaj aktiven lovec, kar dokazuje velika zbirka »nagačenih« živali, ki jih je uplenil, ter različno rogovje, ki krasijo stene v hiši. Prav zaradi te zbirke Joštove obišče vsako leto veliko otrok iz osnovne šole Hajdina in vrta. Prav posebej otroke navduši medved, za katerega pa gospa Jelka pravi, da ga bo

poklonila hajdinski OŠ, saj tja tudi najbolj spada.

Življenjske energije gospe Jelke ne primanjkuje. Rada obišče različne prireditve in pravi: »če sama zaradi pomanjkanja časa ne morem sodelovati, pa je že prav, da si grem stvari vsaj ogledat in tako nagradit tiste, ki so prireditve pripravili.«

O našem obisku pri Zupaničevih-Joštovih bi lahko zapisali še marsikaj z željo, da bi bilo več tako mislečih Hajdinčanov, kot je gospa Jelka. Vso srečo v življenju želimo obema Zupaničevima, pa veliko lepih trenutkov z vnuki.

Metka Vidovič

Viktor Gojkovič - skromen, a velik umetnik

Srečala sva se v njegovem ateljeju na minoritskem dvorišču in kot vsak umetnikov atelje je bil tudi ta prepoln različnih portretov. Prvi in ne zadnji, ki mi je padel v oči, je bil vsekakor portret Leona Štuklja.

V občini ste eden bolj znanih umetnikov, ki aktivno deluje že vrsto let. Poznani pa ste seveda tudi izven nje. Nam lahko zaupate, kako ste postali »umetniška duša«?

»Začelo se je zelo zgodaj, saj sem vzljudil umetnost že v osnovni šoli, kjer me je zanj navdušil g. Jože Majcen. Sicer sem pa delal tudi z očetom v muzeju, kjer

sem se seznanil s skulpturami. Vpisal sem se v srednjo šolo, smer grafika in se po koncu te vpisal na Likovno akademijo v Ljubljani. Tam sem delal in ustvarjal pod budnimi očmi znanih ustvarjalcev kot so, Zdenko Kalin, Drago Tršar, Boris Kalin... Po diplomu sem vpisal še postdiplomski študij, kjer sem specializiral restavratorstvo. Zaposlil sem se na Zavodu za spomeniško varstvo v Mariboru, kjer sem zaposlen še danes in teče mi že tretje delovno desetletje.

Zaposlen sem bil tudi na Pedagoški akademiji v Mariboru kot profesor, in sicer smer plastično oblikovanje.«

Kje vse lahko srečamo vaša dela?

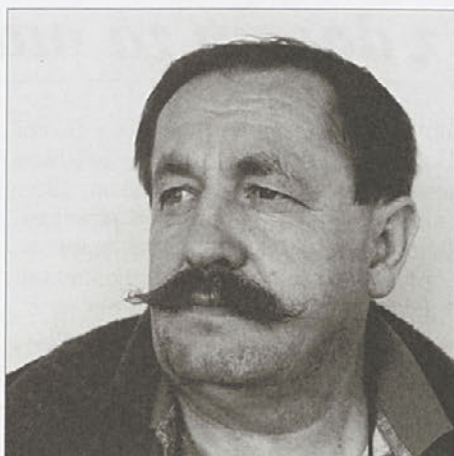
»Pravzaprav je veliko mojih del razstavljenih po celi Sloveniji in tudi v tujini. Sicer pa je mnogo restavratorskih del vidnih na Ptujju, saj sem restavriral Marijin steber pred Minoritsko cerkvijo, Florijanovo znamenje, vhodna vrata na Ptujski Gori, pa še veliko fresk in raznih kipov blizu in daleč naokrog. (Mimogrede - spomenik Dušana Kvedra pred Galerijo je njegovo delo, pa aleja velikanov v Ormožu). Sicer pa je ustanovitelj mednarodne skupine Junij (leta 1970), ki vsako leto razstavlja po celem svetu.«

Ali se z umetnostjo da preživeti v današnjem svetu?

»Seveda najbolj naklonjeni časi ji res niso, ampak preživeti se vsekakor da. Dela je veliko, le poiskati ga je treba in delati. Sicer imajo vsake oči svojega malarja in vsak vidi umetnost drugače. Nekdo jo ceni, nekdo gre mimo in je niti ne opazi.

Je v tej umetniški smeri - kiparjenje - veliko zanimanja oziroma ali je kaj podmladka?

»Zanimanja je veliko, ampak danes vlada velika svoboda v umetnosti. Ni več klasičnih pristopov in na sliki je lahko tudi plastika, kiparstvo... Zdi se mi, da je klasi-

čni pristop prinesel umetniku mnogo več, saj je res pridobil osnovna znanja in občutek.«

Od kod črpate vaše motive?

»Osebnost najraje delam portrete in poiščem znane in manj znane ljudi, ki so zanimivi. Portret je vedno aktualen in izredno zahteven, saj mora biti dovršen do popolnosti v vseh perspektivah in pogledih. Zato pa je potrebno veliko predznanja, izkušenj in predvsem študije posameznika ter poznavanja psihe. Sicer pa veliko restavriram kar mi je ravno tako pri srcu.«

Je po vašem mnenju umetnost dovolj cenjena? Čemu bi morali nameniti več pozornosti?

»Ljudje bi morali biti bolj pozorni na naše velike ljudi, ki so pokopani tudi na hajdinskem pokopališču. Žal večina zanje niti ne ve. Včasih se mi zdi, da nekateri preveč vidijo tisto, kar jim nekdo postavi pred oči, so pa premalo dovezetni za svojo okolico.«

Pridružujem se mnenju g. Viktorja Gajkoviča in vam polagam na srce, da morate k splošni poučenosti prispevati le sami z željo po znanju, izobraževanju in informiranosti. V knjižnici na Ptujju vam radi pomagajo, če jih poprosite za pomoč. Ob koncu naj poudarim še to, da je Viktor Gajkovič velika osebnost s širokim poznavanjem umetnosti, ki s tenkočutnim, a natančnim ustvarjanjem postavlja mejnike v kiparjenju. Kljub svojemu skromnemu značaju mi je zaupal, da je že v študentskih letih bil cenjen in je dobil leta 1965 celo Prešernovo nagrado ter je bil kar dvakrat dobitnik prestižne Steletove nagrade.

Želim mu še veliko ustvarjalnih let!

Saška Serec

MARIJA GORNIK S 93. LETI NAJSTAREJŠA KRAJANKA SP. HAJDINE

Pogumna in korajžna Hajdinčanka

Na Spodnji Hajdini boste našli kar nekaj krajanov visoke starosti, a med njimi je po letih najstarejša gospa Marija Gornik, ki jih je 20. julija letos dopolnila že 93 let. Znana Hajdinčanka danes živi mirno in tiho, domačini jo vidijo bolj poredko, svoj drugi dom pa je našla v ptujskem domu upokojencev. V domačo hišo na Sp. Hajdino 64 se še vrača, vendar bolj poredko, a ob nedavnem rojstnem dnevu je bila doma, v krogu svoje zdaj že številne družine.

Sp. Hajdina je tudi sicer njen rojstni kraj, a pot jo je že v rani mladosti vodila v povsem drug konec Slovenije. Nekaj časa je z

Gospa Marija s sinovi in hčerko, ob njej pa je svakinja Milena, ki šteje prav tako 93 let.

možem Francem živela v Ljubljani, službeno pa veliko potovala po krajih nekdanje Jugoslavije. Mož, ki jo je zapustil že v letu 1974, dolgo let ga je pestila tudi bolezen, je bil iz Notranjske, a družina je svoj pravi doma našla ravno v Marijini rojstni vasi.

Njena velika skrb in ljubezen so zmeraj bili njeni otroci: **Boris, Andrej, Metka in Janez**, danes pa je tudi že ponosna babica in prababica. Veliko dela je imela pri hiši, a ker je bilo treba še dodatno zaslužiti za družino in za preživetje, se je gospa Marija z leti tudi zaposlila na banki in tam pustila kar nekaj delovnih let. Sin Andrej, s katerim sva se o mami tudi pogovarjala, mi je dejal, da je bila mama stroga ženska, a danes je prepričan, da je taka tudi moral biti, da so potem bili otroci kar najbolje vzgojeni in se znašli v življenju. Bila pa je zelo pogumna in korajžna, rada je potovala z njimi in jim tudi kdaj kaj privoščila, za kar so ji danes zelo hvaležni. Prostega časa je imela bolj mala, a kolikor ga je bilo, ga je posvetila družini, zato tudi ni bila posebej aktivna v domačih društvih, le na izlete s Hajdinčani je rada hodila, pravi sin Andrej.

Vse mamine okrogle jubileje so Gornikovi proslavili v krogu družine in prijateljev, zmeraj je bilo zelo lepo, o tem veliko povedo tudi fotografije v družinskem albumu. Danes je najstarejša Hajdinčanka iz Sp. Hajdine povsem drugačna kot pred leti, moči ji pešajo, zdravje ji ne služi najbolje - leta so naredila svoje. Domači pa se veselijo vsakega srečanja z njo in ji seveda želijo zdravja, ki ga v te letih od vsega najbolj potrebuje.

Gospo Mariji Gornik tudi mi želimo zdravih in veselih dni v življenju, čestitamo pa ob nedavnem osebnem prazniku in se veselimo srečanja z njo.

TM

Glasbenik z darom za matematiko

Malo je ljudi v naši občini, ki ne bi poznali Uroša Sagadina. Vsi ostali pa imate priložnost, da izveste delček njegovega življenja iz intervjuja. S težavo sva našla čas za najino srečanje, saj sva oba polno zasedena. Na koncu sva se dogovorila za zgodnji torkov popoldan.

Kdo je Uroš Sagadin?

»Joj! Lahko bi rekel, da sem optimist in flegmatik hkrati. Trenutno sem tudi maturant 3. gimnazije v Mariboru in se po končani srednji šoli odpravljam na študij matematike, sicer sem pa tudi glasbenik. Vsekakor se matematika in glasba dobro »kombinirata,« še pove v šali. Med drugim pravi tudi, da je v Sloveniji težko postati in preživeti kot profesionalni glasbenik, pa tudi brez izobrazbe danes ne gre.«

V občini si že prepoznavna osebnost, saj te srečujemo skoraj na vseh prireditvah. Kakšen je občutek biti pevec solist?

»Dober. Posebej zato, ker je solistov malo, v glavnem so zbori. Kadarkoli grem na kakšno prireditev, pa posebej pazim, da ne izberem pesmi, ki jo morda izvaja že kdo drug. Pomanjkljivost solista pa je, da se ne moreš na nikogar »nasloniti«, če slučajno kaj zabrklaš. Takrat si popolnoma sam. Vendar se tudi to zgodi.«

Vem, da si glasbeno zelo razgiban človek. Kako je prišlo do skupine DDV?

»Že pred časom se je ustvarjala skupina, ki se je prehitro razšla. Vendar pa je iz tega nastal duo DDV skupaj z Markom Cartlom. Ime pomeni Divja, Dobra in Vredu. Igrava različne zvrsti in imava bogat repertoar. Ponavadi naju vabijo na poroke, abrahame...«

Kdo te je navdušil za petje?

»Začel sem pri babici, saj sem v njenem varstvu preživel do 5. leta in babica pravi, da sem običajno prej vedel melodijo kot pa besedilo. Nadaljeval sem v osnovni šoli v zboru, učil pa me je še Rudi Šantl, ki mi je tudi vzornik. Sicer sem sodeloval tudi z Janezom Ferležem in z njim pel na prireditvi »Iz mošta vino, pridi na Hajdino!«. Začelo pa se je s pohvalami glede mojega glasu in teh je bilo vse več. Trenutno pojem pri mešanem cerkvenem pevskem zboru sv. Petra in Pavla na Ptujju. Sem pa tudi organist od svojega 12. leta. Sodelujem še s tamburaško skupino KD Urška iz Prepolj in kvartetom 2x2 iz Dražencev.«

V naši občini se dogaja kar veliko stvari. Ali meniš, da bi glasba lahko še bolj povezovala ljudi in kakšna prireditev bi to naj bila?

»Seveda! Moj osebni koncert (pove v

šali)! Osebo mi je všeč prireditev v Skorbi - Božično-novoletni koncert. Ta je zelo blizu ljudem in je vedno zelo obiskan. Sicer me pa moti to, da je vedno isti repertoar. Mislim, da so se ljudje naveličali te monotonije. Res pa je in prav, da se na takšne prireditve povabi nastopajoče iz občine.«

»SKORAJ VSAK DAN JE REZERVIRAN ZA GLASBO«

Kaj počne Uroš Sagadin, kadar se ne ukvarja z glasbo?

»Skoraj vsak dan je rezerviran za glasbo. Vendar pa sem že deset let aktivni gasilec, ukvarjam se tudi z dramsko liturgijo in trenutno igram v igri Pelikanov polet, kjer imam glavno vlogo. Seveda pa se občasno najde tudi prosti čas za obisk diskoteke.«

Ali slediš novim modnim trendom na področju glasbe kot mlad umetnik?

»Mislim, da so ti mladi pevci in skupine, vsaj trendovsko gledano, prave katastrofe. Sploh ne gre za kvaliteto, ampak le za izgled in studijske umetnine, ki iz totalnih neglasbenikov naredijo prave zvezde. Ko pa morajo stopiti na oder in nekaj v živo zapeti, se pa pokaže prava slika. Pri nas se premalo posvečamo kvaliteti, ampak le temu, da se bo čimveč prodalo. Na sploh ne prenesem »playback« petja in ga ne podpiram. Seveda pa na televiziji vsi pojejo tako zato, da se ne bi preveč osmešili.«

Kaj pa bi predlagal vsem tistim mladim, ki so talentirani na takšen

ali drugačen način in ne le glasbeno, pa si ne upajo na »svetlo«?

»Izkoristit morajo vsako priložnost, ki se jim ponudi v javnosti, predvsem pa se ne smejo ustrašiti in »zagnati panike«. Seveda se je danes izjemno težko prebiti na površje in uspeli. Rekel pa bi, da je za to delno kriv tudi šolski sistem, saj je naravnan tako, da preprosto nimaš časa še za kaj drugega. Všeč mi je pregovor, ki pravi tako: Srednja šola je ustanova, kjer umirajo talenti. To bo kar držalo.«

Pa da bo pika na i, te bi povprašala za tvoje mnenje o naših evrovizijskih Sestrah?

»Glede njihove glasbe nimam nič proti in se mi zdi primerna za Evrosong, izvedba mi pa ni všeč. Sem precej konzervativen, kar se tiče takih skupin in tega ne podpiram.«

Seveda sem prepričana, da je kar nekaj takih, ki mislijo tako kot Uroš. Zelo hitro sem ugotovila, da je fant ne le talentiran glasbenik, saj obvlada kar nekaj instrumentov, ampak izjemno tenkočuten in bister, realen in hkrati dovolj kritičen do sebe in do sveta okrog njega.

Želim mu še veliko glasbenih let ter obilo uspeha pri študiju matematike!

Saška Serec

PRILOGA, KI JO BODO OCENILI BRALCI HAJDINČANA

Ko smo pripravljali prilogo o Sp. Hajdini, nam vaški odbor ni bil v veliko pomoč, izjema so le nekateri člani, ki jim gre vsa zahvala za vztrajnost in podporo. Tudi zato nismo opustili ideje o tem, da bo v poletnem Hajdinčanu daljši zapis o Sp. Hajdini in kot vidite nam je uspelo. Združili smo ideje, dobre predloge, brskali smo po preteklosti in med starimi fotografijami, pogledali med spomine, obiskali nekatere znane in prizadevne Hajdinčane, naredili nešteto fotografij in potem vse skupaj zapisali med vrticami. Vsega še zdaleč nismo zabeležili, a tak tudi ni bil naš namen, če pa smo uspeli zbrati vsaj nekaj zanimivosti o tem, boste presodili vi, spoštovani bralci. Naš namen je bil vsekakor dober, verjamemo, da bo za prihodnjo prilogo o Sp. Hajdini prišla še kaka ideja več in tega se veselimo, morda bo to že čez kakšno leto. Vsem, ki ste uredniškemu odboru pomagali ustvarjati Spodnjehajdinčana, lepa hvala; bilo nam je v veliko veselje.

Tatjana Mohorko

SLOVESNOST OB 90-LETNICI PGD HAJDINA IN 6. DNEVU GASILCEV OGZ PTUJ

S humanim delovanjem dali pečat Hajdini in okolici

Hajdinski gasilci so zadnjega junija nadvse svečano proslavili visok jubilej - 90-letnico domačega Prostovoljnega gasilskega društva, slovesnost pa združili še s 6. dnevom gasilcev Območne gasilke zveze Ptuj. Dan prej so se člani PGD Hajdina in vodilni iz številnih gasilskih društev na Ptujem zbrali na svečani seji v prenovljenih prostorih hajdinskega gasilskega doma, na kateri so podelili tudi lepo število društvenih priznanja v znak zahvale, pa bronastih, srebrnih in zlatih plaket, zlato je prejel tudi župan Radoslav Simonič, kipca sv. Florjana pa sta dobila predsednik društva Franci Vogrinec in poveljnik Rado Auer.

V nedeljo, 30. junija je bil na Hajdini pravi gasilski praznik, na slovesnosti se je zbralo 275 gasilcev in gasilk iz Območne gasilske zveze Ptuj ter še vsaj 80 iz sosednjih in prijateljskih društev, ki so se predstavili v dolgi gasilski paradi od gasilskega doma do prireditvenega prostora na nogo-

Franci Vogrinec, predsednik PGD Hajdina na svečani seji

ODLIKOVANJA IN PLAKETE ZASLUŽNIM V GASILSKI ORGANIZACIJI

Odlikovanje je prejelo PGD Hajdina ob 90-letnici, odlikovanje – plamenico I. stopnje prav tako PGD Hajdina, odlikovanje I. stopnje sta prejela Radoslav Simonič in Ludvik Kurež, odlikovanje II. stopnje pa Štefan Mlinarič.

Območna gasilska zveza Ptuj je po sklepu predsedstva zveze zlato plaketo za sodelovanje pri krepitevi požarnega varstva podelila: PGD Hajdina, Ludviku Kurežu – najstarejšemu veteranu v PGD Hajdina in Radu Auerju – poveljniku gasilskega društva Hajdina.

metnem igrišču na Sp. Hajdini. Zbrane so ob tej priložnosti nagovoril **Franci Vogrinec**, predsednik PGD Hajdina, ki se je prijateljem gasilcem še posebej zahvalil za pomoč, požrtvovalnost in zares dobro prijateljsko sodelovanje v zadnjih desetih

Zbrani na svečani seji

letih, hajdinski župan **Radoslav Simonič** pa je domače gasilce pohvalil za humano delovanje, s čimer so dali velik pečat okolici in se z dejanji zapisali v zgodovino kraja. Poudaril je, da je še posebej razveseljivo, da je prav na Hajdini med gasilci veliko mladih, kar je dobro za obstoj društva. V imenu OGZ Ptuj je imel pozdravni nagovor podpredsednik zveze Marjan Bezjak, Štefan Vidovič je zbrane na svečanosti pozdravil kot predsednik Podravske regije, med govorniki je bil tudi župan MO Ptuj Miroslav Luci, o PGD Hajdina skozi čas pa je na slovesnosti spregovorila Silva Hajšek. Hajdinski gasilci so se ob tej priložnosti s priznanji in publikacijo zahvalili vsem donatorjem in botrom, ki so jim veliko pomagali pri nakupu novega kombiniranega gasilskega vozila. Blagoslov novega vozila je opravil domači župnik pater Marjan Fesel, svečanost so obogatili tudi godbeniki iz občine Markovci, za ta-pravo gasilsko veselico pa so na Hajdini poskrbeli priljubljeni Gamsi, ki so se vpisali tudi v knjigo donatorjev PGD Hajdina.

TM

Konrad Rižnar, najstarejši član območne gasilske zveze Ptuj v družbi hajdinskih gasilcev

Blagoslov novega kombiniranega vozila hajdinskih gasilcev

Gasilska parada ali najstarejši gasilski voz z leta 1913. Foto: TM